

ဇွန်လ ၂၀၁၉

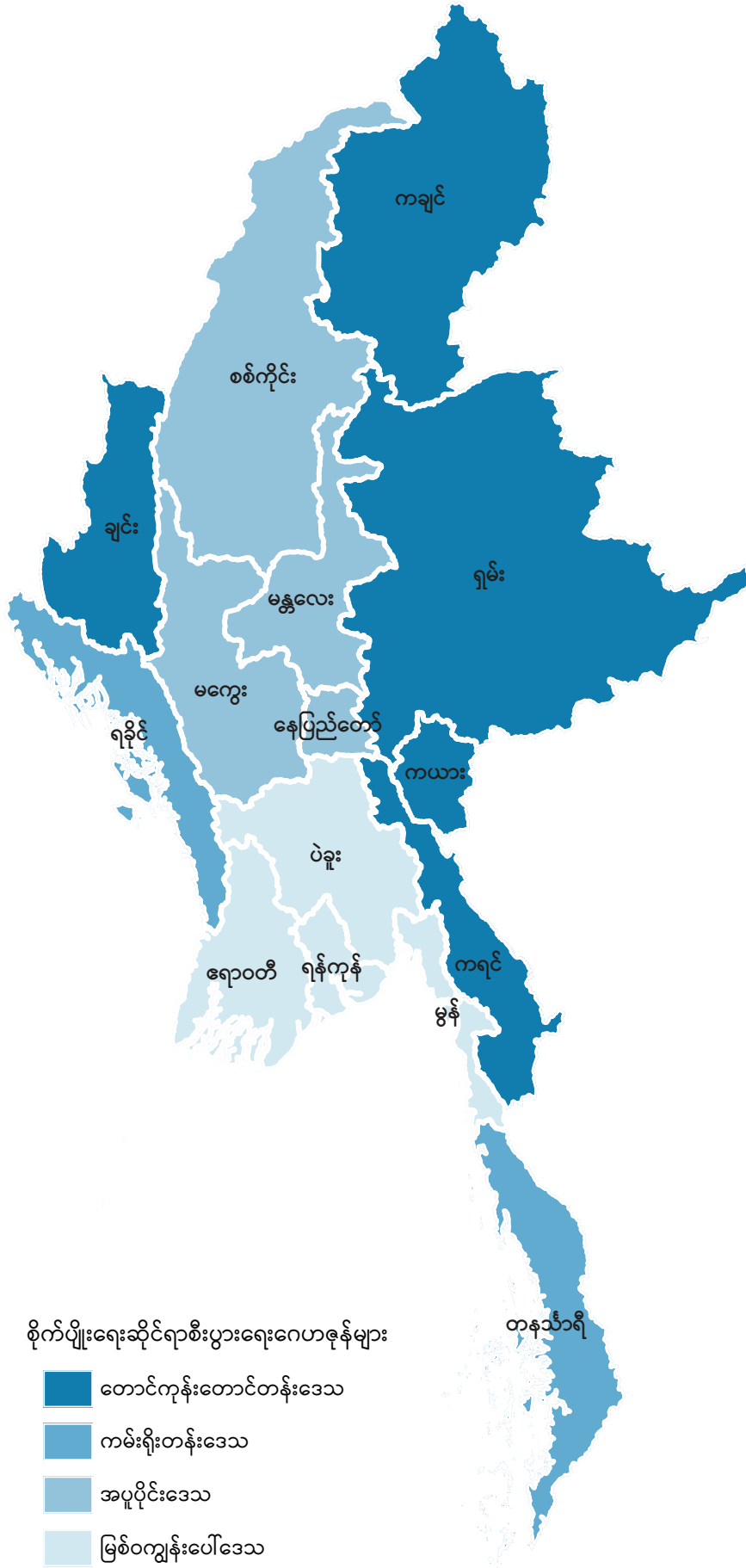
မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေ စစ်တမ်း ၂၀၁၇

အမှတ်

၃

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအစီရင်ခံစာ

မြေပုံ(၁)- မြန်မာနိုင်ငံရှိ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်များနှင့်စိုက်ပျိုးရေးဇုန်များ

ဇွန်လ ၂၀၁၉

မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေ စစ်တမ်း ၂၀၁၇

အမှတ်

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအစီရင်ခံစာ

ဤအစီရင်ခံစာကို သြစတြေးလျ၊ ဒိန်းမတ်၊ ဖင်လန်၊ အိုင်ယာလန်၊ ကိုရီးယား၊ ဆွီဒင်နှင့် ဗြိတိန်အစိုးရတို့၏ ငွေကြေးအကူအညီဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။

ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး၏ အမှာစကား

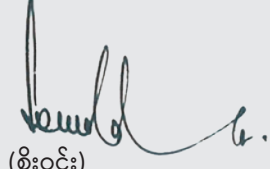
စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန(MOPF)သည် နိုင်ငံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် မူဝါဒများချမှတ်ခြင်း၊ အမျိုးသား စီမံကိန်းများရေးဆွဲခြင်းနှင့် ဘတ်ဂျက်ခွဲဝေချထားခြင်းများကို လုပ်ဆောင်နေသော မြန်မာနိုင်ငံ အစိုးရဝန်ကြီးဌာနတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအတွက် မူဝါဒများချမှတ်ရာတွင် ပထမဆုံးနှင့် အရေးအကြီးဆုံး အဆင့်မှာ ပြည်သူများ၏ စီးပွားရေးအခြေအနေများနှင့် နေထိုင်မှုအခြေအနေများကို သိရှိနားလည်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ အစိုးရ၏ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးမူဝါဒသည် အားလုံးပါဝင်၍ ပြည်သူ့ဗဟိုပြု ချဉ်းကပ်သည့် နည်းလမ်းဖြင့် ရေရှည် တည်တံ့ ခိုင်မြဲပြီး ဟန်ချက်ညီသော ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုပန်းတိုင်များ ပြည့်မီရေးကို အဓိက ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် မူဝါဒချမှတ်သူများအနေဖြင့် နိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံးရှိပြည်သူများ၏ အခြေအနေမှန်များကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် အရေးကြီး ပါသည်။ ထိုမျှသာမက ပြည်သူများ၏ အလုပ်အကိုင်အခြေအနေများကို သိရှိရန်နှင့် အစားအစာ၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ရာနှင့်အခြား အခြေခံလိုအပ်ချက်များအတွက် မည်ကဲ့သို့ ခွဲဝေသုံးစွဲသည်ကိုလည်း ကောင်းစွာသိရှိ နားလည်ရန် အရေးကြီးပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယုံကြည်ကိုးစားနိုင်သော၊ တိကျမှန်ကန်သော စာရင်းအင်း အချက်အလက်များ ရရှိရေးသည် အထောက်အထား အခြေပြုသော မူဝါဒချမှတ်မှုလုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုအတွက် အလွန်အရေးပါလှပါသည်။

ပြည်ထောင်စုကြီးတစ်ခုလုံး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေရန်အတွက် လူမှုစီးပွားအခြေအနေများ ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန် လိုအပ်ပြီး တစ်နိုင်ငံလုံး ဘက်ညီမျှတစွာ တိုးတက်စေရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အစိုးရအနေဖြင့် နိုင်ငံတစ်ဝှမ်းလုံး ဘက်ညီမျှတသည့် လူမှုစီးပွားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုများ ရရှိရေးပန်းတိုင်နှင့်အတူ မူဝါဒများကို ရေးဆွဲအကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။

မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း-၂၀၁၇(MLCS)သည် တစ်နိုင်ငံလုံးနှင့်သက်ဆိုင်သော စာရင်းအင်းအချက်အလက် များကို ခြုံငုံတင်ပြပေးနိုင်သည့်အပြင် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့်ရှိ စာရင်းအင်းအချက်အလက်များကိုလည်း ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့် ဆန်းစစ်လေ့လာချက်များမှရရှိသော အချက်အလက်များသည် တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်တစ်ခုချင်းစီ၏ မတူညီသော ဖွံ့ဖြိုးမှုလိုအပ်ချက်များကို သိရှိစေနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမျှသာမက ဤစစ်တမ်းတွင် ဝင်ငွေဆိုင်ရာနှင့် အခြားသော(ဝင်ငွေမဟုတ်သည့်) ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် သက်ဆိုင်သည့် ညွှန်ကိန်းများကိုလည်း တင်ပြထားသည့်အတွက် မူဝါဒချမှတ်ဆောင်ရွက်သည့် လုပ်ငန်းစဉ်နှင့် ဒေသန္တရစီမံကိန်းများ ရေးဆွဲရာတွင်လည်းကောင်း၊ စောင့်ကြည့်လေ့လာခြင်းနှင့် အကဲဖြတ်ခြင်းတို့တွင်လည်းကောင်း ပြည်သူများ၏ လူမှုစီးပွား အခြေအနေများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ဦးဆောင်ပေးခဲ့သော ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့ (CSO)ကို အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ပြောကြားလိုပါသည်။ ထို့ပြင် ဤစစ်တမ်းဆောင်ရွက်နိုင်ရေးနှင့် ကောက်ယူရရှိသော အချက်အလက် များကို စိစစ်လေ့လာမှုများ ပြုလုပ်နိုင်ရေးအတွက် နည်းပညာနှင့် ငွေကြေးအကူအညီများ ထောက်ပံ့ပေးသည့် ဖွံ့ဖြိုးမှု မိတ်ဖက်များဖြစ်ကြသော ကမ္ဘာ့ဘဏ်(WB)နှင့် ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်(UNDP) တို့ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ အလားတူပင် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှုလုပ်ငန်းစဉ်တစ်လျှောက် ပါဝင်ကူညီပေးခဲ့ကြသော အစိုးရဌာနအသီးသီးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ ဤဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအစီရင်ခံစာသည် နိုင်ငံအတွက် ဖွံ့ဖြိုးမှုမူဝါဒများ ရေးဆွဲရာတွင် အသုံးဝင်လိမ့် မည်ဟု အခိုင်အမာယုံကြည်ပါသည်။ ဤအစီရင်ခံစာသည် အစိုးရဌာနများအတွက် သာမက မြန်မာနိုင်ငံဆိုင်ရာ စာရင်းအင်း အချက်အလက်များကို အသုံးပြုနေသူများအတွက်ပါအသုံးဝင်၍ အကျိုးရှိလိမ့်မည်ဟုမျှော်လင့်မိပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ၏ စာရင်းအင်းကဏ္ဍဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် အားလုံးဆက်လက် ပူးပေါင်းပါဝင် ဆောင်ရွက်ပေးကြပါရန် တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

(စိုးဝင်း)
ပြည်ထောင်စုဝန်ကြီး
စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန

Empowered lives.
Resilient nations.

ကျေးဇူးမှတ်တမ်းလွှာ

မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေစစ်တမ်း (MLCS) သည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပြည်သူများ၏ ကောင်းမွန်စွာ ရှင်သန်နေထိုင်မှု အခြေအနေကိုပြီးပြည့်စုံစွာ အကဲဖြတ်ဆန်းစစ် လေ့လာမှုပြုလုပ်ထားသော စစ်တမ်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းစစ်တမ်းသည် နိုင်ငံ၏အနာဂတ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် မူဝါဒများချမှတ်ရာတွင် အသုံးပြုနိုင်သည့် ယုံကြည်ကိုးစားနိုင်သော၊ တိကျမှန်ကန်သော၊ ခေတ်နှင့်လျော်ညီသော အချက်အလက်များကို ပံ့ပိုးပေးနိုင်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲပြီး ဟန်ချက်ညီသော ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု စီမံကိန်းအတွက် အခြေခံအချက်အလက်များကို ရရှိစေသည့်အပြင် ၂၀၃၀ လုပ်ငန်းစဉ်၏ စဉ်ဆက်မပြတ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးပန်းတိုင်များကို စောင့်ကြည့်စစ်ဆေးရာတွင်လည်း အသုံးဝင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအစီရင်ခံစာသည် မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်းမှရရှိသော အချက်အလက်များကို စိစစ်လေ့လာရာမှ ရရှိသည့် အစီရင်ခံစာများထဲမှ ဒုတိယမြောက်အစီရင်ခံစာဖြစ်ပြီး ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့ (CSO)၊ ကမ္ဘာ့ဘဏ်(WB) နှင့် ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်(UNDP) တို့မှ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်၍ ပြုစုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၁၈ ခုနှစ်အတွင်းက ထုတ်ပြန်ခဲ့သည့် အဓိကညွှန်ကိန်းများ အစီရင်ခံစာသည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်းများနှင့် ဆက်စပ်နေပြီး ငွေကြေးမဟုတ်သည့် အဓိကညွှန်ကိန်းများကို တင်ပြပေးထားပါသည်။ ယခုအစီရင်ခံစာတွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ လက်ရှိအခြေအနေအပေါ် အခြေခံဆန်းစစ်တွေ့ရှိချက်ကို တင်ပြထားပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ စားသုံးမှုကို အခြေခံသော လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှုသည် များစွာတိုးတက်ပြောင်းလဲလာပုံကို ဤအစီရင်ခံစာ တွင် တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်ကြားတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည်ဟု သတ်မှတ်နိုင်သည့် လူဦးရေအချိုးအစားသည် ၅၀ ရာခိုင်နှုန်းနီးပါး ကျဆင်းသွားပါသည်။ သို့သော်လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှုသည် နေရာဒေသကို လိုက်၍ သိသိသာသာကွာခြားမှုများ ရှိနေကြောင်းနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသည် ကျေးလက်ဒေသများတွင် ပိုမိုရှိများပြားလာပြီး တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်အချို့သည် နောက်ကျကျန်နေကြောင်း အစီရင်ခံစာတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ တနင်္သာရီ တိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးကဲ့သို့သော ဒေသများနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ချင်းပြည်နယ် တွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသည် လေးဆပိုများပြီး ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် သုံးဆပိုများပါသည်။ ထိုမျှသာမက လူအများအပြားသည် ထိခိုက်လွယ်နေဆဲအခြေအနေတွင်ရှိပြီး အထူးသဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခုခုနှင့် ကြုံတွေ့ရပါက ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့် အခြေအနေသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားနိုင်ခြေရှိပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အားလုံးပါဝင်နိုင်မှုနှင့် ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲပြီး ဟန်ချက်ညီမှုပိုရှိသည့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုရရှိရေးတွင် နေရာဒေသကိုလိုက်၍ လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှု ကွာဟချက်များကို ကျဉ်းမြောင်းပပျောက်သွားအောင် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ရန်အလွန်ပင် အရေးကြီးမည်ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း ဆောင်ရွက်ရာတွင် မေးခွန်းလွှာဒီဇိုင်း ရေးဆွဲပြုစုခြင်းမှစ၍ အစီရင်ခံစာ ရေးသားခြင်း အထိ အဓိကနယ်ပယ်များတွင် နိုင်ငံတကာနည်းပညာဆိုင်ရာ စံနှုန်းများအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ မေးခွန်းလွှာ ဒီဇိုင်းရေးဆွဲပြုစုရာတွင် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးမှုများ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် အကြံစစ်တမ်းကောက်ယူခြင်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး အစိုးရ၊ သုတေသနအဖွဲ့အစည်းများ၊ ပညာရှင်များ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းများမှ စုံလင်များပြား လှသော အသိပညာဗဟုသုတများကို ရယူအသုံးပြုနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ၎င်းစစ်တမ်းတွင် ၂၀၁၄ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ လူဦးရေနှင့် အိမ်အကြောင်းအရာ သန်းခေါင်စာရင်းမှ ရရှိသည့်စာရင်းစဉ်ကို ခေတ်နှင့်လျော်ညီအောင် ဆောင်ရွက်၍ နမူနာ စာရင်းစဉ်သစ်ပြုလုပ်ပြီး အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ ဤစစ်တမ်းသည်မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် တစ်နှစ်ပတ်လုံး တွင်းဆင်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် စစ်တမ်းဖြစ်ပြီး ရာသီအလိုက်ပြောင်းလဲမှုများကို ပိုမိုနားလည်သိရှိစေခဲ့ပါသည်။ နောက်ဆုံး အနေဖြင့် ဤစစ်တမ်းသည် ပိုမိုယုံကြည်ကိုးစားနိုင်သော အချက်အလက်ကောက်ယူခြင်းများကို အထောက်အပံ့ပြုနိုင်ရန် အတွက် တစ်ပြိုင်နက်တည်း အချက်အလက်ရေးသွင်းသည့်စနစ်ကို အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် အစီရင်ခံစာ အပြီးသတ်ပြုစုသည့် လုပ်ငန်းစဉ်တွင် ကောင်းမွန်သောဦးဆောင်မှုပေးခဲ့သည့် ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးဆန်းမြင့်အား ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ စစ်တမ်း၏ နည်းပညာပိုင်းဆိုင်ရာ၊ စီမံအုပ်ချုပ်မှုပိုင်းဆိုင်ရာ၊ ဝယ်ယူရေးနှင့် ငွေကြေးပိုင်းဆိုင်ရာကဏ္ဍများကို အောင်မြင်စွာ စီမံဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသော ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့မှ အဖွဲ့ဝင်များကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ပြောကြားလိုပါသည်။ ထို့ပြင် ကိန်းဂဏန်း အသုံးပြုသူများ အလုပ်ရုံဆွေးနွေးပွဲများမှတစ်ဆင့် အချက်အလက်များနှင့် အကြံဉာဏ်များ စဉ်ဆက်မပြတ် ပံ့ပိုးပေးခဲ့ ကြသော အစိုးရကိုယ်စားပြု ကိုယ်စားလှယ်များ၊ သုတေသနပညာရှင်များ၊ အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများနှင့် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးမှုအဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စားလှယ်များကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ အစီရင်ခံစာရေးသား ပြုစုခြင်းကို ဩစတြေးလျနိုင်ငံ၊ ဒိန်းမတ်နိုင်ငံ၊ ဖင်လန်နိုင်ငံ၊ အိုင်ယာလန်နိုင်ငံ၊ ကိုရီးယားသမ္မတနိုင်ငံ၊ ဆွီဒင်နိုင်ငံနှင့် ဗြိတိန်နိုင်ငံ အစိုးရများမှ ရန်ပုံငွေများ ပံ့ပိုးပေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံအစိုးရသည်နှစ်စဉ်ဘတ်ဂျက်ရေးဆွဲရေးလုပ်ငန်းစဉ်နှင့်မြန်မာနိုင်ငံ၏ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲပြီးဟန်ချက်ညီသော ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုစီမံကိန်း အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းတို့အတွက် လိုအပ်သော အထောက်အထား အချက်အလက်များ ရှာဖွေနေသည့်အချိန်ကာလတွင် ဤဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအစီရင်ခံစာကိုထုတ်ပြန်နိုင်သည့်အတွက်ဝမ်းမြောက်ကြည်နူးမိပါသည်။ ဤအစီရင်ခံစာမှ အချက်အလက်များသည် မူဝါဒချမှတ်သူများအတွက် ပိုမိုငြိမ်းချမ်းသာယာပြီး အားလုံးပါဝင်နိုင်သော၊ စည်ပင်ဝပြောသော မြန်မာနိုင်ငံဖြစ်ရန် ထောက်ပံ့ပေးနိုင်မည့် မူဝါဒများ၊ အစီအစဉ်များနှင့် စီမံကိန်းများ ရေးဆွဲချမှတ်ရာတွင် အထောက်အကူဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိပါသည်။

မစ္စတာဝိတာဘတ်ချီလာ
ဌာနေကိုယ်စားလှယ်
ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ် (မြန်မာ)

မစ္စအယ်လင်ဂိုးစတိန်း
မြန်မာ၊ ကမ္ဘောဒီးယား၊ လာအိုနိုင်ငံ ဆိုင်ရာဌာနေ
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ကမ္ဘာ့ဘဏ်

ကျေးဇူးမှတ်တမ်းလွှာ

မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း (MLCS 2017) သည် နေထိုင်မှုအကြောင်းအရာများကို ကဏ္ဍအမျိုးမျိုးဖြင့် ကျယ်ပြန့်စွာ ကောက်ယူခဲ့သည့် စစ်တမ်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာ့ဘဏ်နှင့် ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်တို့၏ ထောက်ပံ့ကူညီမှုဖြင့် စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့မှ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေစစ်တမ်းသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကနဦး ကောက်ယူခဲ့သော စစ်တမ်းများဖြစ်သည့် အိမ်ထောင်စုစားဝတ်နေရေး အခြေအနေဘက်စုံလေ့လာမှုစစ်တမ်း (၂၀၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၀ ခုနှစ်)၊ အိမ်ထောင်စုဝင်ငွေနှင့် စားသုံးမှုစစ်တမ်း (၁၉၈၉ ခုနှစ် မှ ၂၀၁၂ ခုနှစ်အတွင်း)နှင့် မြန်မာနိုင်ငံဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် စားဝတ်နေရေးအခြေအနေစစ်တမ်း (၂၀၁၅) စသည့် အိမ်ထောင်စုစစ်တမ်းများကို စုစည်း၍ ကောက်ယူထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေစစ်တမ်းသည် ယခင်ကကောက်ယူခဲ့သော အိမ်ထောင်စုစစ်တမ်းများ၏ ရည်ရွယ်ချက်များကို တစ်ခုတည်းဖြစ်အောင် စုစည်း၍ လူနေမှု အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်သည့် သတင်းအချက်အလက်များ၏ ရင်းမြစ်များကို ပြည့်စုံစွာရရှိနိုင်မည့် တစ်ခုတည်းသော စစ်တမ်းဖြစ်ပါသည်။

စစ်တမ်းကောက်ယူခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ နိုင်ငံတော်အတွက်တိကျ၍ ယုံကြည်စိတ်ချရသော အချိန်နှင့် တစ်ပြေးညီ ဖြစ်သော အချက်အလက်များကို ထောက်ပံ့ပေးနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ပါသည်။ စစ်တမ်းတွင် စာရင်းအင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော အဓိကရည်ရွယ်ချက်အနေဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် နေထိုင်မှုအခြေအနေကို ခေတ်နှင့်အညီအနီးစပ်ဆုံး ခန့်မှန်းတွက်ချက် ဖော်ပြပေးနိုင်ရန်၊ အမျိုးသားစာရင်းစနစ် (System of National Accounts - SNA) တွက်ချက်ရန်အတွက် စားသုံးမှု ကုန်ကျစရိတ်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ရန်၊ ရေရှည် တည်တံ့ခိုင်မြဲပြီး ဟန်ချက်ညီသော ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုပန်းတိုင်များ အကောင်အထည် ဖော်ရေးအတွက် စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုအကဲဖြတ်ရာတွင် အထောက်အကူပြုနိုင်ရန်၊ ပြည်ထောင်စုနှင့် တိုင်းဒေသကြီး/ ပြည်နယ်အလိုက်၊ စားသုံးသူဈေးဆန္ဒနန်း (CPI) တွက်ချက်ရာတွင် လိုအပ်သည့် စားသုံးကုန်ပစ္စည်းများ၏ အလေးပေးမှု များကို တွက်ချက်နိုင်ရန်တို့ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း (MLCS-2017) အောင်မြင်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်မှာ အမျိုးမျိုးသောလုပ်ငန်းစဉ် အဆင့်ဆင့်တွင် ဒေသများအလိုက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသူများ၏ အကြံပြုဆွေးနွေးချက်များ၊ ထိရောက်သော ဆောင်ရွက်ချက်များကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ စစ်တမ်းအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ အမျိုးသားစာရင်းအင်းစနစ်တွင် ပါဝင်သူများနှင့် ဖွံ့ဖြိုးမှုမိတ်ဖက်အဖွဲ့အစည်းများမှ အကြံဉာဏ်ရယူရန်နှင့် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ဆွေးနွေးရန်အတွက် လုပ်ငန်းညှိနှိုင်း အစည်း အဝေးများကို အကြိမ်များစွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ထိုအစည်းအဝေးပွဲများမှ စစ်တမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ အကြံပြုချက်များသည် အကျိုးသက်ရောက်မှု များစွာရရှိခဲ့ပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းစဉ်တွင် ပါဝင်ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့ကြသည့် အစိုးရဌာနဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ သုတေသနပညာရှင်များ၊ အစိုးရမဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ နိုင်ငံတကာ ဖွံ့ဖြိုးမှုမိတ်ဖက် အဖွဲ့အစည်းများမှ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ ကိန်းဂဏန်းအသုံးပြုသူများနှင့် ပတ်သက်သည့် အလုပ်ရုံ ဆွေးနွေးပွဲများတွင် အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်ချက်၊ စစ်တမ်းဒီဇိုင်းနှင့် စာရင်းအင်း စိစစ်လေ့လာမှုအဆင့်များတွင် မှတ်ချက် များနှင့်တကွ အကြံဉာဏ်ပေးခဲ့ကြသူများကို အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် စစ်တမ်းအတွက် ရွေးချယ်ထား သော စာရင်းကောက်ကွက်များ၏ စာရင်းစဉ်နှင့် အိမ်ထောင်စုစာရင်းများ၊ ရွေးချယ်ထားသော စာရင်းကောက်ကွက်များ၏ မြေပုံများကို ပံ့ပိုးကူညီပေးသော ပြည်သူ့အင်အားဦးစီးဌာန၊ အလုပ်သမား၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အား ဝန်ကြီးဌာနကိုလည်း အထူးကျေးဇူးတင် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် ဤစစ်တမ်းကို အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ဝိုင်းဝန်းကူညီ၍ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသော ပြည်ထောင်စုအဆင့်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့် အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များနှင့် အဓိကအခန်းကဏ္ဍများတွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသော ဒေသဆိုင်ရာတာဝန်ရှိသူများမှ စီမံခန့်ခွဲဆောင်ရွက်ပေးမှုများကိုလည်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

စစ်တမ်းဆောင်ရွက်မှု လုပ်ငန်းစဉ်အားလုံးကို အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော ကမ္ဘာ့ဘဏ်နှင့် ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှု အစီအစဉ်တို့မှ နည်းပညာဆိုင်ရာ ပံ့ပိုးကူညီသည့် အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်များနှင့် အဖွဲ့ဝင်များအားလည်း ကျေးဇူးဥပကာရ အထူးတင်ရှိပါသည်။ အလားတူပင် အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ၊ နည်းပညာဆိုင်ရာနှင့် ဆက်သွယ်ရေးဆိုင်ရာကိစ္စများကို စနစ်တကျ စီမံခန့်ခွဲဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသည့် ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့ စစ်တမ်းဌာနစိတ်မှ ဝန်ထမ်းများအား ကျေးဇူးတင် ရှိပါသည်။ စစ်တမ်းလုပ်ငန်း တိုးတက်အောင်မြင်ရေး၊ သင်တန်းများနှင့် ကွင်းဆင်းကောက်ယူမှု လုပ်ငန်းများကို ကြည့်ရှု စောင့်ကြပ်ပေးခဲ့ကြသော ဌာနအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်နှင့် သင်တန်းဆရာများအားလည်းကောင်း၊ စစ်တမ်းကြီးကြပ်သူ၊ စစ်တမ်း ကောက်ယူမေးမြန်းသူများ၊ စာရင်းစဉ်ပြုစုသူများ၊ ကွန်ပျူတာဖြင့် စာရင်းရေးသွင်းသူ ဝန်ထမ်းပေါင်း (၁၄၀) ကျော်တို့၏ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ကွင်းဆင်းဆောင်ရွက်မှုများတွင် မမောမပန်းလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသူများအားလုံးကိုလည်းကောင်း၊ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတစ်ခုဖြစ်သည့် စစ်တမ်းအသုံးစရိတ် စီမံခန့်ခွဲပေးခဲ့ကြသည့် အဖွဲ့ဝင်များအားလည်းကောင်း၊ ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့မှ ဒေသဆိုင်ရာ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသူများအားလည်းကောင်း၊ အထူးသဖြင့် စစ်တမ်း မေးခွန်းလွှာများကို ဖြေဆိုပေးခဲ့ကြသူများအားလုံးကိုလည်းကောင်း အထူးအသိအမှတ်ပြု ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

ဤအစီရင်ခံစာတွင် မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း ၂၀၁၇ မှရရှိသောအချက်အလက်များကို အသုံးပြု၍ မြန်မာနိုင်ငံ အတွက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကို ခေတ်နှင့်အညီအနီးစပ်ဆုံး ခန့်မှန်းတွက်ချက်မှုများကို တင်ပြပေးထားပါသည်။ ထပ်မံထွက်ရှိ လာမည့် လူမှုစီးပွားဆိုင်ရာ အစီရင်ခံစာတွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိနေထိုင်မှုအခြေအနေများကို ပိုမိုအသေးစိတ် စိစစ်လေ့လာတင်ပြ ထားပါသည်။ ဤအစီရင်ခံစာတွင် ပါရှိသည့် အချက်အလက်များသည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ မူဝါဒရေးဆွဲမှု၊ စောင့်ကြည့်စစ်ဆေးမှု လုပ်ငန်းစဉ်များနှင့် မဟာဗျူဟာများ ရေးဆွဲရာတွင်ပါဝင်သည့် မူဝါဒချမှတ်သူများနှင့် အစီအစဉ်ရေးဆွဲသူများကို အထောက် အကူပြုနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပါသည်။

ဦးဆန်းမြင့်
 ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်
 ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့
 စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန

စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန
 ရုံးအမှတ် ၃၂၊ နေပြည်တော်၊ မြန်မာနိုင်ငံ
 ဖုန်း - + ၉၅ ၆၇ ၃၄၀၆၃၂၅၊ + ၉၅ ၆၇၃၄၀၆၃၂၈
 ဖက်စ် - + ၉၅ ၆၇ ၃၄၀၆၃၅၁
 Email - dgcsomopf@gmail.com
 Website - <https://www.csostat.gov.mm>
<http://www.mmsis.gov.mm>

မာတိကာ

အမှာစကား	က
ကျေးဇူးမှတ်တမ်းလွှာ	ခ
အတိုကောက်စကားလုံးများ	ဈ
အစီရင်ခံစာအနှစ်ချုပ်	ည
အစီရင်ခံစာပြုစုနိုင်ရေး ပါဝင်ကူညီပေးခဲ့သော အဖွဲ့ဝင်များ	ဏ
၁ နိဒါန်း	၁
(၁-၁) အစီရင်ခံစာ၏ ရည်ရွယ်ချက်	၂
(၁-၂) အစီရင်ခံစာတွင် အသုံးပြုထားသော အချက်အလက်များ	၂
(၁-၃) အစီရင်ခံစာဖွဲ့စည်းပုံ	၄
၂ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်းရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှု၏ လားရာများ	၇
(၂-၁) ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်းရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာအချက်အလက်များ	၈
(၂-၂) ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အထိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာအပြောင်းအလဲများ	၁၅
(၂-၃) တန်းတူညီမျှ မရှိမှု	၁၉
၃ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်းရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များ	၂၃
(၃-၁) လူဦးရေဆိုင်ရာ လက္ခဏာရပ်များ	၂၄
(၃-၂) ပညာရေးနှင့် အလုပ်အကိုင်	၂၆
(၃-၃) အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ပိုင်ဆိုင်မှု	၂၉
(၃-၄) ဝန်ဆောင်မှုများ လက်လှမ်းမီအသုံးပြုနိုင်မှု	၃၀
ကိုးကားချက်	၃၃
နောက်ဆက်တွဲများ	၃၅
နောက်ဆက်တွဲ(၁) လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှုကို တွက်ချက်ခြင်းနှင့်ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု မျဉ်းကို ခေတ်နှင့်အညီပြင်ဆင်ခြင်း	၃၆
လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှုစုစုပေါင်း	၃၆
ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းများ	၃၉
ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုတိုင်းတာချက်များ	၄၀
တန်းတူညီမျှမရှိမှုတိုင်းတာချက်များ	၄၂
နောက်ဆက်တွဲ(၂) စာရင်းအင်းဆိုင်ရာနောက်ဆက်တွဲ	၄၃

ဇယားများ

ဇယား (၂-၁)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ နိုင်ငံ၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းနှင့် ပျမ်းမျှအသုံးစရိတ် (ကျပ်)	၈
ဇယား (၂-၂)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုတိုင်းတာချက်များ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အရေအတွက်နှင့် ပါဝင်မှုရာခိုင်နှုန်း	၁၀
ဇယား (၂-၃)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ နေထိုင်ရာဒေသအလိုက်တန်းတူညီမျှမှုရှိမှုတိုင်းတာချက်များ	၂၀
ဇယား (၃-၁)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ လူဦးရေဆိုင်ရာ စာရင်းအင်းများကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအခြေအနေ၊ လူမှုဘဝပြည့်စုံဖူလုံမှုအရ တူညီစွာစိတ်ပိုင်းထားသော ငါးစိတ်ပိုင်းများ အလိုက်နှင့် နေထိုင်ရာဒေသအလိုက်ဖော်ပြခြင်း	၂၅
ဇယား (၃-၂)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ နေရာဒေသအလိုက်နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအဆင့်အလိုက် အိမ်ထောင်စုများ၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်မှု	၂၉
နောက်ဆက်တွဲ-၁ ဇယား(၁)	အရွယ်ရောက်သူညီမျှသောပမာဏများ	၃၉
နောက်ဆက်တွဲ-၁ ဇယား(၂)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းများနှင့် ပျမ်းမျှအသုံးစရိတ်များ (၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ပထမသုံးလပတ်ဈေးနှုန်းကျပ်ဖြင့်)	၄၀
နောက်ဆက်တွဲ-၂ ဇယား(၁)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များ	၄၄

လေးထောင့်ကွက်များ

လေးထောင့် ကွက် (၂-၁)	တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတွင် ဝင်ငွေများမြင့်မား၍ စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်းများ တိုးပွားနေခြင်း	၉
-------------------------	--	---

ပုံများ

ပုံ (၂-၁)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး၊ နေ့စဉ်စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသော တန်ဖိုး (ကျပ်)	၉
ပုံ (၂-၂)	၂၀၁၇ ခုနှစ်ရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း (%)	၉
ပုံ (၂-၃)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်များရှိ အစားအစာအတွက် သုံးစွဲမှု ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းအကြား ဆက်စပ်မှု	၉
ပုံ (၂-၄)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP ကိုဖော်ပြခြင်း (`၀၀၀ ကျပ်)	၁၁
ပုံ(၂-၅)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ပါဝင်မှုအချိုးအစားနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသိပ်သည်းဆ	၁၂
ပုံ (၂-၆)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်နှစ်ထပ်ကိန်း	၁၃
ပုံ (၂-၇)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသူများ	၁၄
ပုံ (၂-၈)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှု မရှိသေးသူများနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသူများအချိုးအစား	၁၅
ပုံ (၂-၉)	ပြည်ထောင်စုအဆင့် အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး ပျမ်းမျှနေ့စဉ်အသုံးစရိတ်နှင့်ညီမျှသော တန်ဖိုးအပြောင်းအလဲ (၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ပထမသုံးလပတ် ဈေးနှုန်းကျပ်)	၁၆
ပုံ (၂-၁၀)	ပြည်ထောင်စုအဆင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း အပြောင်းအလဲ	၁၆
ပုံ (၂-၁၁)	မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အခြားအာဆီယံနိုင်ငံများရှိ လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ပျမ်းမျှ ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုး နှစ်စဉ်တိုးတက်မှုနှုန်း (၂၀၀၅-၂၀၁၇)	၁၆
ပုံ (၂-၁၂)	ပြည်ထောင်စုအဆင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ နက်ရှိုင်းမှုနှင့် ပြင်းထန်မှု အပြောင်းအလဲများ	၁၇
ပုံ (၂-၁၃)	နေထိုင်ရာဒေသအလိုက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း အပြောင်းအလဲ	၁၇
ပုံ (၂-၁၄)	နေထိုင်ရာဒေသအလိုက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ ပါဝင်မှုအချိုးအစား (၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း)	၁၈
ပုံ (၂-၁၅)	စုစုပေါင်းလူဦးရေထဲရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှု မရှိသေးသူများနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု မရှိသူများအချိုးအစား (၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း)	၁၉
ပုံ (၂-၁၆)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် အရွယ်ရောက်သူ နေ့စဉ်အသုံးစရိတ်နှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုး၊ ထိပ်ဆုံး ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း၏ ပျမ်းမျှတန်ဖိုးကို အောက်ဆုံး ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း၏ ပျမ်းမျှတန်ဖိုးနှင့်စားခြင်း (d10/d1)	၂၀
ပုံ (၃-၁)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အသက်အလိုက်နှင့် ကျား/မအလိုက် ဖော်ပြထားသော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူစုစုပေါင်းတွင် ပါဝင်မှုရာခိုင်နှုန်း	၂၅
ပုံ (၃-၂)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ ပညာအရည်အချင်းအလိုက်နှင့် အိမ်ထောင်စုဝင်များ၏ အလုပ်အကိုင်ကဏ္ဍအလိုက် ဖော်ပြထားသောဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း	၂၇
ပုံ (၃-၃)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အိမ်ထောင်စုဝင်များ၏ အလုပ်အကိုင်ကဏ္ဍအလိုက်နှင့် လူမှုဘဝပြည့်စုံဖူလုံမှု ငါးစိတ်ပိုင်းများအလိုက် လူဦးရေပျံ့နှံ့တည်ရှိနေပုံ	၂၇
ပုံ (၃-၄)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ပညာအရည်အချင်းအလိုက်နှင့် အလုပ်အကိုင်ကဏ္ဍအလိုက် လုပ်သားများ ပျံ့နှံ့တည်ရှိနေပုံ	၂၈
ပုံ (၃-၅)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအဆင့်အလိုက် အိမ်ထောင်စုများ၏ အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှု	၃၀
ပုံ (၃-၆)	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအဆင့်အလိုက် ဝန်ဆောင်မှုများ လက်လှမ်းမီမှု နောက်ဆက်တွဲ-၂ ပုံ(၁)	၃၁
	၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းပေါ်တွင် တည်မှီနေသော မှီကိန်းတစ်ခုအဖြစ် ဖော်ပြထားသည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသိပ်သည်းဆ	၄၃

အတိုကောက်စကားလုံးများ

CSO	Central Statistical Organization ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့
CPI	Consumer Price Index စားသုံးသူဈေးဆနှုန်း
EA	Enumeration Area စာရင်းကောက်ကွက်
GDP	Gross Domestic Product စုစုပေါင်းပြည်တွင်းထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုး
MLCS	Myanmar Living Conditions Survey (2017) မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း (၂၀၁၇)
MOPF	Ministry of Planning and Finance စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန
MOLIP	Ministry of Labour, Immigration and Population အလုပ်သမား၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အားဝန်ကြီးဌာန
MPLCS	Myanmar Poverty and Living Conditions Survey (2015) မြန်မာနိုင်ငံ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် စားဝတ်နေရေးအခြေအနေစစ်တမ်း (၂၀၁၅)
UNDP	United Nations Development Programme ကုလသမဂ္ဂ ဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်

အစီရင်ခံစာအနှစ်ချုပ်

စီမံကိန်းနှင့်တက္ကသိုလ်ရေးရာဝန်ကြီးဌာန (MoPF)၊ ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့ (CSO)သည် ကမ္ဘာ့ဘဏ်(WB) နှင့် ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်(UNDP)တို့၏ ငွေကြေးနှင့် နည်းပညာအကူအညီဖြင့် မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေစစ်တမ်း(MLCS)-၂၀၁၇ ကို ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလမှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလအထိ ၁၂ လတာ ကာလပတ်လုံးနိုင်ငံတစ်ဝှမ်းမှ စာရင်းအင်းနည်းလမ်းအရ ရွေးချယ်ထားသော နမူနာအိမ်ထောင်စုပေါင်း ၁၃,၇၃၀ စု ထံမှ ကောက်ယူခဲ့ပါသည်။ မြန်မာ နေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်းအား အောက်ပါရည်ရွယ်ချက်များဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည် - (၁) ပြည်ထောင်စုအဆင့်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့်၊ မြို့ပြ/ကျေးလက်တို့အတွက် ဆင်းရဲ နွမ်းပါးမှုနှင့် နေထိုင်မှုအခြေအနေကို ခေတ်နှင့်အညီ အနီးစပ်ဆုံးခန့်မှန်းတွက်ချက်ဖော်ပြ ပေးနိုင်ရန် (၂) ပြည်ထောင်စုအဆင့်အချက်အလက်လိုအပ်မှုနှင့် စဉ်ဆက်မပြတ် ဖွံ့ဖြိုးမှုပန်းတိုင် (Sustainable Development Goals-SDGs) အတွက် လိုအပ်သော ကိန်းဂဏန်းအချက်အလက် များ၊ ညွှန်ကိန်းများရရှိနိုင်ရန် သတင်းအချက်အလက်များ ထောက်ပံ့ရန် (၃) ပြည်ထောင်စုနှင့် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက်၊ စားသုံးသူဈေးဆန္ဒနန်း(CPI) တွက်ချက်ရာတွင် လိုအပ်သည့် စားသုံးကုန်ပစ္စည်းများ၏ အလေးပေးမှုများကို တွက်ချက်နိုင်ရန် (၄) အမျိုးသားစာရင်းစနစ် (System of National Accounts - SNA) တွက်ချက်ရန်အတွက် စားသုံးမှု ကုန်ကျစရိတ်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ရန်တို့ဖြစ်ပါသည်။

ဤအစီရင်ခံစာသည် မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း(၂၀၁၇)မှ အချက်အလက်များကို စိစစ်လေ့လာရာမှရရှိသည့်(၁) အဓိကညွှန်ကိန်းများအစီရင်ခံစာ၊ (၂) ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအစီရင်ခံစာ နှင့် (၃) လူမှုစီးပွားဆိုင်ရာအစီရင်ခံစာ (၃) ခုအနက်မှ ဒုတိယမြောက်အစီရင်ခံစာ ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအစီရင်ခံစာတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အခြေခံအချက်အလက်များကို တင်ပြ ထားပါသည်။ ထပ်မံထွက်ရှိလာမည့် လူမှုစီးပွားဆိုင်ရာအစီရင်ခံစာတွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိနေထိုင်မှု အခြေအနေများအား အသေးစိတ်ဆန်းစစ်လေ့လာထားချက်များကို တင်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သည့်ဆယ်စုနှစ်ကာလအတွင်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း များစွာလျော့ကျသွားခြင်း

၂၀၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း နိုင်ငံရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူဦးရေ များစွာကျဆင်းသွားပါသည်။ နိုင်ငံ၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဗျဉ်းအောက်သို့ ရောက်ရှိနေသည့် လူဦးရေသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ၄၈.၂ ရာခိုင်နှုန်း ရှိရာမှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ၂၄.၈ ရာခိုင်နှုန်းသို့ ကျဆင်းသွားပါသည်။^၁ လူဦးရေ တိုးပွားလာသော်လည်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအရေအတွက်သည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ၁၈.၇ သန်းမှ

၁ ဤကိန်းဂဏန်းများသည် IHCLA (Integrated Household Living Conditions Assessment - IHCLA-I, 2005 and IHCLA-II, 2010) နှင့် MLCS ခန့်မှန်းတန်ဖိုးများပေါ်တွင် အခြေခံပါသည်။ အဆိုပါစစ်တမ်းများသည် သမားရိုးကျအိမ်ထောင်စုများကိုသာ လွှမ်းမိုးခဲ့ပါသည်။ တိကျစွာဆိုလျှင် ဟိုတယ်များ/ ဗိုတယ်များ/ တည်းခိုခန်းများ၊ စစ်တန်းလျားများ၊ ရဲတန်းလျားများ၊ မိဘမဲ့ဂေဟာများ/ လူအိုရုံများ၊ ဘာသာရေး အဆောက်အဦများ၊ ကျောင်း/ကောလိပ်/ တက္ကသိုလ် ဘော်ဒါဆောင်များ၊ အချုပ်/အကျဉ်းထောင်များ၊ ဆေးရုံများ၊ အလုပ်သမားအဆောင်များ /တန်းလျားများနှင့် အိမ်ခြေမဲ့/အခြားစုပေါင်းနေထိုင်သည့် နေရာများမှလူများကို စစ်တမ်းကောက်ယူခြင်းမရှိပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ၁၁.၈ သန်းသို့ လျော့ကျသွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းများစွာ လျော့ကျသွားမှုသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး လျင်မြန်စွာ တိုးတက်လာမှုကို ထင်ဟပ်ပြသနေပါသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်ကြားတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ တစ်ဦးကျ ပြည်တွင်းထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုး (Per Capita GDP) နှစ်စဉ်တိုးတက်မှုနှုန်းသည် ကမ္ဘာ့ဘဏ်စာရင်းအရ ၇.၈ ရာခိုင်နှုန်းရှိသည့်အတွက် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများတွင် အမြင့်မားဆုံးဖြစ်ပြီး ကျန်းမာပျော်ရွှင်သော ဘဝတစ်ခုဖြစ်စေရေးအတွက် ငွေကြေးနှင့်မသက်ဆိုင်သော အခြားကဏ္ဍများတွင် တိုးတက်မှုများရှိခဲ့ပါသည်။ (CSO, UNDP and World Bank, 2018a) ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် (poverty gap)^၂ နှင့် ယင်း၏နှစ်ထပ်ကိန်းများတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းနှင့် အသွင်တူသည့် ပြောင်းလဲမှုပုံစံများကို တွေ့ရှိရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းသည် ပထဝီဝင်အနေအထားအရ နေရာဒေသကွဲပြားမှုအပေါ် သက်ရောက်မှုကြီးမားကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ချင်းပြည်နယ်ရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းသည် ၅၈ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အမြင့်မားဆုံးဖြစ်ပြီး လူ့ဆယ်ဦးတွင် ခြောက်ဦးမှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးကြပါသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း ၄၁.၆ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် ဒုတိယအမြင့်မားဆုံးဖြစ်၍ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတို့တွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း အနည်းဆုံးဖြစ်ပြီး ၁၃.၂၊ ၁၃.၂ နှင့် ၁၃.၇ ရာခိုင်နှုန်း အသီးသီးရှိကြပါသည်။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးများအကြားတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းသည် စာရင်းအင်းအရ ကွာခြားချက်မရှိသလောက် ဖြစ်ပါသည်။

တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအရေအတွက် ကွာခြားချက်များ ကြီးမားပါသည်။ အဓိကအားဖြင့် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ် အလိုက်ရှိနေသော ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအရေအတွက်သည် လူဦးရေအရွယ်အစား ကွာခြားချက်များကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ၁.၈ သန်းရှိပြီး အရေအတွက်အများဆုံးဖြစ်၍ ၎င်းနောက်တွင် ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး တို့ဖြစ်ပါသည်။ ကယားပြည်နယ်သည် အခြားတိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း မြင့်မားသော်လည်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အရေအတွက်မှာ ၉၁,၀၀၀ သာရှိပြီး အရေအတွက်အားဖြင့် အနည်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။

^၂ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ နက်ရှိုင်းမှုကိုပြသသော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းမှ ပျမ်းမျှအကွာအဝေးဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု မရှိသူများ၏ အကွာအဝေးသည် “သုည” ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် နှစ်ထပ်ကိန်းသည် ထိုအကွာအဝေး၏ နှစ်ထပ်ကိန်းကို စဉ်းစားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်နှစ်ထပ်ကိန်းကို အသုံးပြုခြင်းသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်ကို အလေးပေးတွက်ချက်ခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် အလွန်ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများကို ပို၍အလေးပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် နှစ်ထပ်ကိန်းတို့သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ ကွဲပြားသောရှုထောင့်များကို ဖော်ပြနိုင်သောကြောင့် သုံးသပ်အကဲဖြတ်မှုများပြုသောအခါ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အရေအတွက်အပြင် ၎င်းတို့ကိုပါ ထည့်သွင်းအသုံးပြုရန် အရေးကြီးပါသည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုလျော့ချရေးတွင် အောင်မြင်မှုများရရှိခဲ့သော်လည်း ထိခိုက်လွယ်သောအုပ်စုများ ကျန်ရှိနေခြင်း

မမျှော်လင့်ဘဲ ကျရောက်လာသည့် ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခုခုနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရခြင်းကြောင့် လူဦးရေအများအပြားသည် ထိခိုက်လွယ်သောအုပ်စုမှ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့်အုပ်စုသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားနိုင်သည့် အခြေအနေတွင် ရှိနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောအုပ်စုတွင် ပါဝင်ခြင်းမရှိသော်လည်း အိမ်ထောင်စု၏ စားသုံးမှုအနေအထားမှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းနှင့် အလွန်နီးကပ်နေသောကြောင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောအုပ်စုသို့ အလွယ်တကူ ပြန်လည်ကျဆင်းသွားနိုင်သော လူဦးရေများစွာရှိနေပါသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူမှ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုများ ရှိနေပါသည်။^၃ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု လျော့ကျလာသည်နှင့်အမျှ ထိခိုက်လွယ်သော (ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု မရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသည့်) အုပ်စုများနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသည့် အုပ်စုများပါ တိုးပွားလာစေပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသည့် အုပ်စုများ၏တိုးပွားလာမှုနှုန်းသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု မရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသည့်အုပ်စုထက် အနည်းငယ် မြန်ဆန်မှု ရှိပါသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် လူဦးရေ၏ ၂၄.၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသူအုပ်စုတွင် ပါဝင်နေပြီး ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ၄၂.၃ ရာခိုင်နှုန်းသို့ တိုးတက်လာခဲ့ပါသည်။

ဆင်းရဲ၍ ထိခိုက်လွယ်သောသူများသည် ရုတ်တရက်ကျရောက်သော ဘေးအန္တရာယ်များကို ရင်ဆိုင်ရနိုင်ခြေ ပိုများပါသည်။ အများဆုံးကြုံတွေ့ရသည်မှာ စားသောက်ကုန်ဈေးနှုန်းများ အဆမတန် မြင့်တက်ခြင်း (အိမ်ထောင်စုများ၏ ၁၂.၅ ရာခိုင်နှုန်း ထိခိုက်ခံစားရ) အပြင် အပြင်းအထန် နာမကျန်းဖြစ်ခြင်း/မတော်တဆဖြစ်ခြင်း၊ စိုက်ပျိုးရေးထွက်ကုန်များ ဈေးကောင်းမရခြင်း၊ ရေကြီးရေလျှံခြင်းနှင့် မိုးသည်းထန်စွာရွာသွန်းခြင်း၊ မိုးသီးကြွေခြင်းများဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် ရုတ်တရက် ကျရောက်သော ဘေးအန္တရာယ်များကို ကျေးလက်ဒေသများတွင် နေထိုင်သူများ ပိုမိုခံစားရ၍ ကျေးလက်နေ လူဦးရေ၏ ထက်ဝက်နီးပါး(၄၆ ရာခိုင်နှုန်း)သည် လွန်ခဲ့သော ၁၂ လအတွင်းတွင် ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခုကို ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ဖူးပြီး မြို့ပြဒေသတွင် ၃၂ ရာခိုင်နှုန်းသာ ကြုံတွေ့ဖူးကြသည်ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်နိုင်ပါသည်။ ဘေးအန္တရာယ်ကျရောက်မှု အများဆုံးမှာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတွင်^၄ ၅၈ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် အပူပိုင်းဒေသတွင် ၄၂ ရာခိုင်နှုန်းတို့ဖြစ်ပါသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင်မူ ကမ်းရိုးတန်းဇုန်တွင် နေထိုင်သူများသည် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ထိတွေ့နိုင်ခြေပိုနည်းပြီး လူငါးဦးတွင် တစ်ဦး (၂၁ ရာခိုင်နှုန်း)သာ ကြုံတွေ့ဖူးပါသည်။

၃ မဆင်းရဲသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများမှာ အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး၏ နေ့စဉ်အသုံးစရိတ်သည် ဆင်းရဲမှုမျဉ်း၏ ၁.၅ ဆ အောက်တွင် ရှိနေသေးသူများဖြစ်ပါသည် (ဆိုလိုသည်မှာ ၁.၅၉၀ ကျပ်နှင့် ၂.၃၈၅ ကျပ်ကြား)။ အခြေခိုင်မာသွားပြီဖြစ်သည့် မဆင်းရဲသောသူများ ဆိုသည်မှာ အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး၏ နေ့စဉ်အသုံးစရိတ်သည် ဆင်းရဲမှုမျဉ်း၏ ၁.၅ ဆထက် ပိုမြင့်သောသူများ ဖြစ်ပါသည် (ဆိုလိုသည်မှာ ၂.၃၈၅ ကျပ်အထက်)။
၄ စိုက်ပျိုးရေးဇုန်လေးခု ရှိပါသည် - တောင်ကုန်းတောင်တန်း၊ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်၊ အပူပိုင်းနှင့် ကမ်းရိုးတန်းဇုန်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ တောင်ကုန်းတောင်တန်းဇုန်တွင် ကချင်၊ ကယား၊ ကရင်၊ ချင်းနှင့် ရှမ်းပြည်နယ်တို့ ပါဝင်ပါသည်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဇုန်တွင် ဧရာဝတီ၊ ပဲခူး၊ မွန်နှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတို့ ပါဝင်ပါသည်။ အပူပိုင်းဇုန်တွင် မကွေး၊ မန္တလေး၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးနှင့် နေပြည်တော်ကောင်စီတို့ ပါဝင်ပါသည်။ ကမ်းရိုးတန်းဇုန်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်နှင့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတို့ ပါဝင်ပါသည်။ ဤအစီရင်ခံစာတွင် နှိုင်းယှဉ်ရန်ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအား မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဇုန်မှ ခွဲထုတ်ထားပါသည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအား ကျေးလက်ဒေသများ၊ စိုက်ပျိုးရေး ကဏ္ဍတွင်လုပ်ကိုင်သူများနှင့် ဒွန်တွဲတွေ့ရှိခြင်း

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကို ကျေးလက်ဒေသများတွင် ပိုမို၍တွေ့ရှိရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ကျေးလက် ဒေသများ(၃၀.၂ ရာခိုင်နှုန်း)သည် မြို့ပြဒေသများထက် (၁၁.၃ ရာခိုင်နှုန်း) ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အရေအတွက် သိသိသာသာ ပိုများပါသည်။ ကျေးလက်ဒေသများရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အရေအတွက်သည် မြို့ပြဒေသ များရှိ အရေအတွက်ထက် ၆.၇ ဆပိုများပြီး နိုင်ငံရှိဆင်းရဲနွမ်းပါး သူများအားလုံး၏ ၈၇ ရာခိုင်နှုန်းသည် ကျေးလက်ဒေသများတွင် နေထိုင်ကြပါသည်။

စိုက်ပျိုးထုတ်ကုန်အမျိုးမျိုးကို တိုးချဲ့စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်သော သို့မဟုတ် စိုက်ပျိုးရေး အလုပ် အကိုင်များမှ အခြားအလုပ်အကိုင်များသို့ ကူးပြောင်းလုပ်ကိုင်နိုင်သော အိမ်ထောင်စုများတွင် စားသုံးမှုကို အခြေခံသည့် လူမှုဘဝဖူလုံမှုအခြေအနေ ပိုမိုမြင့်မားပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍရှိ အလုပ်အကိုင်များသည် ဝင်ငွေနည်းခြင်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းများနှင့် ဒွန်တွဲနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေးအလုပ်အကိုင်များမှ အခြားအလုပ်အကိုင်များသို့ ကူးပြောင်း လုပ်ကိုင်နိုင်သော အိမ်ထောင်စုများသည် ပိုမိုကောင်းမွန်သော နေထိုင်မှုအခြေအနေများ ရရှိလာကြပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍတွင် လုပ်ကိုင်နေသူများထဲတွင် မြေကွက်တစ်ကွက် ပိုင်ဆိုင်ထားသူများသည် ပိုင်ဆိုင်မှုမရှိသူများထက် လူမှုဘဝဖူလုံမှုအခြေအနေ ပိုမိုမြင့်မား ပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေးအလုပ်ကိုသာ လုပ်ကိုင်ပြီး မြေယာပိုင်ဆိုင်မှုမရှိသော အိမ်ထောင်စု များသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း ၄၅.၈ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အမြင့်ဆုံးဆုံးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပြီး မြေယာပိုင်ဆိုင်မှုမရှိသော်လည်း စိုက်ပျိုးရေးနှင့်အခြားအလုပ်အကိုင် နှစ်မျိုးစလုံးကို လုပ်ကိုင် သော အိမ်ထောင်စုများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း ၃၃.၄ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် ဒုတိယအမြင့်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင်မူ စိုက်ပျိုးရေးမဟုတ်သော အခြားကဏ္ဍများတွင် လုပ်ကိုင် ကြသည့် အိမ်ထောင်စုများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း ၁၃.၂ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အနိမ့်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။

လူမှုရေးဆိုင်ရာနှင့် လူဦးရေအုပ်စုအလိုက် အချက်အလက်များပေါ်တွင် အခြေခံကာ အချို့သော အုပ်စုများဖြစ်သည့် မသန်စွမ်းသူများ၊ ပညာလုံးဝမတတ်မြောက်သူများနှင့် ပညာအနည်းငယ်သာ တတ်မြောက်သူများ နောက်ကျကျန်နေခြင်း

ကလေးပိုများသော အရွယ်အစားကြီးမားသည့် အိမ်ထောင်စုများ (သို့မဟုတ်) မသန်စွမ်းသော အိမ်ထောင်ဦးစီး (သို့မဟုတ်) ပညာလုံးဝမတတ်မြောက်သော (သို့မဟုတ်) ပညာ အနည်းငယ်သာ တတ်မြောက်သော အိမ်ထောင်စုများတွင် နေထိုင်သူများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ ဖြစ်နိုင်ခြေ ပိုများပါသည်။ ပျမ်းမျှအားဖြင့် ဆင်းရဲသောအိမ်ထောင်စုများတွင် မဆင်းရဲသောအိမ်ထောင်စုများထက် ကလေးအရေအတွက် နှစ်ဆနီးပါးပိုများပြီး ကလေးမှီခိုသူအချိုးမှာ ပိုမိုမြင့်မားပါသည်။^၅ ထိုအချိုးသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများတွင် ၆၇.၆ ရာခိုင်နှုန်းရှိပြီး ၄၆.၆ ရာခိုင်နှုန်းသာရှိသည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသော အိမ်ထောင်စုများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့်နိုင်ပါသည်။ ခန့်မှန်းခြေအားဖြင့် အိမ်ထောင်ဦးစီးများ၏ ၆ ရာခိုင်နှုန်းသည် မသန်စွမ်းသူများ ဖြစ်ကြပါသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးအဆင့်တွင် မသန်စွမ်းသူအိမ်ထောင်ဦးစီးရှိသော အိမ်ထောင်စုများ (၂၇.၄ ရာခိုင်နှုန်း) သည် အခြားအိမ်ထောင်စုများ (၂၄.၆ ရာခိုင်နှုန်း) ထက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း ပိုမိုမြင့်မားပါသည်။ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်အလိုက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အရေအတွက် ကွာခြားချက်သည် ကမ်းရိုးတန်းဇုန်တွင် အမြင့်မားဆုံးဖြစ်ပြီး ထိုဇုန်တွင် မသန်စွမ်းသူဦးစီးသော အိမ်ထောင်စုများကြား ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းသည် မသန်စွမ်းသူမဟုတ်သော အိမ်ထောင်ဦးစီးများ၏ အိမ်ထောင်စုများထက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း ၁၉ ရာခိုင်နှုန်း ပိုမိုမြင့်မားပါသည်။ ကျောင်းမနေဖူးသော၊ မူလတန်းသာတက်ဖူးသော (ပြီးဆုံးအောင် သင်ကြားနိုင်ခဲ့ခြင်းမရှိ)၊ (သို့မဟုတ်) ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်းကိုသာ တက်ဖူးသောသူ ဦးစီးသည့် အိမ်ထောင်စုဝင်များသည် ပိုမိုပညာတတ်သောသူဦးစီးသည့် အိမ်ထောင်စုများရှိ အိမ်ထောင်စုဝင်များထက် နှစ်ဆပို၍ ဆင်းရဲကြပါသည်။

အမျိုးသားဦးစီးသော အိမ်ထောင်စုများနှင့် အမျိုးသမီးဦးစီးသော အိမ်ထောင်စုများအကြား စားသုံးမှုကို အခြေခံတွက်ချက်သည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းတွင် ကွာခြားမှုအလွန်ပင် နည်းပါးပါသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးအဆင့်နှင့် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်တွင် အိမ်ထောင်ဦးစီးသည် အမျိုးသား ဖြစ်ခြင်း၊ အမျိုးသမီးဖြစ်ခြင်းအပေါ် အခြေခံကာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း ကွာခြားချက်သည် မရှိသလောက် နည်းပါးပါသည်။ နေရာဒေသအလိုက် ပုံစံများကွာခြားမှု ရှိလာသော်လည်း နေထိုင်ရာဒေသနှင့် စိုက်ပျိုးရေးဇုန်များအလိုက် ကွာခြားချက်များသည် သိသာထင်ရှားမှု မရှိကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

၅ ကလေးမှီခိုသူအချိုးဆိုသည်မှာ မှီခိုသူများ (အသက် ၁၅ နှစ်အောက်) နှင့် အလုပ်လုပ်နိုင်သော အသက်အရွယ်ရှိသူ (အသက် ၁၅ နှစ်မှ ၆၄ နှစ်ကြား) ဦးရေအချိုး ဖြစ်ပါသည်။

အစီရင်ခံစာပြုစုနိုင်ရေး ပါဝင်ကူညီပေးခဲ့ကြသော အဖွဲ့ဝင်များ

အမည်	ရာထူး	အဖွဲ့အစည်း
ဦးဆန်းမြင့်	ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်	ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့
ဒေါက်တာဝါဝါမောင်	ယခင်ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်	ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့
ဦးသန်းဇော်	ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်	ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့
ဒေါ်ခင်ဆက်ရည်	ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး	ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့
ဒေါ်ဝါဝါမြင့်	လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး	ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့
ဒေါ်ဥမ္မာမြင့်	လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး	ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့
ဒေါ်သက်ထားနွယ်	လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး	ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့
ဒေါ်ဥမ္မာစိုး	ဦးစီးအရာရှိ	ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့
ဦးဝင်းဇော်ဦး	ဦးစီးအရာရှိ	ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့
Mr. Gevorg Sargsyan	Manager, Operations	World Bank
Mr. Salman Zaidi	Practice Manager	World Bank
Ms. Bronwyn Grieve	Program Leader	World Bank
Mr. Clarence Tsimpo Nkengne	Senior Statistician/Economist	World Bank
Dr. Reena Badiani-Magnusson	Senior Economist	World Bank
Ms. Giorgia Demarchi	Social Scientist	World Bank
Ms. Diane Steele	Survey Specialist	World Bank
Ms. Rachel Smith-Govoni	Resident Advisor	World Bank
Ms. Ikuko Uochi	Economist	World Bank
Ms. Lydia Kim	Economist	World Bank
Ms. Judy Yang	Economist	World Bank
Ms. Reno Dewina	Economist	World Bank
Ms. Kristin Ann Mahrt	Consultant	World Bank
Mr. Rivandra Royono	Economist	World Bank
Mr. David Megill	Sampling Specialist	World Bank
Dr. Dean Mitchell Jolliffe	Lead Economist	World Bank
Prof. Peter Lanjouw	Consultant	World Bank
Dr. Prospere R. Backiny-Yetna	Senior Economist	World Bank
Mr. Rob Swinkels	Senior Economist	World Bank
Mr. Joerg Stahlhut	Head of Unit	UNDP
Mr. Biplove Choudhary	Head of Unit	UNDP
Mr. Scott Standley	Economist/Policy Advisor	UNDP
Mr. Bishwa Nath Tiwari	Program Specialist	UNDP
Ms. Hyeran Kim	Project Manager	UNDP
Mr. Philipp Annawitt	Program Specialist	UNDP
Mr. Felix Schmieding	Statistics Specialist	UNDP
စည်သူထိုက်စံ	Project Analyst	UNDP
Prof. Zlatko Nikoloski	Consultant	UNDP

နိဒါန်း

၁-၁။ အစီရင်ခံစာ၏ ရည်ရွယ်ချက်

ဤအစီရင်ခံစာသည် ၂၀၁၇ ခုနှစ် မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း(MLCS)^၆ အချက်အလက်များကို စိစစ် လေ့လာရာမှ ရရှိသည့် အစီရင်ခံစာ(၃)ခုအနက်မှ ဒုတိယမြောက်အစီရင်ခံစာ ဖြစ်ပါသည်။ ဤအစီရင်ခံစာ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ၂၀၁၇ ခုနှစ် မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်းပေါ်တွင် အခြေခံ၍ လူနေမှုဘဝပြည့်စုံ ဖူလုံမှုဆိုင်ရာ ခန့်မှန်းချက်များကို တင်ပြပေးရန်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အချိန်ကာလရွေ့လျောလာသည်နှင့်အမျှ ပြည်သူများ၏ လူနေမှုဘဝ ပြည့်စုံဖူလုံမှု အခြေအနေများ ပြောင်းလဲလာပုံကို ဆွေးနွေးသုံးသပ်ရန်ဖြစ်ပါသည်။ အစီရင်ခံစာတွင် ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အထိ ကာလအတွင်း နိုင်ငံအဆင့်နှင့် မြို့ပြ/ ကျေးလက်ပြောင်းလဲမှု ပုံစံများနှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၏ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအဆင့်များကို လေ့လာဆန်းစစ်ထားပါသည်။^၇

ဤအစီရင်ခံစာတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ အခြေခံဆန်းစစ် လေ့လာချက်အနေဖြင့် အောက်ပါတို့ကို အဓိကထား၍ တင်ပြထားပါသည် -

- (၁) စားသုံးမှုပုံစံများ - စားသုံးမှုအလေ့အထများကို အစားအစာများနှင့် အစားအစာမဟုတ်သော ပစ္စည်းများ ဟူ၍ အမျိုးအစားခွဲကာ တင်ပြထားပါသည်။
- (၂) ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်းရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအဆင့်များ - ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်းရှိ စားသုံးမှုကို အခြေခံ တွက်ချက်သော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို နေရာဒေသအလိုက် (မြို့ပြ/ကျေးလက်နှင့် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်) တင်ပြထားပါသည်။ အချိန်ကာလအလိုက်နှိုင်းယှဉ်နိုင်မှု အားကောင်းစေရန် အတွက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ ခန့်မှန်းချက်များကို ကမ္ဘာ့ဘဏ်နှင့် စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန (2017a) တွင် အသုံးပြုခဲ့သော နည်းစနစ်အတိုင်း တွက်ချက်ထားပါသည်။
- (၃) အချိန်ကာလအလိုက် ပြောင်းလဲလာသော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုလားရာများ - ၂၀၀၅၊ ၂၀၁၀၊ ၂၀၁၅ နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်များတွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော စစ်တမ်းများကို အသုံးပြု၍ စားသုံးမှုကို အခြေခံတွက်ချက်သော ဆင်းရဲ နွမ်းပါးမှုနှုန်း၏ အပြောင်းအလဲများကို ဆန်းစစ်ထားပါသည်။
- (၄) တန်းတူညီမျှမှုရှိမှု စိစစ်လေ့လာချက် - တန်းတူညီမျှမှုရှိမှုအဆင့်များကို ဆန်းစစ်ထားပါသည်။ Gini Coefficient ၊ Theil Index နှင့် Consumption Distribution Ratios များကဲ့သို့ တန်းတူညီမျှမှုဆိုင်ရာ အညွှန်းကိန်းများကို အဓိကထား၍ ဆန်းစစ်လေ့လာပါသည်။
- (၅) ၂၀၁၇ ခုနှစ်၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာအချက်အလက်များ - ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၏ လူမှုရေးနှင့် လူဦးရေဆိုင်ရာ ဝိသေသလက္ခဏာအချို့နှင့်စပ်လျဉ်းသည့် အချက်အလက်များကို တင်ပြထားပါသည်။

ဤဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု အစီရင်ခံစာတွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ လူမှုဘဝပြည့်စုံဖူလုံမှု၏ လူမှုစီးပွားဆိုင်ရာ အသေးစိတ်ဆန်းစစ် လေ့လာချက်ကို ပြုလုပ်သွားမည်မဟုတ်ဘဲ ယင်းဆန်းစစ်ချက်ကို မကြာမီတွက်ရှိလာမည့် လူမှုစီးပွားဆိုင်ရာ အစီရင်ခံစာတွင် အဓိကတင်ပြမည်ဖြစ်ပါသည်။

၁-၂။ အစီရင်ခံစာတွင် အသုံးပြုထားသော အချက်အလက်များ

ဤအပိုင်းတွင် ၂၀၁၇ ခုနှစ် မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်းကို အတိုချုပ်မိတ်ဆက်တင်ပြပါမည်။ အသုံးပြုသော နည်းစနစ်များအကြောင်း ပိုမိုအသေးစိတ်သည့် ဖော်ပြချက်များကိုမူ ၂၀၁၇ ခုနှစ် မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေ စစ်တမ်းမှ အဓိကညွှန်ကိန်းများအစီရင်ခံစာ (CSO, UNDP and World Bank, 2018a) ၏ နောက်ဆက်တွဲနှင့် နည်းပညာဆိုင်ရာအစီရင်ခံစာ (CSO, UNDP and World Bank, 2018b) တို့တွင် ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

^၆ ၂၀၁၇ ခုနှစ်မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်းသည် ပုံမှန်ဆက်လက်ကောက်ယူသွားမည့် MLCS စစ်တမ်းများထဲမှ ပထမဆုံးသော စစ်တမ်းဖြစ်ပါသည်။
^၇ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအခြေအနေ အပြောင်းအလဲများကို စိတ်ဖြာဆန်းစစ်နိုင်ရန်အတွက် ဤအစီရင်ခံစာတွင် မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ယခင်က ဆောင်ရွက်ခဲ့သော အိမ်ထောင်စုစစ်တမ်းသုံးခုဖြစ်သည့် IHLCA-I (၂၀၀၅)၊ IHLCA-II (၂၀၁၀) နှင့် MPLCS (၂၀၁၅) တို့ကို အသုံးပြုထားပါသည်။ IHLCA၊ MPLCS နှင့် MLCS တို့၏ စစ်တမ်းဒီဇိုင်းများတွင် ကွာခြားမှုများ ရှိနေသောကြောင့် ပြည်ထောင်စုနှင့် မြို့ပြ/ကျေးလက်အဆင့်များရှိ စုစုပေါင်းစားသုံးမှုများ (Consumption Aggregates) ကို အချိန်ကာလအလိုက် တိုင်းတာနိုင်မှု ရရှိစေရန် လိုအပ်နေသော အချက်အလက်များအတွက် တန်ဖိုးများ အစားထိုးတွက်ချက်သည့် Imputation Approaches များကို အသုံးပြု၍ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ ဆန်းစစ်ထားပါသည်။ (MOPF and World Bank, 2017a)။ IHLCA-I နှင့် IHLCA-II မှ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုရလဒ်များမှာ MLCS နှင့် နှိုင်းယှဉ်နိုင်ခြင်း မရှိပါ။ MPLCS သည် တိုင်းဒေသကြီးနှင့်ပြည်နယ်အဆင့်တွင် ကိုယ်စားပြုနိုင်ခြင်းမရှိပါ။

မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်းသည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ပြည်သူများ၏ နေထိုင်မှုအခြေအနေကို ဘက်စုံလေ့လာသော စစ်တမ်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ဤစစ်တမ်းကို စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနအောက်ရှိ ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့မှ ကုလသမဂ္ဂဖွံ့ဖြိုးမှုအစီအစဉ်နှင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ်တို့၏ နည်းပညာနှင့် ငွေကြေးဆိုင်ရာ ကူညီပံ့ပိုးမှုများဖြင့် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လူတို့၏အလုပ်အကိုင်များ၊ ရရှိသောဝင်ငွေများ၊ ဝင်ငွေကို အသုံးပြု၍ စားဝတ်နေရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေးနှင့် မိသားစု၏ အခြားလိုအပ်ချက်များ စသည့်အချက်အလက်များကို ကောက်ယူစုစည်းပါသည်။ ထို့အပြင် ဤစစ်တမ်းသည် ပြည်သူများ၏ လူမှုရေးနှင့် လူဦးရေဆိုင်ရာ အချက်အလက်များစွာကိုလည်း ပံ့ပိုးပေးနိုင်ပါသည်။ စုဆောင်းရရှိသော အချက်အလက်များကို အသုံးပြု၍ တိုင်းပြည်၏အနာဂတ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် တုံ့ပြန်ဖြည့်ဆည်းနိုင်သော မူဝါဒများကို ရေးဆွဲနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်းကို အောက်ပါရည်ရွယ်ချက်များဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

- ပြည်ထောင်စုအဆင့်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့်၊ မြို့ပြ/ကျေးလက်တို့အတွက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် နေထိုင်မှုအခြေအနေကို ခေတ်နှင့်အညီအနီးစပ်ဆုံး ခန့်မှန်းတွက်ချက် ဖော်ပြပေးနိုင်ရန်
- ပြည်ထောင်စုအဆင့် အချက်အလက် လိုအပ်မှုနှင့် စဉ်ဆက်မပြတ် ဖွံ့ဖြိုးမှုပန်းတိုင် (Sustainable Development Goals - SDGs) အတွက် လိုအပ်သော ကိန်းဂဏန်းအချက်အလက်များ၊ ညွှန်ကိန်းများ ရရှိနိုင်ရန်၊ သတင်းအချက်အလက်များထောက်ပံ့ရန်
- ပြည်ထောင်စုနှင့် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက်၊ စားသုံးသူဈေးနှုန်း(CPI) တွက်ချက်ရာတွင် လိုအပ်သည့် စားသုံးကုန်ပစ္စည်းများ၏ အလေးပေးမှုများကို တွက်ချက်နိုင်ရန်
- အမျိုးသားစာရင်းစနစ် (System of National Accounts - SNA) တွက်ချက်ရာတွင် စားသုံးမှုကုန်ကျစရိတ်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ရန်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း (၂၀၁၇) အား မြန်မာနိုင်ငံတွင် ယခင်က ဆောင်ရွက်ခဲ့သော အိမ်ထောင်စုအသုံးစရိတ်နှင့် နေထိုင်မှုအခြေအနေ စစ်တမ်းများပေါ်တွင် အခြေပြုဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၀ ခုနှစ် အိမ်ထောင်စုစားဝတ်နေရေးအခြေအနေ ဘက်စုံလေ့လာမှုစစ်တမ်း (IHCLA-I 2005 နှင့် IHCLA-II 2010)၊ အိမ်ထောင်စုဝင်ငွေနှင့် စားသုံးမှုစစ်တမ်း (၁၉၈၉ ခုနှစ် မှ ၂၀၁၂ ခုနှစ်အတွင်း)နှင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် နေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း(MPLCS 2015) တို့ပေါ်တွင် အခြေခံ၍ ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေစစ်တမ်းတွင် အဆိုပါ အိမ်ထောင်စုစစ်တမ်းများ အားလုံးကို တစ်ခုတည်းသော စစ်တမ်းအဖြစ်စုစည်း၍ နေထိုင်မှုအခြေအနေများနှင့် စပ်လျဉ်းသော သတင်းအချက်အလက်များကို ပြည့်စုံစွာရရှိနိုင်မည့် ရင်းမြစ်တစ်ခု ဖြစ်လာစေရန် ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း(၂၀၁၇)သည် ပြည်ထောင်စု၊ မြို့ပြ/ကျေးလက်ဒေသများအား ကိုယ်စားပြုပါသည်။ အလွှာခွဲနှစ်ဆင့် နမူနာဒီဇိုင်းကို အသုံးပြုခဲ့ပြီး စာရင်းကောက်ကွက်များ (EAs) သည် အခြေခံနမူနာယူနစ်များဖြစ်၍ အိမ်ထောင်စုများသည် အလှမ်းကွာဝေးသော နမူနာယူနစ်များ (Ultimate Sampling Units) ဖြစ်ပါသည်။ အလွှာတစ်လွှာချင်းစီအတွင်းရှိ နမူနာစာရင်းကောက်ကွက်များကို အရွယ်အလိုက် ဖြစ်တန်စွမ်းဖြင့် စနစ်တကျ ရွေးချယ်ခဲ့ပါသည်။ စာရင်းကောက်ကွက်တစ်ခုချင်းစီတွင် အိမ်ထောင်စု ၁၂ စုကို တူညီသော ဖြစ်တန်စွမ်းဖြင့် စနစ်တကျ ရွေးချယ်ခဲ့ပါသည်။ စစ်တမ်းနမူနာသည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ခရိုင်မြို့နယ်များအားလုံးနှင့် မြို့နယ်ပေါင်း ၃၃၀ အနက် ၂၉၆ မြို့နယ်ကိုလွှမ်းခြုံနိုင်ခဲ့ပါသည်။ စစ်တမ်းတွင်နမူနာ စာရင်းကောက်ကွက် ၁,၀၄၅ ကွက်မှ အိမ်ထောင်စုပေါင်း ၁၃,၇၃၀ စုသည် စစ်တမ်းတွင် ပါဝင်ဖြေဆိုပေးခဲ့ပါသည်။* နမူနာရွေးချယ်ရာတွင် ၂၀၁၄ ခုနှစ် လူဦးရေနှင့်အိမ်အကြောင်းအရာ သန်းခေါင်စာရင်း၏ နမူနာစာရင်းစဉ်ပေါ်တွင် အခြေခံပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ် ၁၄ ခုနှင့် နေပြည်တော်ကောင်စီ၊ မြို့ပြနှင့်ကျေးလက်ဒေသများကို ကိုယ်စားပြုနိုင်စေရန်အတွက် နမူနာအလေးပေးမှုများ (Sampling Weights) အသုံးပြု၍ ခန့်မှန်းတွက်ချက်မှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

* ကွင်းဆင်းအချက်အလက်ကောက်ယူမှုများကို ၁၂ လတာကာလ ကြာမြင့်သည်အထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း ရခိုင်ပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းရှိ မြို့နယ်နှစ်ခုနှင့် “၀” ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသများတွင် တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုများကို မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ထိုဒေသများကို ကောက်ယူနိုင်မှုမရှိခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်း(၂၀၁၇) နည်းပညာဆိုင်ရာအစီရင်ခံစာတွင် အပြည့်အစုံမှတ်တမ်းတင်ထားပြီး ဤအစီရင်ခံစာတွင် တင်ပြထားသည့် မြေပုံများတွင်လည်း လေ့လာကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

ရာသီအလိုက် ပြောင်းလဲမှုများကိုပါ ထင်ဟပ်နိုင်ရန်အတွက် စစ်တမ်းအား ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလကုန်ပိုင်းမှ ၂၀၁၇ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလအစောပိုင်းအထိ ၁၂ လတာကာလ ဆက်တိုက်ကောက်ယူခဲ့ပါသည်။ တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုများအား ဆောင်းရာသီကာလအတွင်း (ဒီဇင်ဘာလမှ ဖေဖော်ဝါရီလအထိ) တွင် အစပြုခဲ့ပြီး နွေရာသီ (မတ်လမှ မေလအထိ) နှင့် မိုးရာသီ (ဇွန်လမှ အောက်တိုဘာလအထိ) တို့တွင် ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ကာ ၂၀၁၇ ခုနှစ် ဆောင်းရာသီ ကာလတွင် ပြီးစီးခဲ့ပါသည်။

နမူနာရွေးချယ်မှုနည်းစနစ်အရ ဤစစ်တမ်း၏ နမူနာသည် သုံးလပတ်ကာလတိုင်းကို ကိုယ်စားပြုပါသည်။ သုံးလပတ်ကာလတစ်ခုချင်းစီမှ အချက်အလက်များကို အချိန်ကာလတစ်ခုအတွက် ကောက်ယူထားသည့် နိုင်ငံအဆင့် သီးခြားစစ်တမ်း (Cross-sectional Survey) တစ်ခုစီအဖြစ် မှတ်ယူနိုင်ပါသည်။ သုံးလပတ်ကာလ ဆန်းစစ်လေ့လာမှုကို နိုင်ငံအဆင့်တွင်ပြုလုပ်နိုင်သော်လည်း တိုင်းဒေသကြီးနှင့်ပြည်နယ်အဆင့်တွင် မပြုလုပ် နိုင်ပါ။ အကြမ်းဖျင်းအားဖြင့် သုံးလပတ်ကာလများကို မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရာသီဥတုသုံးခုလုံးနှင့် ကိုက်ညီအောင် သတ်မှတ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ပထမသုံးလပတ်သည် ဆောင်းရာသီ၊ ဒုတိယသုံးလပတ်သည် နွေရာသီ၊ တတိယ သုံးလပတ်သည် မိုးရာသီ၏ ပထမထက်ဝက်နှင့် စတုတ္ထသုံးလပတ်သည် မိုးရာသီနှင့် ဆောင်းရာသီအဝင် ပထမတစ်လတို့ကို ကိုယ်စားပြုပါသည်။

၁-၃။ အစီရင်ခံစာဖွဲ့စည်းပုံ

ဤဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု အစီရင်ခံစာတွင် အခန်းသုံးခန်း ပါရှိပါသည်။ ပထမအခန်းမှာ ယခုနိဒါန်းအခန်းဖြစ်ပြီး အခန်း ၂ တွင် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၏ လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှု အခြေအနေဖော်ပြချက်နှင့် ၎င်း၏ ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ပြောင်းလဲ လာပုံ ဆန်းစစ်လေ့လာချက်ကို တင်ပြထားပါသည်။ အခန်း ၃ တွင် ကိန်းရှင်တစ်ခုစီ၏ ပြောင်းလဲနေသော တန်ဖိုးကို ဆန်းစစ်ထားသော ၂၀၁၇ ခုနှစ် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို တင်ပြထားပါသည်။ အိမ်ထောင်စုတစ်စု နေထိုင်လျက်ရှိသည့် နေရာဒေသ၊ အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ ပညာအရည်အချင်းနှင့် အမျိုးသားဖြစ်မှု/ အမျိုးသမီးဖြစ်မှု၊ အိမ်ထောင်စုဝင်များ အလုပ်လုပ်နေသည့်ကဏ္ဍများ စသည့်အိမ်ထောင်စုများ၏ အမျိုးမျိုးသော ဝိသေသလက္ခဏာများပေါ် အခြေခံ၍ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ အခြေအနေများကို ဖော်ပြထားပါသည်။ နောက်ဆက်တွဲ (၁) တွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကို တိုင်းတာရန် အသုံးပြုခဲ့သည့် အခြေခံလိုအပ်ချက်များအတွက် စရိတ်ကို တွက်ချက်တိုင်းတာသည့် နည်းစနစ်အကြောင်း အကျဉ်းချုပ် ဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုနည်းစနစ်တွင် ပါဝင်သည့် အဓိကအဆင့်များ၊ စုစုပေါင်းစားသုံးမှုနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းတို့ကို တွက်ချက်ရာတွင် အခြေခံသည့် ယူဆချက် များကို တွေ့ရှိရမည်ဖြစ်ပါသည်။

J

၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်းရှိ
ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့်
လူမှုဘဝပြည့်စုံ
ဖူလုံမှု၏ လားရာများ

အခန်း (၂) တွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် တန်းတူညီမျှမှုရှိမှုကို တိုင်းတာမှုများ၏ စာရင်းအင်းဆိုင်ရာရလဒ်များကို တင်ပြထားပါသည်။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွက် ခန့်မှန်းချက်များအပြင် ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ စတင်ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အလားအလာများကို လေ့လာဆန်းစစ်ထားပါသည်။ အသေးစိတ်ရလဒ်များကို နောက်ဆက်တွဲ (၂) တွင် ဖော်ပြနိုင်ပါသည်။ ဤအခန်းတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ ဒေသန္တရဆိုင်ရာအချက်အလက်များမှ စတင်၍ အဓိကရလဒ်များကိုသာ ဆွေးနွေး တင်ပြထားပါသည်။

၂-၁။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်းရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များ

ဇယား (၂-၁)

၂၀၁၇ ခုနှစ် နိုင်ငံ၏ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းနှင့် ပျမ်းမျှအသုံးစရိတ် (ကျပ်)

	အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး တစ်ရက်စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုး
ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်း	၁,၅၉၀
ပျမ်းမျှအသုံးစရိတ်	၂,၁၈၂

မှတ်ချက် - တန်ဖိုးများအားလုံးသည် နေရာဒေသအလိုက် ဈေးနှုန်းများအား ၂၀၁၇ ခုနှစ် ပထမသုံးလပတ်ဈေးနှုန်းများ(ကျပ်)နှင့် ညှိနှိုင်းပြင်ဆင်ပေးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး၊ တစ်ရက်စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုး ၁,၅၉၀ ကျပ်ကို ၂၀၁၇ ခုနှစ် နိုင်ငံ၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းအဖြစ် သတ်မှတ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းသည် လူတစ်ဦးကို အလွန်အမင်းဆင်းရဲ နွမ်းပါးသည်ဟု သတ်မှတ်နိုင်ခြင်းမရှိစေရန်လိုအပ်သည့် အနိမ့်ဆုံးသော လူမှုဘဝပြည့်စုံမှုအဆင့်ကို သတ်မှတ် ပေးထားသောမျဉ်းဖြစ်ပါသည်။ ဤအစီရင်ခံစာတွင် အနိမ့်ဆုံးလိုအပ်ချက်ကို ကယ်လိုရီလိုအပ်ချက်များ အသုံးပြု၍ သတ်မှတ်ထားပါသည် (အသေးစိတ်ကို နောက်ဆက်တွဲ (၁) တွင် ကြည့်နိုင်ပါသည်)။ အိမ်ထောင်စုတစ်စု၏ ကျပ်ငွေဖြင့်ဖော်ပြသော အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦးကျ စားသုံးမှုအဆင့်သည် မြန်မာနိုင်ငံရှိ အနိမ့်ဆုံးသော အခြေခံ လူနေမှုအဆင့်အတန်းပြည့်မီရန်လိုအပ်သည်ဟု ယူဆသော အဆင့်အောက်သို့ရောက်ရှိနေပါက ထိုအိမ်ထောင်စုကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည်ဟု ယူဆပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး၊ တစ်ရက်စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသော တန်ဖိုး ၁,၅၉၀ ကျပ်သာရှိသော သို့မဟုတ် ထို့ထက်နည်းသော အိမ်ထောင်စုတစ်စုတွင် နေထိုင်သူဖြစ်လျှင် ထိုသူကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူဟု ယူဆပါသည်။(ဇယား ၂-၁)

မြန်မာနိုင်ငံ လူဦးရေ၏ လေးပုံတစ်ပုံသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးနေသည်ဟု ယူဆရပါသည်။ Poverty Headcount ဟုခေါ်သော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းကို ဇယား ၂-၂ တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံလူဦးရေ၏ ၂၄.၈ ရာခိုင်နှုန်း၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ၁၁.၈ သန်းနီးပါးသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးနေသည်ဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသည် ကျေးလက်ဒေသများတွင် ပို၍များပြားသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းသည် ကျေးလက်ဒေသများတွင် ၃၀.၂ ရာခိုင်နှုန်းရှိပြီး ၁၁.၃ ရာခိုင်နှုန်းရှိသောမြို့ပြဒေသများထက် သိသိသာသာ ပိုမိုများပြားပါသည်။ ထို့အပြင် နိုင်ငံလူဦးရေထဲတွင် ကျေးလက်ဒေသများ၌ နေထိုင်သူရာခိုင်နှုန်းသည် ပိုမိုများပြား သည့်အတွက် နိုင်ငံရှိဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအများစု (၈၇ ရာခိုင်နှုန်း) သည် ကျေးလက်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများ ဖြစ်နေပါသည်။ ကျေးလက်ဒေသများရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအရေအတွက်သည် မြို့ပြဒေသထက် ၆.၇ ဆ ပိုမို၍ များပါသည်။

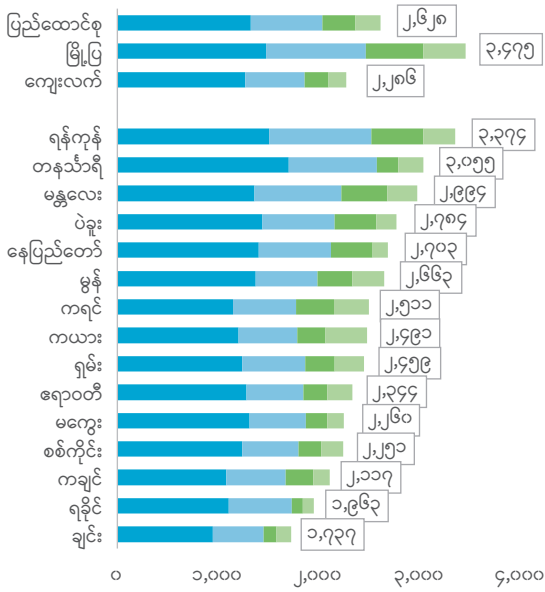
အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး တစ်ရက်စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုးသည် နိုင်ငံတစ်ဝှမ်းရှိ နေရာဒေသတစ်ခုနှင့် တစ်ခုအကြား များစွာကွဲပြားခြားနားမှုရှိပြီး မြို့ပြတွင်နေထိုင်သူများသည် အစားအစာမဟုတ်သော ပစ္စည်းများ အတွက် သုံးစွဲမှု ပိုမိုများပြားပါသည်။^၉ တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်များတွင် ပျမ်းမျှအရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး နေ့စဉ်စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုးကို လေ့လာကြည့်လျှင် ချင်းပြည်နယ်တွင် ၁,၇၃၇ ကျပ်မှစ၍ ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီးတွင် ၃,၃၇၄ ကျပ်အထိ အမျိုးမျိုးကွဲပြားပါသည်(ပုံ ၂-၁)။ မြို့ပြတွင် နေထိုင်သူများ၏ အစားအစာ မဟုတ်သော ပစ္စည်းများအတွက် အသုံးစရိတ်ပမာဏနှင့် ရာခိုင်နှုန်းသည် ကျေးလက်တွင် နေထိုင်သူများထက် သိသိသာသာ ပိုမိုများပြားပါသည်။ မြို့ပြဒေသများတွင် အစားအစာမဟုတ်သော ပစ္စည်းများသုံးစွဲမှုသည် အသုံး စရိတ်များ၏ ထက်ဝက်ကျော်(၅၇ ရာခိုင်နှုန်း) ရှိပါသည်။ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်များအနက် ရန်ကုန်တိုင်း

^၉ ယင်းတွင် ပညာရေး၊ အဝတ်အထည်၊ တစ်ကိုယ်ရည်သုံးပစ္စည်းများ၊ စွမ်းအင်၊ ရေနံနှင့် မိလ္လာအသုံးပြုမှု၊ သယ်ယူပို့ဆောင်သွားလာရေး၊ ဆက်သွယ်ရေး စသည့်အသုံးစရိတ်များ၊ အိမ်ရာနှင့် တာရှည်ခံပစ္စည်းများ သုံးစွဲမှုတန်ဖိုးတို့ ပါဝင်ပါသည်။

ဒေသကြီးသည် အစားအစာအတွက် အသုံးစရိတ်ရာခိုင်နှုန်း အနည်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ တိုင်းဒေသကြီး/ ပြည်နယ်များ တွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဖြစ်ပွားခြင်းနှင့် အစားအစာအတွက် သုံးစွဲသည့် စုစုပေါင်း အသုံးစရိတ်တို့၏ အချိုး (အစားအစာ အတွက်သုံးစွဲမှု)နှင့် တိုက်ရိုက်ဆက်စပ်မှုရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ (ပုံ ၂-၃)

ပုံ (၂-၁)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး နေ့စဉ်စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုး(ကျပ်)

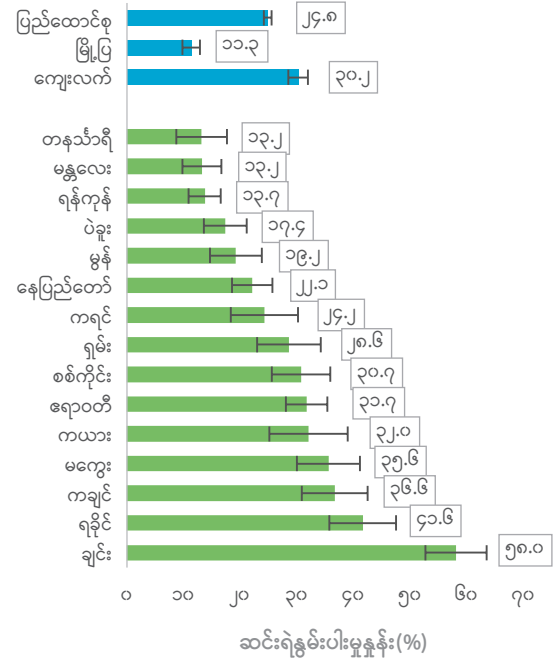

■ အစားအစာ ■ အစားအစာမဟုတ်သော အိမ်ရာ ■ တာရှည်ခံပစ္စည်း

မှတ်ချက် - တန်ဖိုးများအားလုံးသည် နေရာဒေသအလိုက် ဈေးနှုန်းများအား ၂၀၁၇ ခုနှစ် ပထမသုံးလပတ် ဈေးနှုန်းများ(ကျပ်)နှင့် နှိုင်းယှဉ်ထားသည့် တန်ဖိုးများဖြစ်ပါသည်။

ပုံ (၂-၂)

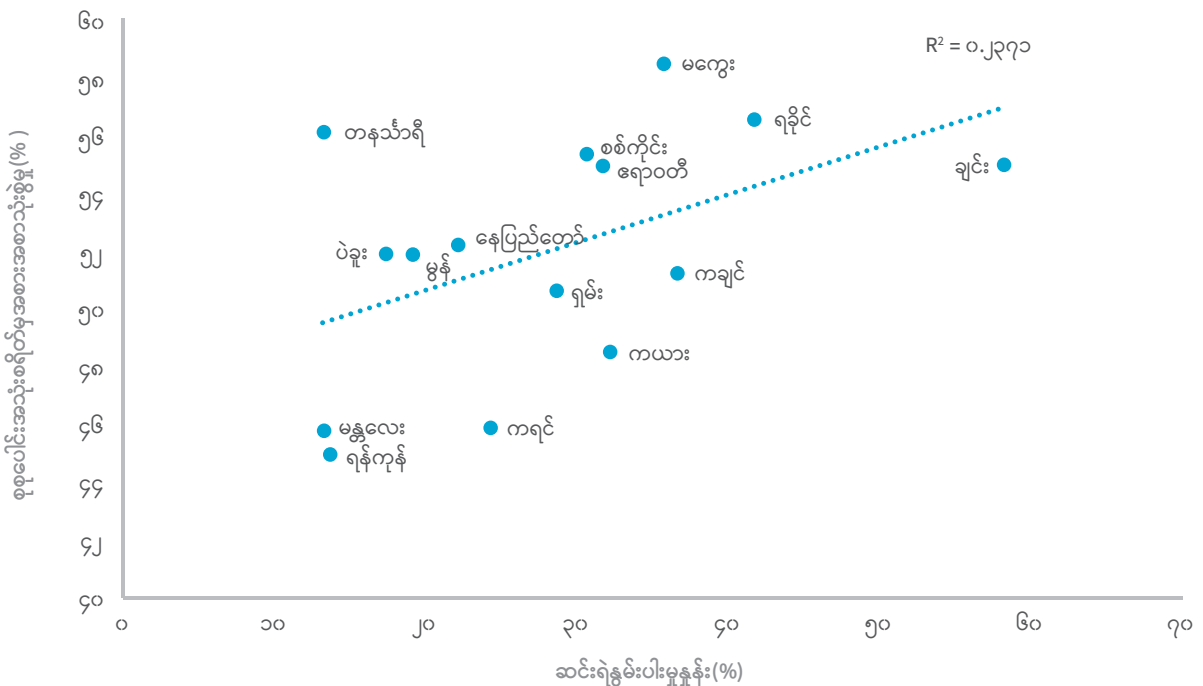
၂၀၁၇ ခုနှစ်ရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း (%)

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း (%)

ပုံ (၂-၃)

၂၀၁၇ ခုနှစ် ၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်များရှိ အစားအစာအတွက် သုံးစွဲမှုရာခိုင်နှုန်းနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းအကြားဆက်စပ်မှု

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုတိုင်းတာချက်များ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအရေအတွက်နှင့် ပါဝင်မှုရာခိုင်နှုန်း

	စုစုပေါင်း လူဦးရေ တွင် ပါဝင်သည့် နှုန်း (%)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု နှုန်း (%)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အရေအတွက် (၀၀၀)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ပါဝင်မှုနှုန်း (%)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက် (%)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု နှစ်ထပ်ကိန်း (%)
ပြည်ထောင်စု	၁၀၀.၀	၂၄.၈	၁၁,၇၅၆	၁၀၀.၀	၅.၂	၁.၆
မြို့ပြ	၂၈.၅	၁၁.၃	၁,၅၃၁	၁၃.၀	၂.၃	၀.၇
ကျေးလက်	၇၁.၅	၃၀.၂	၁၀,၂၂၅	၈၇.၀	၆.၄	၂.၀
စိုက်ပျိုးရေးဇုန်						
ကမ်းရိုးတန်းဒေသ	၈.၅	၃၂.၂	၁,၂၈၈	၁၁.၀	၅.၅	၁.၅
မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ	၂၅.၉	၂၄.၄	၂,၉၉၀	၂၅.၄	၅.၁	၁.၆
တောင်ပေါ်ဒေသ	၁၈.၈	၃၁.၀	၂,၇၆၇	၂၃.၅	၇.၆	၂.၇
အပူပိုင်းဒေသ	၃၁.၈	၂၄.၈	၃,၇၃၆	၃၁.၈	၅.၀	၁.၅
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး	၁၅.၀	၁၃.၇	၉၇၄	၈.၃	၂.၇	၀.၈
တိုင်းဒေသကြီး / ပြည်နယ်						
ကချင်ပြည်နယ်	၃.၃	၃၆.၆	၅၇၀	၄.၈	၁၀.၀	၃.၇
ကယားပြည်နယ်	၀.၆	၃၂.၀	၉၁	၀.၈	၈.၄	၃.၁
ကရင်ပြည်နယ်	၂.၈	၂၄.၂	၃၂၅	၂.၈	၄.၁	၁.၀
ချင်းပြည်နယ်	၁.၀	၅၈.၀	၂၇၅	၂.၃	၁၈.၇	၈.၁
စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး	၁၀.၃	၃၀.၇	၁,၄၉၉	၁၂.၈	၆.၄	၂.၁
တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး	၂.၈	၁၃.၂	၁၇၅	၁.၅	၂.၅	၀.၉
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး	၁၀.၁	၁၇.၄	၈၃၀	၇.၁	၃.၈	၁.၁
မကွေးတိုင်းဒေသကြီး	၇.၅	၃၅.၆	၁,၂၆၈	၁၀.၈	၇.၆	၂.၄
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး	၁၁.၈	၁၃.၂	၇၄၁	၆.၃	၂.၃	၀.၆
မွန်ပြည်နယ်	၃.၆	၁၉.၂	၃၂၉	၂.၈	၄.၂	၁.၅
ရခိုင်ပြည်နယ်	၅.၇	၄၁.၆	၁,၁၁၄	၉.၅	၇.၀	၁.၇
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး	၁၅.၀	၁၃.၇	၉၇၄	၈.၃	၂.၇	၀.၈
ရှမ်းပြည်နယ်	၁၁.၁	၂၈.၆	၁,၅၀၇	၁၂.၈	၆.၈	၂.၃
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး	၁၂.၂	၃၁.၇	၁,၈၃၁	၁၅.၆	၆.၃	၁.၉
နေပြည်တော်ကောင်စီ	၂.၂	၂၂.၁	၂၂၈	၁.၉	၄.၁	၁.၁

လေးထောင့်ကွက် (၂-၁) တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတွင် ဝင်ငွေများ မြင့်မား၍ စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်းများ တိုးပွားနေခြင်း

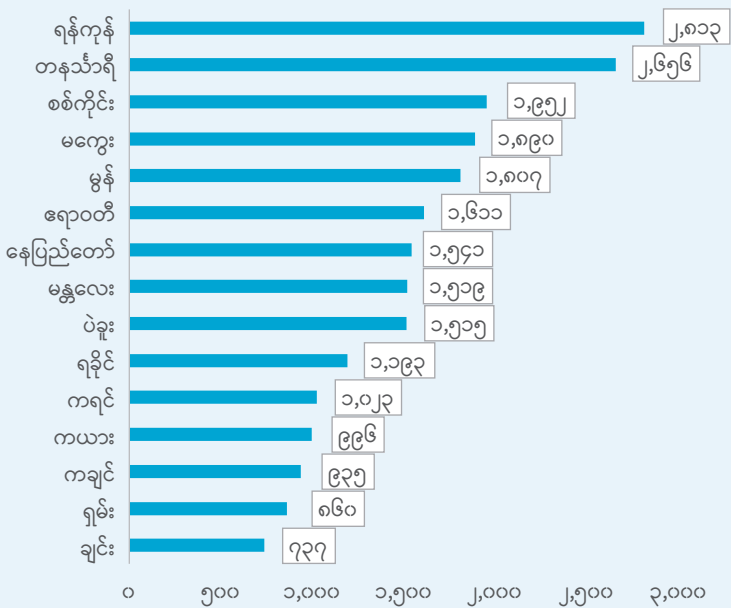
၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အားလုံးထဲ၌ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးသည် လူတစ်ဦးစီ၏ ပျမ်းမျှ ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုး (GDP) ဒုတိယအမြင့်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ (ပုံ ၂-၄)။ ထိုတိုင်းဒေသကြီးအတွင်း ဝင်ငွေဖန်တီးမှုတွင် လယ်ယာပြင်ပစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများသည် အရေးကြီးသောအခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်နေပါသည်။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတွင် လယ်ယာပြင်ပ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်သော သို့မဟုတ် ပူးတွဲပိုင်ဆိုင်သော အိမ်ထောင်စုရာခိုင်နှုန်းသည် ၄၃ ရာခိုင်နှုန်းရှိပြီး ၅၁ ရာခိုင်နှုန်းရှိသည့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးပြီးလျှင် ဒုတိယအမြင့်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး အတွင်းရှိ လယ်ယာပြင်ပစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများတွင် ဆောက်လုပ်ရေး၊ လက်ကားရောင်းဝယ်မှု၊ အစားအစာဝန်ဆောင်မှုနှင့် စားသောက်ကုန် ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်မှုမှာ အထူးပင်မြင့်မားပါသည်။

တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးတွင် ဓာတ်သတ္တုလုပ်ငန်းများ၊ ပုလဲမွေးမြူရေးလုပ်ငန်းနှင့် ငါးလုပ်ငန်းတို့အပါအဝင် သဘာဝ သယံဇာတများ ပေါများကြွယ်ဝပါသည်။ အက်ဒမန်ပင်လယ်နှင့် ထိစပ်နေသော ရှည်လျားသည့် ကမ်းရိုးတန်းရှိခြင်းကြောင့် ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းသည် ဒေသအတွက် အရေးပါသော ဝင်ငွေရင်းမြစ်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအများအပြားသည် ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းနှင့် ဆက်သွယ်နေသောလုပ်ငန်းများဖြစ်ပြီး အထူးသဖြင့် လက်ကားရောင်းဝယ်ကုန်သွယ်မှုများ ဖြစ်ပါသည်။ ဖမ်းယူရရှိသော ငါးများကို မြန်မာနိုင်ငံရှိ အခြားဒေသများနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မလေးရှားနိုင်ငံကဲ့သို့သော အရှေ့တောင်အာရှ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများသို့ တင်ပို့ပါသည်။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၏ ရာသီဥတုသည် ရာဘာနှင့် ဆီအုန်းစိုက်ပျိုးရန် အလွန် သင့်တော်သော ရာသီဥတုဖြစ်ပြီး ထိုသီးနှံများသည် ဒေသ၏ဝင်ငွေကို စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍပြင်ပတွင် ဖန်တီးနိုင်ရန် အဓိက အားပေးသော သီးနှံများဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ပြုပြင်စီမံထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဖြန့်ဖြူးမှုကဏ္ဍများတွင်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် ထိုဒေသသည် ကမ်းရိုးတန်းဝေး ရေနံနှင့်သဘာဝဓာတ်ငွေ့ရှာဖွေတူးဖော်ရန် စိတ်ဝင်စားသော နိုင်ငံခြားရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများ ရည်မှန်းချက်ထားရာဒေသလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ရေနံနှင့်သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ရှာဖွေတူးဖော်ခြင်းလုပ်ငန်းများမှ ဒေသတွင်း အလုပ် အကိုင်များ ဖန်တီးပေးနေပါသည်။

တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးသည် ဝင်ငွေအဆင့်နှင့် စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်းများ မြင့်မားများပြားသည့်တိုင် ငွေကြေးမဟုတ်သည့် အဓိကညွှန်ကိန်းအချို့တွင် အားနည်းလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည် (CSO, UNDP and World Bank, 2018a; MOLIP and World Bank, 2018 ကို ကြည့်ပါရန်)။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် မဟာဓာတ်အားလိုင်းကွန်ရက်နှင့် ချိတ်ဆက်မှုမရှိသည့် တစ်ခုတည်းသော တိုင်းဒေသကြီးဖြစ်ပြီး ပညာရေးဆိုင်ရာရလဒ်များမှာလည်း နိမ့်ကျနေပါသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးသည် ၂၀၁၄ ခုနှစ် လူဦးရေနှင့် အိမ်အကြောင်းအရာ သန်းခေါင်စာရင်းမှ ငွေကြေးနှင့်မသက်ဆိုင်သော ညွှန်ကိန်းများပါဝင်သည့် ရှုထောင့်နယ်ပယ်စုံ ချို့တဲ့မှုအညွှန်းကိန်း (Multi-dimensional Disadvantage Index) မှာလည်း နိမ့်ကျနေပါသည် (MOLIP and World Bank, 2018)။ ငွေကြေးနှင့်မသက်ဆိုင်သော ညွှန်ကိန်းများနှင့် ဝင်ငွေ စားသုံးမှု တို့ကြား ကွဲလွဲမှုကို ဒေသန္တရအနေအထားတစ်ခုတည်းဖြင့် အလုံးစုံရှင်းပြနိုင်မည်မဟုတ်ဘဲ ဤအစီရင်ခံစာ၏ နယ်ပယ် အတိုင်းအတာ အပြင်ဘက်မှ သုတေသနပြုလေ့လာမှုများ ထပ်ဆောင်းလိုအပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး သည် မြန်မာနိုင်ငံရှိအခြားဒေသများနှင့် တသီးတခြားဖြစ်နေမှု၊ ကမ်းရိုးတန်းဒေသဖြစ်မှုနှင့် ကျွန်းပေါင်း ၈၀၀ ကျော် ရှိနေမှုများက ပြည်သူ့ဝန်ဆောင်မှုများ ပံ့ပိုးပေးရာတွင် အဟန့်အတားများဖြစ်စေပါသည်။ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၏ အဓိကမြေပြင် အစိတ်အပိုင်းအများအပြားသည်လည်း ဝေးလံခေါင်ဖျားဒေသများ ဖြစ်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် တနင်္သာရီ တိုင်းဒေသကြီးတွင် ကောင်းမွန်သည့်စီးပွားရေးနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအဆင့်ရှိသည့်တိုင် ငွေကြေးမဟုတ်သော လူမှုဘဝပြည့်စုံဖို့ဖူလုံမှုအဆင့်သည် မျှော်လင့်သည်ထက်ပို၍ နိမ့်ကျနေခြင်းမှာ အထက်ဖော်ပြပါအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ပုံ (၂-၄)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP ကို ဖော်ပြခြင်း (‘၀၀၀ ကျပ်)

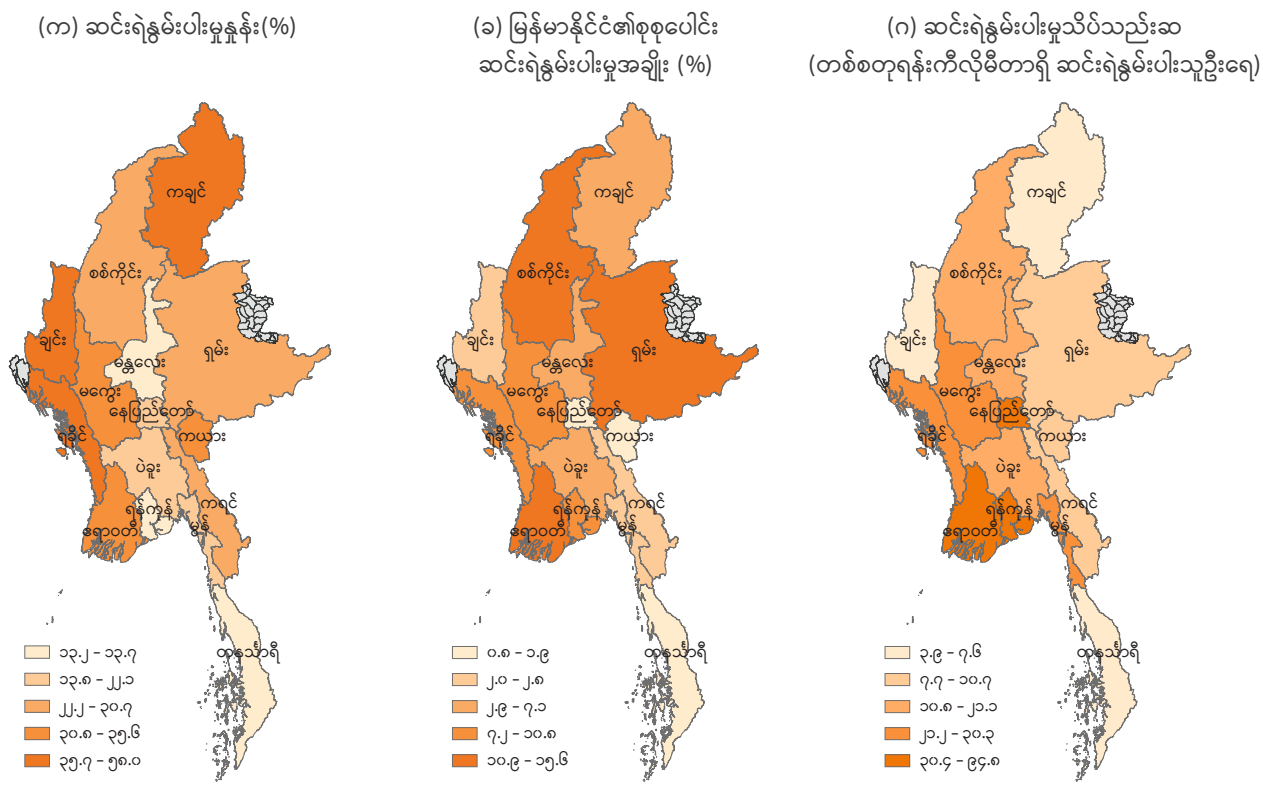

ဇယားမြစ် - စီမံကိန်းနှင့်ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ GDP အချက်အလက်များအတွက် လူဦးရေဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို ပြည်သူ့အင်အားဦးစီးဌာနမှ ရယူထားပါသည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသည် ပထဝီဝင်အနေအထားနှင့် များစွာဆက်နွှယ်နေပါသည်။ ပုံ (၂-၂)နှင့် (၂-၅)၊ ဇယား(၂-၂) တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းသည် ချင်းပြည်နယ်တွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်ပြီး လူဆယ်ဦးတွင် ခြောက်ဦး (၅၈ ရာခိုင်နှုန်း) သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများဖြစ်ပါသည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ရာခိုင်နှုန်းသည် ၄၁.၆ ရာခိုင်နှုန်းရှိရာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း ဒုတိယအမြင့်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။ လူမှုဘဝ ပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှုမြင့်မားသည့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတို့တွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းများသည် အနိမ့်ဆုံးဖြစ်ပြီး ၁၃-၁၄ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိ၍ ထိုတိုင်းဒေသကြီးသုံးခုအကြား စာရင်းအင်းပညာအရ သိသာထင်ရှားစွာ ကွာဟခြင်းမရှိပါ။ စိုက်ပျိုးရေးဒေသများအနေဖြင့်ကြည့်လျှင် ကမ်းရိုးတန်းဒေသနှင့် တောင်ပေါ်ဒေသများတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း အမြင့်ဆုံး (၃၂ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ၃၁ ရာခိုင်နှုန်း အသီးသီးရှိ) ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ကမ်းရိုးတန်းဒေသဖြစ်သည့် ရခိုင်ပြည်နယ်သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်း ဖြစ်ပွားမှုပမာဏမြင့်မားခြင်းမှာ လူဦးရေ ပိုမိုများပြားခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပြီး ကမ်းရိုးတန်းဒေသတွင် ပါဝင်နေသော်လည်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း အနိမ့်ဆုံး ဖြစ်သည့် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးနှင့် နိုင်းယုတ်ပြည်နယ်တို့ပါသည်။ တောင်ပေါ်ဒေသရှိ ပြည်နယ်ငါးခုမှ လေးခုတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ရာခိုင်နှုန်းသည် ပြည်ထောင်စုအဆင့် ပျမ်းမျှရာခိုင်နှုန်းထက် ပိုမိုမြင့်မားနေပါသည်။ ဤသည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံရှိ လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးရေးတွင် ဝေးလံခေါင်သီမှုနှင့် တောင်ထူထပ်သည့် မြေမျက်နှာ သွင်ပြင် အနေအထားများက စိန်ခေါ်မှုများကို ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိကြောင်း သိရှိနိုင်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ဦးရေ ၁.၈ သန်းခန့်ရှိသော ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူဦးရေ အများဆုံးနေထိုင်သောဒေသဖြစ်ပြီး ယင်းနောက်တွင် ရှမ်းပြည်နယ်နှင့် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီးတို့က ဒုတိယနှင့် တတိယအသီးသီး ဖြစ်ပါသည်။ ကယားပြည်နယ်သည် လူဦးရေနည်းပါးသည်နှင့်အညီ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူဦးရေ အနည်းဆုံးဒေသဖြစ်ပြီး ဆင်းရဲ နွမ်းပါးသူ ပေါင်း ၉၁,၀၀၀ ဦးသာရှိပါသည်။ သတိပြုရန် အရေးကြီးသည့်အချက်မှာ နိုင်ငံ၏ အကြီးဆုံးမြို့တော် တည်ရှိရာ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း နည်းပါးသော်လည်း (၁၃.၇ ရာခိုင်နှုန်း) ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု သိပ်သည်းဆမှာ အမြင့်ဆုံး (တစ်စတုရန်းကီလိုမီတာတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ၉၄ ဦး) ဖြစ်နေရာ ထိုဒေသတွင် မြို့ပြဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ စိန်ခေါ်မှုများရှိနေခြင်းကို ထင်ဟပ်ပေါ်လွင်စေပါသည်။

ပုံ (၂-၅)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူပါဝင်မှု အချိုးအစားနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု သိပ်သည်းဆ

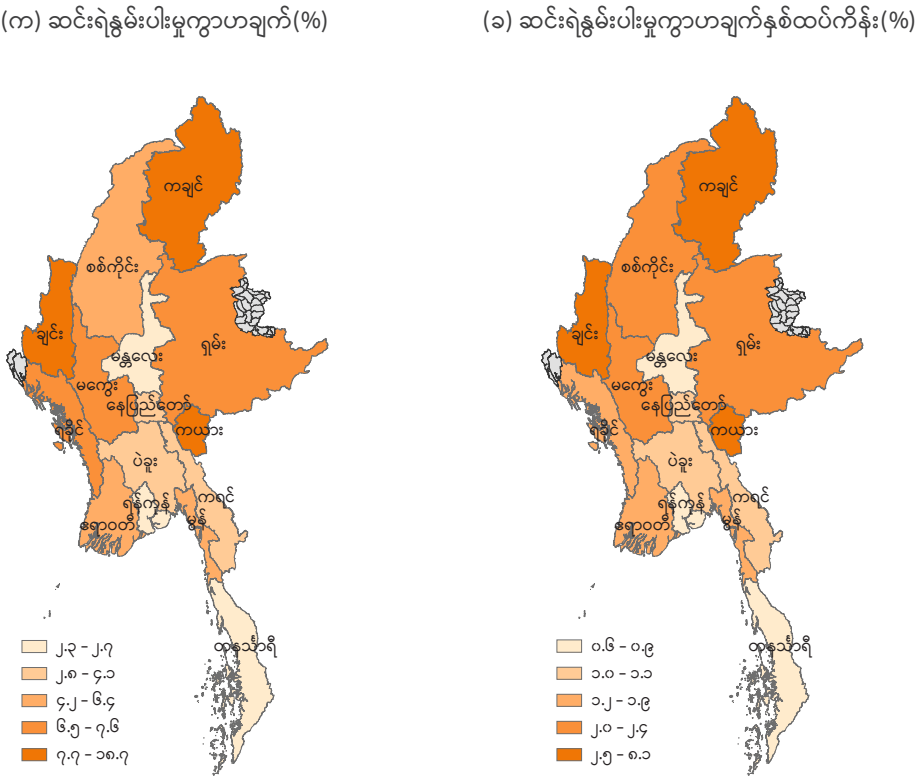

မှတ်ချက် - ကွင်းဆင်းအချက်အလက်ကောက်ယူမှုများကို ၂၀၂၀ တာဝန်ထမ်းဆောင်မှုအစီအစဉ်အောက်တွင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း ရခိုင် ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းရှိ ဘူးသီးတောင်နှင့်မောင်တော မြို့နယ်နှင့် "ဝ" ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ဒေသများတွင် တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုများကို မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ထိုဒေသများကို ကောက်ယူနိုင်မှုမရှိခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေ စစ်တမ်း(၂၀၁၇) နည်းပညာဆိုင်ရာအစီရင်ခံစာတွင် အပြည့်အစုံမှတ်တမ်းတင်ထားပြီး ဤအစီရင်ခံစာတွင် တင်ပြထားသည့် မြေပုံများတွင်လည်း လေ့လာကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများကြား လူမှုဘဝဖူလုံမှုအခြေအနေသည် နေရာဒေသကိုလိုက်၍ သိသိသာသာ ကွာခြားမှုရှိနေပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းအောက်သို့ ရောက်ရှိနေသူများကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများအဖြစ် ယူဆသည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း (Poverty Headcount) ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်မည်ဆိုလျှင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ နက်ရှိုင်းမှုနှင့် ပြင်းထန်မှုကို ပြသသော တိုင်းတာချက်များသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများကြားတွင် ရှိသော မသိမသာ ကွဲပြားခြားနားသည့် ချို့တဲ့မှု၊ ဖူလုံခြင်းမရှိမှုတို့ကို ပိုမိုအသေးစိတ် ဖော်ပြပေးနိုင်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် (Poverty Gap) တွင် ပျမ်းမျှအားဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းအောက် မည်မျှအကွာသို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသည် မည်မျှနက်ရှိုင်းကြောင်း တိုင်းတာပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်၏ နှစ်ထပ်ကိန်းကမူ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းအောက် ဝေးကွာစွာ ရောက်ရှိနေသောသူများကို ပိုမိုအလေးပေးတွက်ချက်ခြင်းဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ ပြင်းထန်မှုကို ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ နက်ရှိုင်းမှု (Poverty Depth) သည် ၅.၂ ရာခိုင်နှုန်းရှိပြီး ပြင်းထန်မှု (Poverty Severity) သည် ၁.၆ ရာခိုင်နှုန်းရှိပါသည်။ မြို့ပြဒေသများနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ကျေးလက်ဒေသများတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ နက်ရှိုင်းမှုနှင့် ပြင်းထန်မှုတို့ မြင့်မားနေခြင်းကြောင့် ပျမ်းမျှအားဖြင့် ကျေးလက်ဒေသများတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းအောက်သို့ ပို၍ဝေးကွာစွာ ရောက်ရှိနေသော ပိုမိုဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့် အိမ်ထောင်စုများ ရှိနေခြင်းကိုပြသနေပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ နက်ရှိုင်းမှုသည် တောင်ပေါ် ဒေသများတွင် အထူးပင်မြင့်မားပါသည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် ချင်း၊ ကချင်နှင့် ကယားပြည်နယ်များသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် အကြီးမားဆုံးသော ပြည်နယ်များဖြစ်ပါသည်။ ကရင်ပြည်နယ်မှလွဲ၍ တောင်ပေါ်ဒေသရှိ ပြည်နယ်များအားလုံး၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်သည် ပြည်ထောင်စုအဆင့်ရှိ ကွာဟချက်ထက် ပိုမိုကြီးမားနေပါသည်။ ဤအချက်သည် အဆိုပါပြည်နယ်များတွင် အလွန်အမင်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအချိုးအစား ပိုမိုများပြားနေသည်ကို ညွှန်ပြနေပါသည်။ အထူးသဖြင့် ချင်းပြည်နယ်တွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက် ၁၈.၇ ရာခိုင်နှုန်းအထိရှိနေပါသည် (ဇယား (၂.၂) နှင့် ပုံ (၂.၆))။

ပုံ (၂.၆)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက်နှစ်ထပ်ကိန်း

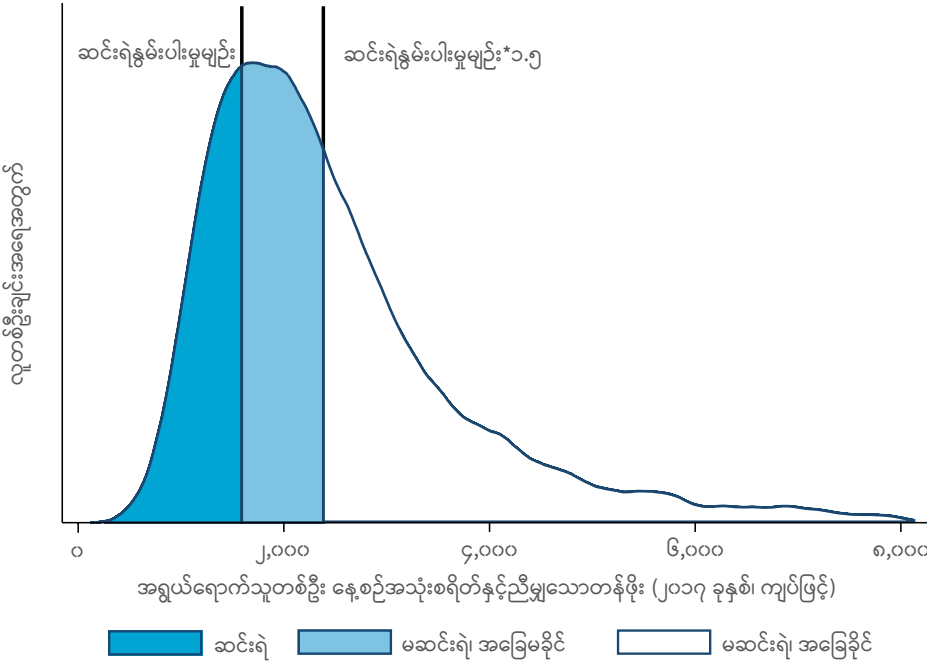

မှတ်ချက် - ကွင်းဆင်းအချက်အလက် ကောက်ယူမှုများကို ၁၂ လတာကာလ ကြာမြင့်သည်အထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း ရခိုင်ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းရှိ ဘူးသီးတောင်နှင့် မောင်တောမြို့နယ်နှင့် “ဝ” ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသများတွင် တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုများကို မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ထိုဒေသများကို ကောက်ယူနိုင်မှုမရှိခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေစစ်တမ်း(၂၀၁၇) နည်းပညာဆိုင်ရာအစီရင်ခံစာတွင် အပြည့်အစုံမှတ်တမ်းတင်ထားပြီး ဤအစီရင်ခံစာတွင် တင်ပြထားသည့် မြေပုံများတွင်လည်း လေ့လာကြည့်ရှုနိုင်ပါသည်။

လူဦးရေ၏ ရာခိုင်နှုန်းအများအပြားသည် ဆင်းရဲတွင်းသို့ အလွယ်တကူ ပြန်လည်ကျဆင်းသွားနိုင်သည့် ထိခိုက်လွယ်သော အခြေအနေတွင် ရှိနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ကျရောက်လာနိုင်သည့် ဘေးအန္တရာယ်များနှင့်ရင်ဆိုင်ရပါက ထိခိုက်လွယ်မှု ပိုများပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည်ဟု သတ်မှတ်သော လူဦးရေ၏ ၂၄.၈ ရာခိုင်နှုန်းအပြင် နောက်ထပ် ၃၂.၉ ရာခိုင်နှုန်းသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများမဟုတ်သော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများ (Non-poor Insecure) သို့မဟုတ် အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး နေ့စဉ်စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုးသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျိုး၏ ၁.၅ ဆ (၁,၅၉၀ ကျပ်နှင့် ၂,၃၈၅ ကျပ်အတွင်း၊ ပုံ(၂-၇)ကို ကြည့်ပါရန်) အောက်သို့ရောက်ရှိနေသူများဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံလူဦးရေ ၄၂ ရာခိုင်နှုန်း၏ စားသုံးမှုအဆင့်သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု မျိုး၏ ၁.၅ ဆ အထက်တွင် ရှိနေသည့်အတွက် ထိုသူများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသည့် အခြေခိုင်မာနေသူများ (Non-poor Secure) ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများသည် မမျှော်လင့်ဘဲ ကျရောက်လာသည့် ဘေးအန္တရာယ်များကြောင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများအဖြစ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိ သွားနိုင်ခြေများ ပါသည်။ မြို့ပြတွင်နေထိုင်သူများနှင့်နှိုင်းယှဉ်လျှင် ကျေးလက်နေသူများသည် ထိုသို့ဖြစ်နိုင်ခြေပိုများပြီး တိုင်းဒေသ ကြီး/ပြည်နယ်များကြားတွင် သိသာထင်ရှားစွာ ကွာခြားမှုများရှိပါသည် (ပုံ ၂-၈)။ ထိခိုက်လွယ်သူများ၏ ကြီးမား သော ရာခိုင်နှုန်းသည် ထွက်ကုန်မတည်ငြိမ်မှုများ သိသိသာသာဖြစ်ပေါ်လွယ်သည့် စိုက်ပျိုးရေး သို့မဟုတ် ကျပ်နှံအလုပ်များပေါ်တွင် မှီခိုလျက်ရှိကြသည်ဖြစ်ရာ အများအပြားသည် ဆင်းရဲတွင်းသို့ ပြန်လည်ကျရောက် သွားနိုင်ခြေကြီးမားစွာ ရှိနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် အိမ်ထောင်စုများ အများဆုံး ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည့် ပြဿနာမှာ စားသောက်ကုန်ဈေးနှုန်းများ သာမန်ထက် မြင့်တက်သွားခြင်းဖြစ်ပါသည် (အိမ်ထောင်စုများ၏ ၁၂.၅ ရာခိုင်နှုန်း)။ အခြားပြဿနာများတွင် ပြင်းထန်စွာနာမကျန်းဖြစ်ခြင်း/ မတော်တဆဖြစ်ခြင်း၊ စိုက်ပျိုးရေး ထုတ်ကုန်ဈေးနှုန်းများ ကျဆင်းခြင်း၊ ရေကြီးရေလျှံခြင်းနှင့်မိုးကြီးခြင်း/ မိုးသီးကြွေခြင်းတို့ ပါဝင်ပါသည်။^{၁၀} အခြားသော ဆုံးရှုံးမှုများကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အိမ်ထောင်စုအချို့လည်းရှိပါသည်။ ခြုံကြည့်မည်ဆိုပါက ဘေးအန္တရာယ်များ ဖြစ်ပေါ်နိုင်ခြေသည် ကျေးလက်ဒေသများတွင် နေထိုင်သူများအတွက် ပိုမိုမြင့်မားပါသည်။ ကျေးလက်နေအိမ်ထောင်စုများ၏ ထက်ဝက် နီးပါး (၄၆ ရာခိုင်နှုန်း) သည် လွန်ခဲ့သော ၁၂ လ အတွင်းတွင် ပြဿနာ/ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခုခုကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရပြီး မြို့ပြဒေသတွင်မူ ထိုသို့ကြုံတွေ့ရသော အိမ်ထောင်စုမှာ သုံးပုံတစ်ပုံ (၃၂ ရာခိုင်နှုန်း) သာရှိပါသည်။ ဘေးအန္တရာယ်များ ကျရောက်မှုသည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတွင် အများဆုံး (၅၈ ရာခိုင်နှုန်း) ဖြစ်ပြီး ၎င်းနောက်တွင် အပူပိုင်းဇုန် (၄၂ ရာခိုင်နှုန်း) ဖြစ်ပါသည်။ အခြားတစ်ဘက်တွင်မူ ကမ်းရိုးတန်းဒေသနေထိုင်သူများသည် ဘေးအန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့နိုင်ခြေ ပိုမိုနည်းပါးသည်ကိုတွေ့ရှိရပြီး လူငါးဦးလျှင်တစ်ဦးသာ (၂၁ ရာခိုင်နှုန်း) ကြုံတွေ့ဖူးပါသည်။

ပုံ (၂-၇)

၂၀၁၇ ခုနှစ် ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသူများ

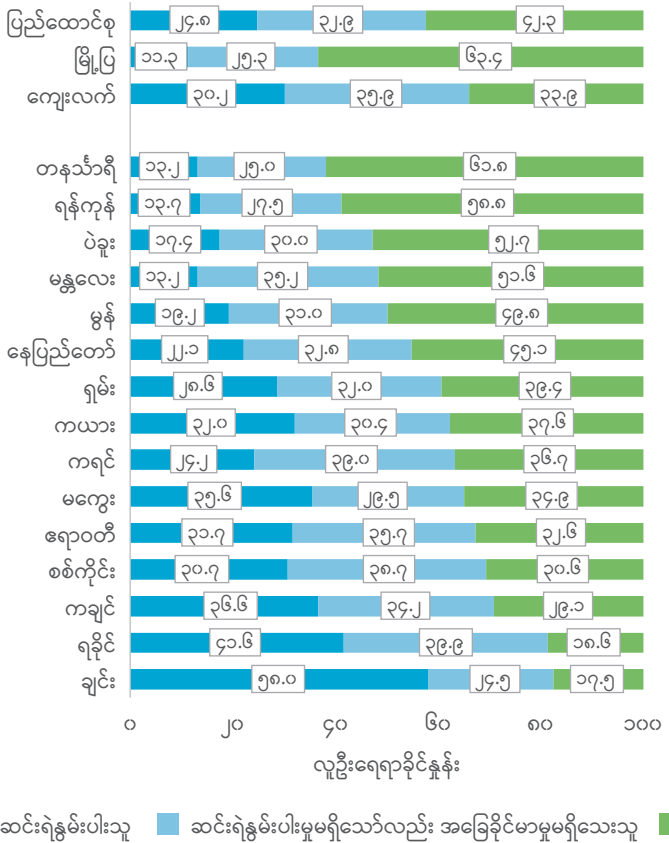

မှတ်ချက် - ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများဆိုသည်မှာ အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး နေ့စဉ်စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုးသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျိုးနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျိုး၏ ၁.၅ ဆအတွင်းရှိသူများဖြစ်ပါသည်။ တန်ဖိုးများအားလုံးသည် နေရာဒေသအလိုက် ဈေးနှုန်းများအား ၂၀၁၇ ခုနှစ် ပထမသုံးလပတ် ဈေးနှုန်းများ(ကျပ်)နှင့် ညှိနှိုင်း ပြင်ဆင်ပေးထားသော တန်ဖိုးများဖြစ်ပါသည်။

၁၀ မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်းတွင် အိမ်ထောင်စုများကို လွန်ခဲ့သော ၁၂ လအတွင်း တွေ့ကြုံခဲ့ရသော မမျှော်လင့်ဘဲ ကျရောက်သည့် ပြဿနာများ/ ဘေးအန္တရာယ်များအကြောင်းကိုမေးမြန်းခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်အိမ်ထောင်စုများသည် ထိုအချိန်ကာလအတွင်း ပြဿနာ/ ဘေးအန္တရာယ် တစ်ခုထက်မက ကြုံတွေ့ရနိုင်ပါသည်။ စားသောက်ကုန်ဈေးနှုန်းများ ကြီးမြင့်ခြင်းနှင့် စိုက်ပျိုးရေးထုတ်ကုန်ဈေးနှုန်းများ ကျဆင်းခြင်းနှစ်ခုလုံးကို တွေ့ကြုံခံစားရသော အိမ်ထောင်စုများ ရာခိုင်နှုန်းမှာ နှစ်ရာခိုင်နှုန်းအောက်ရှိပါသည်။

ပုံ (၂-၈)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသူများ အချိုးအစား

မှတ်ချက် - ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများဆိုသည်မှာ အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး နေ့စဉ်စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုးသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိခြင်းနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိခြင်း၏ ၁.၅ ဆ အတွင်းရှိသူများဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

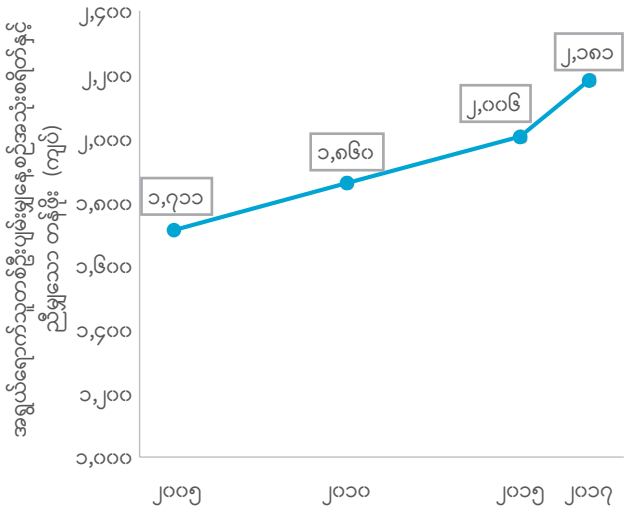
၂-၂။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အထိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာအပြောင်းအလဲများ

၂၀၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်ကြားတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့် လူဦးရေအချိုးအစားသည် များစွာကျဆင်းသွားပါသည်။ အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး ပျမ်းမျှနေ့စဉ်အသုံးစရိတ်နှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုးသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ စတင်၍တိုးတက်လာရာ (ပုံ ၂-၉) ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကို သိသိသာသာ လျော့ကျသွားစေခဲ့ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု မျဉ်းအောက်တွင် နေထိုင်သူလူဦးရေ အချိုးအစားသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ၄၈.၂ ရာခိုင်နှုန်း ရှိရာမှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ၂၄.၈ ရာခိုင်နှုန်းသို့ ကျဆင်းသွားပါသည် (ပုံ ၂-၁၀)။ နိုင်ငံ၏လူဦးရေ တိုးပွားလာသည့်တိုင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအရေအတွက်သည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ၁၈.၇ သန်း ရှိခဲ့ရာမှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ၁၁.၈ သန်း သို့ ကျဆင်းသွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။^{၁၁} ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှစတင်၍ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ လူဦးရေရာခိုင်နှုန်း (Poverty Headcount) သည် ၂၃.၄ ရာခိုင်နှုန်း ကျဆင်းသွားခြင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအသွင်ကူးပြောင်းမှုများ လုပ်ဆောင်ခဲ့ချိန်မှစတင်၍ ရရှိလာသော စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို ပြသနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်ကြားတွင် မြန်မာနိုင်ငံရှိ လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ ပျမ်းမျှထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုး (GDP) နှစ်စဉ်တိုးတက်မှုနှုန်းသည် ၇.၈ ရာခိုင်နှုန်း ရှိသည့်အတွက် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများတွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။(ပုံ ၂-၁၁)။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ နက်ရှိုင်းမှုနှင့် ပြင်းထန်မှု ပုံစံများပြောင်းလဲလာခြင်းကို လေ့လာကြည့်လျှင်လည်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူရာခိုင်နှုန်း(Poverty Headcount) ၏ ပြောင်းလဲမှုပုံစံများနှင့် ဆင်တူသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည် (ပုံ ၂-၁၂ နှင့် ၂-၁၃)။ ပျမ်းမျှအားဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၏ လူမှုဘဝပြည့်စုံမှုမရှိမှုသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း တိုးတက်လာသည်ကို တွေ့မြင်ရပြီး ၂၀၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်ကြားတွင် နှစ်စဉ်တိုးတက်မှုနှုန်း အမြင့်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။

၁၁ ဤကိန်းဂဏန်းများသည် IHLC နှင့် MLCS ခန့်မှန်းတွက်ချက်မှုများကို အခြေခံပါသည်။ အဆိုပါစစ်တမ်းများသည် အိမ်ထောင်စုဆိုင်ရာ လူဦးရေကိုသာ လွှမ်းခြုံပါသည်။ ပိုမိုတိကျစွာဆိုလျှင် အဆိုပါစစ်တမ်းများ၏ နမူနာအုပ်စုထဲတွင် ဟိုတယ်များ/ မိုတယ်များ/ တည်းခိုခန်းများ/ စစ်စခန်းများ/ ရဲစခန်းများ/ မိဘမဲ့ဂေဟာများ/ ဘိုးဘွားရိပ်သာများ၊ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ နေရာဌာနများ/ ဘေဒါကျောင်းများ/ ကောလိပ်များ/ တက္ကသိုလ်များ၊ အကျဉ်းစခန်းများ/ အကျဉ်းထောင်များ၊ ဆေးရုံများ၊ အလုပ်သမားစခန်းများ/ အဆောင်များနှင့် အိမ်ခြေမဲ့များနေထိုင်ရာ/ အခြားသောစုပေါင်းနေထိုင်ရာနေရာများမှ လူများမပါဝင်ပါ။

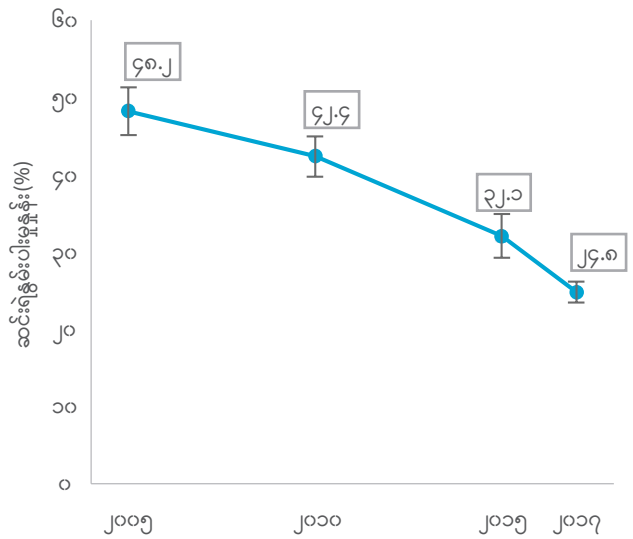
ပုံ (၂-၉)

ပြည်ထောင်စုအဆင့် အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး ပျမ်းမျှနေ့စဉ် အသုံးစရိတ်နှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုးအပြောင်းအလဲ (၂၀၁၇ ခုနှစ် ပထမသုံးလပတ်ဈေးနှုန်းကျပ်)

ပုံ (၂-၁၀)

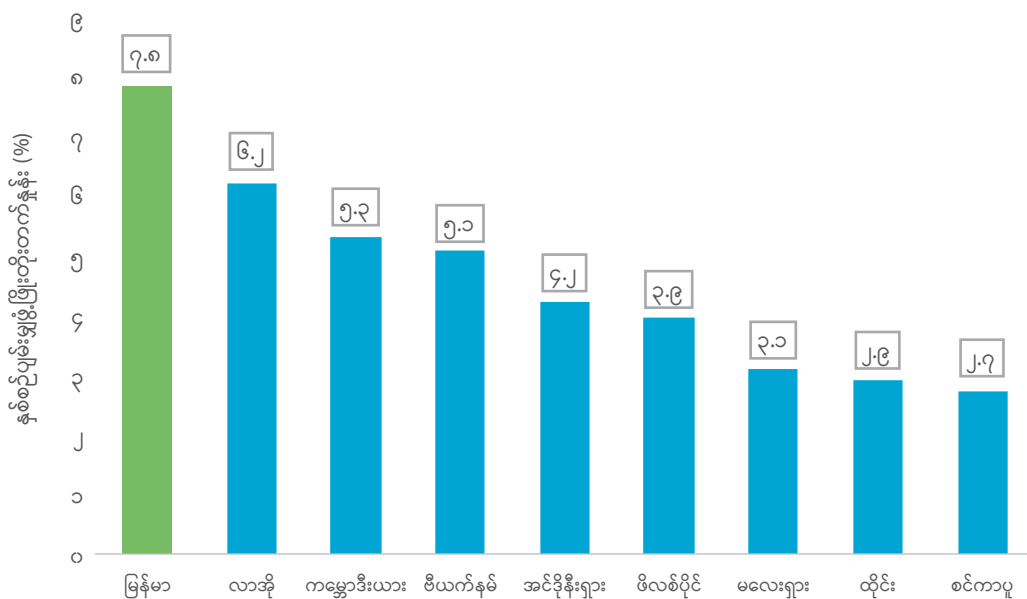
ပြည်ထောင်စုအဆင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း အပြောင်းအလဲ

မှတ်ချက် - ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းရှိ မြို့နယ်နှစ်မြို့နယ်ကို လွှမ်းခြုံနိုင်မှုမရှိခြင်းနှင့် MPLCS ၏ ပျမ်းမျှအိမ်ထောင်စုအရွယ်အစားသည် အနည်းငယ် ပိုမိုကြီးမားနေခြင်း တို့ကြောင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်ကြား တိကျစွာနှိုင်းယှဉ်နိုင်ရန်အလို့ငှာ အဆိုပါကွာခြားချက်များအတွက် နမူနာအလေးပေးမှုများကို ချိန်ညှိရန်လိုအပ်လာပါသည်။ ထိုသို့ နမူနာ အလေးပေးမှုများကို ချိန်ညှိပေးခြင်းဖြင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်အတွက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းသည် ပိုမိုလျော့ကျသွားပြီး (၃၀.၅ ရာခိုင်နှုန်း) ၂၀၁၇ ခုနှစ် ခန့်မှန်းချက်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်နိုင်ပါသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၀ ခုနှစ်အတွက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုခန့်မှန်းချက်များနှင့် တတ်နိုင်သမျှ နှိုင်းယှဉ်နိုင်ရန်အတွက်လည်း Imputation Method များကို အသုံးပြုထားပါသည်။ အဆိုပါနည်းစနစ်များ၏ ခိုင်မာအားကောင်းပုံအကြောင်း အသေးစိတ်ဆွေးနွေးထားချက်ကို MOPF and World Bank (2017a) တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။ ပုံ (၂-၉) တွင် တန်ဖိုးများအားလုံးသည် နေရာဒေသအလိုက် အချိန်ကာလအလိုက် ဈေးနှုန်းများကို ၂၀၁၇ ခုနှစ် ပထမသုံးလပတ် ဈေးနှုန်းကျပ်) နှင့် ညှိနှိုင်းပြင်ဆင်ပေးထားသော တန်ဖိုးများဖြစ်ပါသည်။

ပုံ(၂-၁၁)

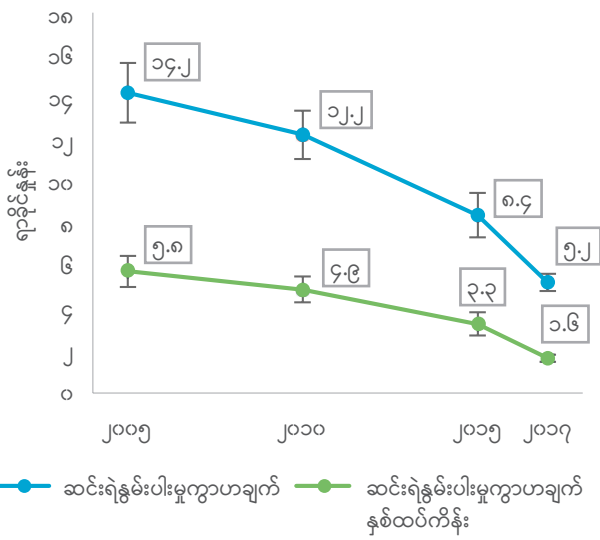
မြန်မာနိုင်ငံနှင့် အခြားအာဆီယံနိုင်ငံများရှိ လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ ပျမ်းမျှထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှုတန်ဖိုး နှစ်စဉ်တိုးတက်မှုနှုန်း (၂၀၀၅-၂၀၁၇)

စာစ်မြစ် - ကမ္ဘာ့ဖွံ့ဖြိုးတက်မှုဌာနကိန်းများ၊ ကမ္ဘာ့ဘဏ်

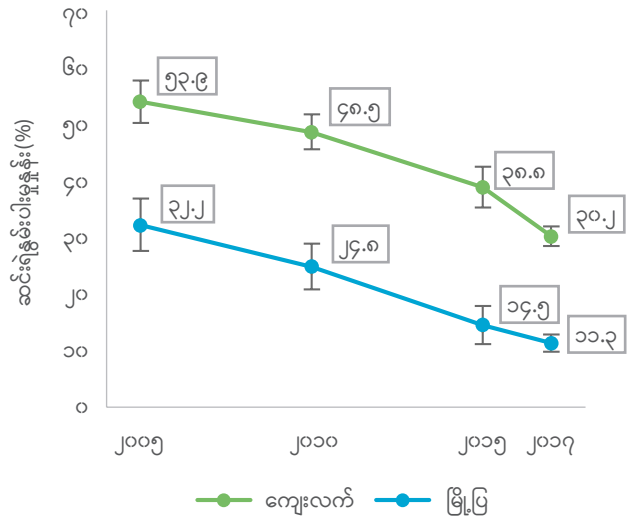
ပုံ(၂-၁၂)

ပြည်ထောင်စုအဆင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ နက်ရှိုင်းမှုနှင့် ပြင်းထန်မှု အပြောင်းအလဲများ

ပုံ (၂-၁၃)

နေထိုင်ရာဒေသအလိုက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း အပြောင်းအလဲ

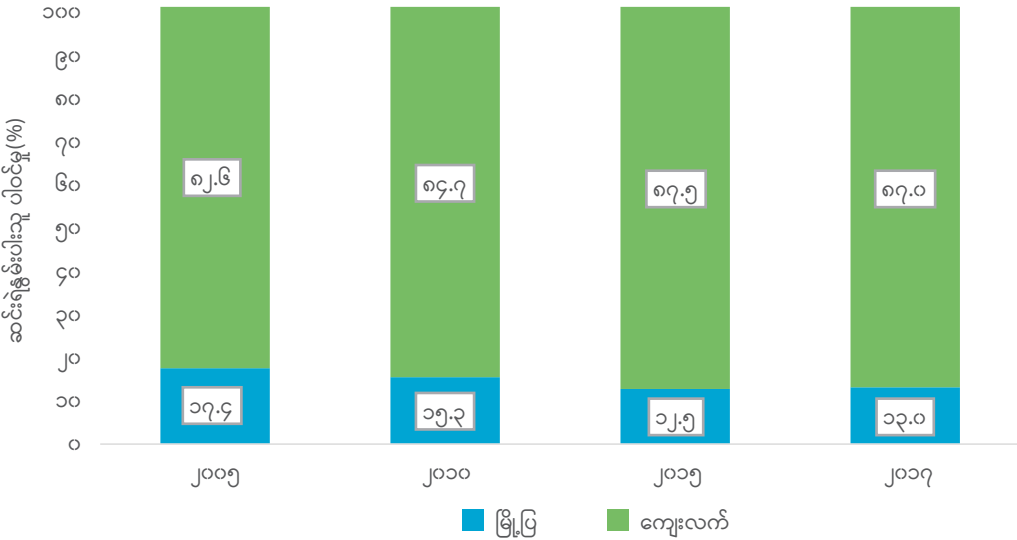
မှတ်ချက် - ၂၀၁၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုခန့်မှန်းချက်များကို နှိုင်းယှဉ်တင်ပြနိုင်ရန် ၂၀၀၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၀ ခုနှစ် ခန့်မှန်းချက်များအတွက် တန်ဖိုးများ အစားထိုး တွက်ချက်သည့်နည်းစနစ်များ (Imputation Methods) ကို အသုံးပြုထားပါသည်။ အဆိုပါနည်းစနစ်များ၏ ခိုင်မာအားကောင်းမှုအကြောင်း ဆွေးနွေးတင်ပြချက်ကို MOPF and World Bank (2017b) တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှု၏ ငွေကြေးနှင့်မသက်ဆိုင်သော ကဏ္ဍများတွင်လည်း တိုးတက်မှုများမှာ ကြီးမားပါသည်။ အဓိကညွှန်ကိန်းများအစီရင်ခံစာ (CSO, UNDP and World Bank, 2018a) တွင် မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေ စစ်တမ်း(MLCS)၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ် မြန်မာနိုင်ငံလူဦးရေနှင့် အိမ်အကြောင်းအရာ သန်းခေါင်စာရင်းနှင့် အခြားရရှိနိုင်သမျှ စစ်တမ်းများသာမက အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာအချက်အလက်များပေါ်တွင် အဓိကအခြေခံထားပြီး မြန်မာနိုင်ငံရှိ လူနေမှုအဆင့်အတန်းများအတွက် ငွေကြေးမဟုတ်သော ညွှန်ကိန်းများ၏ အပြောင်းအလဲအခြေအနေများကို ဆန်းစစ်လေ့လာထားပါသည်။ အဓိကညွှန်ကိန်းများ အစီရင်ခံစာတွင် ဆိုလာနည်းပညာကို အသုံးပြုလာမှုနှင့် အစိုးရ၏ ဓာတ်အားလှိုင်းကွန်ရက် တိုးချဲ့လာမှုတို့ကြောင့် လျှပ်စစ်မီးရရှိမှုအပြင် မိုဘိုင်းဖုန်းများ ပိုင်ဆိုင်မှုနှင့် အသုံးပြုမှုတို့တွင် ကြီးမားသောတိုးတက်မှုများ ရရှိလာကြောင်း မီးမောင်းထိုး ဖော်ပြထားပါသည်။ ထို့ပြင် လူငယ် မျိုးဆက်သစ်များအကြား ပညာရေးဆိုင်ရာရလဒ်များတွင်လည်း တိုးတက်မှုများရရှိလာသလို ပညာသင်ယူ တတ်မြောက်မှုနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျား/မ ကွာဟချက်များလည်း ကျဉ်းမြောင်းလာကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုမျှသာမက မော်တော်ဆိုင်ကယ်များနှင့် လျှပ်စစ်ထမင်းပေါင်းအိုးများကဲ့သို့ အိမ်ထောင်စုစည်းစည်းများ ပိုင်ဆိုင်မှုတွင် လည်း တိုးတက်မှုများ တွေ့ရှိရပါသည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသည် ကျေးလက်ဒေသများတွင် တိုးပွားလာပါသည်။ ကျေးလက်ဒေသများတွင် နေထိုင်သော ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အချိုးအစားသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ၈၂.၆ ရာခိုင်နှုန်းရှိရာမှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ၈၇.၀ ရာခိုင်နှုန်းသို့ မြင့်တက်လာပါသည် (ပုံ ၂-၁၄)။ အဆိုပါခန့်မှန်းချက်များအရ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုတွင် မြို့ပြ/ကျေးလက် ကွာဟမှုကို တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသည် ကျေးလက်ဒေသများတွင် မြင့်မားနေဆဲ၊ များပြားနေဆဲဖြစ်ရာ ကျေးလက်ဒေသများတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုလျော့ချရေးကို ဆောင်ရွက်လျှင် တိုးတက်မှုများရရှိနိုင်သည့် အခွင့်အလမ်း ပိုမိုများပြားမည် ဖြစ်ပါသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင် မြို့ပြဒေသများ၌ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းမှာ နည်းပါးသည့်အတွက် ထိုဒေသများတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကိုလျော့ချရန် ပိုမိုခက်ခဲနိုင်ပါသည်။ သို့သော်ရှေ့တွင် မီးမောင်းထိုးဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း မြို့ပြဒေသဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ စိန်ခေါ်မှုများမှာလည်း အရေးကြီးပါသည်။ အထူးသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသိပ်သည်းဆမှာ တိုးပွားလာလျက်ရှိပါသည်။

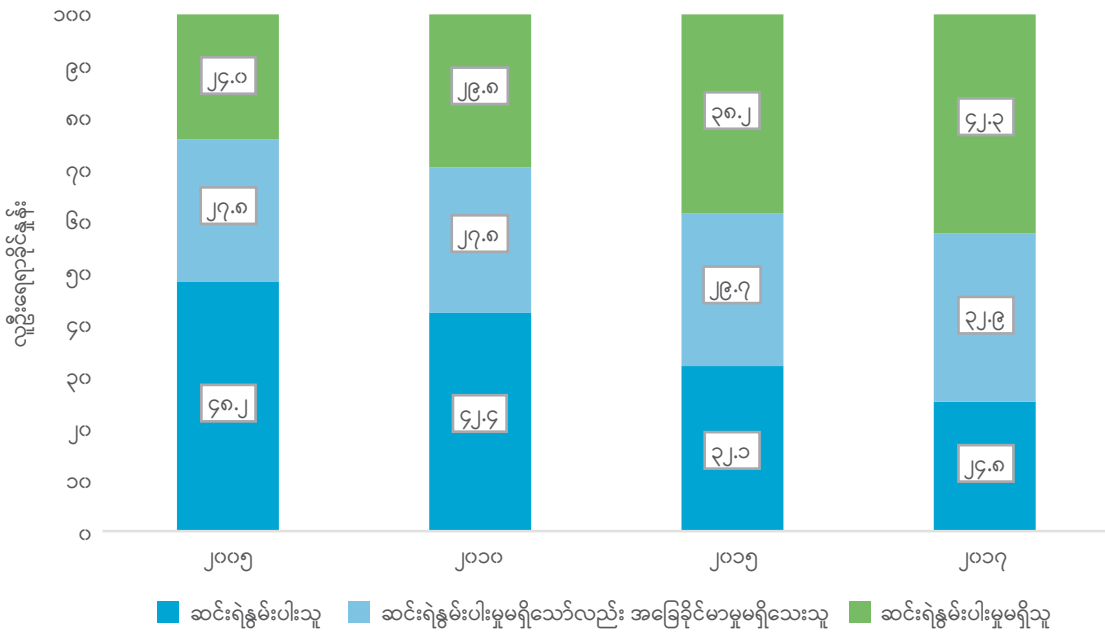
ပုံ (၂-၁၄)

နေထိုင်ရာဒေသအလိုက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ ပါဝင်မှုအချိုးအစား (၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း)

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု လျော့ချရေးလုပ်ငန်းများ၏ အောင်မြင်မှုရလဒ်အဖြစ် ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှု မရှိသေးသူများ (ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းအောက် အလွယ်တကူပြန်ရောက်သွားနိုင်သည့် အခြေမခိုင်သေးသူများ) (Non-poor Insecure) နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းအောက်သို့ အလွယ်တကူပြန်လည်မကျရောက်နိုင်သည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသူ (Non-poor Secure) အချိုးအစားသည် ပိုမိုမြင့်တက်လာပါသည်။ ပုံ (၂-၁၅) တွင် ပြသထားသည့်အတိုင်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကျဆင်းသွားသောကြောင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှု မရှိသေးသူများ၏ ရာခိုင်နှုန်းသည် ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ၂၇.၈ ရာခိုင်နှုန်းရှိရာမှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ၃၂.၉ ရာခိုင်နှုန်းသို့ မြင့်တက်လာသည့်အတွက် ၅.၁ ရာခိုင်နှုန်းတိုးလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလအတွင်းမှာပင် အခြေခိုင်မာ နေပြီဖြစ်သည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသူများ၏ ရာခိုင်နှုန်းသည် ပို၍ပင်မြင့်တက်လာသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် ၂၄ ရာခိုင်နှုန်းရှိရာမှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ၄၂.၃ ရာခိုင်နှုန်းဖြစ်လာသည့်အတွက် ၁၈.၃ ရာခိုင်နှုန်းတိုးလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိသွားသော အိမ်ထောင်စုအချို့ ရှိကောင်းရှိနိုင်သော်လည်း ယေဘုယျခြုံကြည့်လျှင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအဖြစ်မှ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများမှ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသူများအဖြစ်သို့လည်းကောင်း အသားတင်တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုများကို တွေ့မြင်ရပါသည်။

စုစုပေါင်းလူဦးရေထဲရှိ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှု မရှိသေးသူများနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု မရှိသူများ အချိုးအစား၊ (၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်း)

မှတ်ချက် - ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်းမရှိသော်လည်း အခြေခိုင်မာမှုမရှိသေးသူများဆိုသည်မှာ အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး နေ့စဉ်စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုးသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိခြင်းနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိခြင်း၏ ၁.၅ ဆ အတွင်းရှိသူများဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

၂-၃။ တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှု^{၁၂}

ယေဘုယျအားဖြင့် တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှုသည် အတန်အသင့် ရှိနေပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကို ညွှန်ပြသည့်အချက်များသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုများအောက်သို့ ရောက်ရှိနေသူများ၏ စားသုံးမှု အပြောင်းအလဲများကိုသာ ထည့်သွင်းစဉ်းစားပါသည်။ တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှုကို တိုင်းတာရာတွင် ယင်းနှင့် ကွာခြားသည်မှာ လူမှုဘဝ ပြည့်စုံဖွဲ့စည်းမှုကို ပိုမိုပြည့်စုံစွာ ပုံဖော်တင်ပြနိုင်ရန် လူဦးရေတစ်ရပ်လုံး၏ အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦး စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားပါသည် (အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များကို နောက်ဆက်တွဲ (၁) တွင် ကြည့်ပါရန်)။ တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှုကို တိုင်းတာရာတွင် အများဆုံးအသုံးပြုသည်မှာ Gini Coefficient သို့မဟုတ် Index ဖြစ်ပါသည်။ Gini Coefficient သည် 'သုည' မှ 'တစ်' ကြားတွင်ရှိပါသည်။ စားသုံးမှုကိုအခြေခံသည့် လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွဲ့စည်းမှုတွင် အပြည့်အဝ တန်းတူညီမျှမှုရှိလျှင် Gini Coefficient သည် 'သုည' ဖြစ်ပါသည်။ Gini Coefficient သည် 'တစ်' ဖြစ်ပါက တန်းတူညီမျှမှု လုံးဝမရှိခြင်းကို ဖော်ပြပါသည် (စားသုံးမှုအားလုံးကို အိမ်ထောင်စုတစ်စုတည်းမှ စားသုံးခြင်းဖြစ်ပြီး ကျန်အိမ်ထောင်စုများတွင် စားသုံးမှုလုံးဝမရှိဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်ပါသည်)။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် Gini Coefficient ကို ၀.၃၀ ဟု ခန့်မှန်းပါသည် (ဇယား ၂-၃)။ အခြားတစ်နည်းဖြင့် တိုင်းတာပြရလျှင် (d10/d1) လူဦးရေ၏ အချမ်းသာဆုံးသော ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းသည် အဆင်းရဲဆုံး ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းထက် စားသုံးမှု ၆.၅ ဆ ပိုမိုမြင့်မားနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှုတွင် နေရာဒေသကိုလိုက်၍ ကွာခြားမှုများကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုံ (၂-၁၆) တွင် ဖော်ပြထားသည့် အတိုင်း တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှုများကို ကယားပြည်နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ချင်းပြည်နယ်တို့တွင် ပိုမိုထင်ရှားစွာ တွေ့မြင်ရပါသည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံရှိ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်များတွင် တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှုနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကြား ဆက်နွှယ်မှုအနည်းငယ်မျှရှိသည်ဟု ယူဆရပါသည်။^{၁၃} တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှုတွင် မြို့ပြ၊ ကျေးလက်ကွာခြားချက်မှာလည်း သိသာထင်ရှားပါသည်။ တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှုသည် မြို့ပြဒေသများ (Gini ၃၁.၈) သည် ကျေးလက်ဒေသများ (Gini ၂၆.၃) ထက် ပိုမိုမြင့်မားပါသည်။

၁၂ တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှု၏ အပြောင်းအလဲကို ဆန်းစစ်လေ့လာရာတွင် စစ်တမ်းများကြား နှိုင်းယှဉ်နိုင်မှုတွင် ကွာခြားချက်များရှိနေခြင်းကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားပါသည်။ ကွာခြားချက်များထဲမှ တစ်ခုမှာ ၂၀၁၅ ခုနှစ် MPLCS နမူနာသည် အဆင်းရဲဆုံးနှင့် အချမ်းသာဆုံး အိမ်ထောင်စုနှစ်မျိုးစလုံးကို ပိုမိုကျယ်ပြန့်စွာ လွှမ်းခြုံနိုင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှုအကြောင်း အသေးစိတ်ဆန်းစစ်လေ့လာချက်ကို ထပ်မံထွက်ရှိလာမည့် လူမှုစီးပွားဆိုင်ရာအစီရင်ခံစာတွင် တင်ပြပေးသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။
 ၁၃ ဥပမာ ချင်းပြည်နယ်တွင် သာတူညီမျှမှုမရှိမှုသည် စားသုံးမှုအလွန်နည်းသော အိမ်ထောင်စုများရှိနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတွင်မူ စားသုံးမှုအလွန်မြင့်မားသော အိမ်ထောင်စုများကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဇယား (၂-၃)

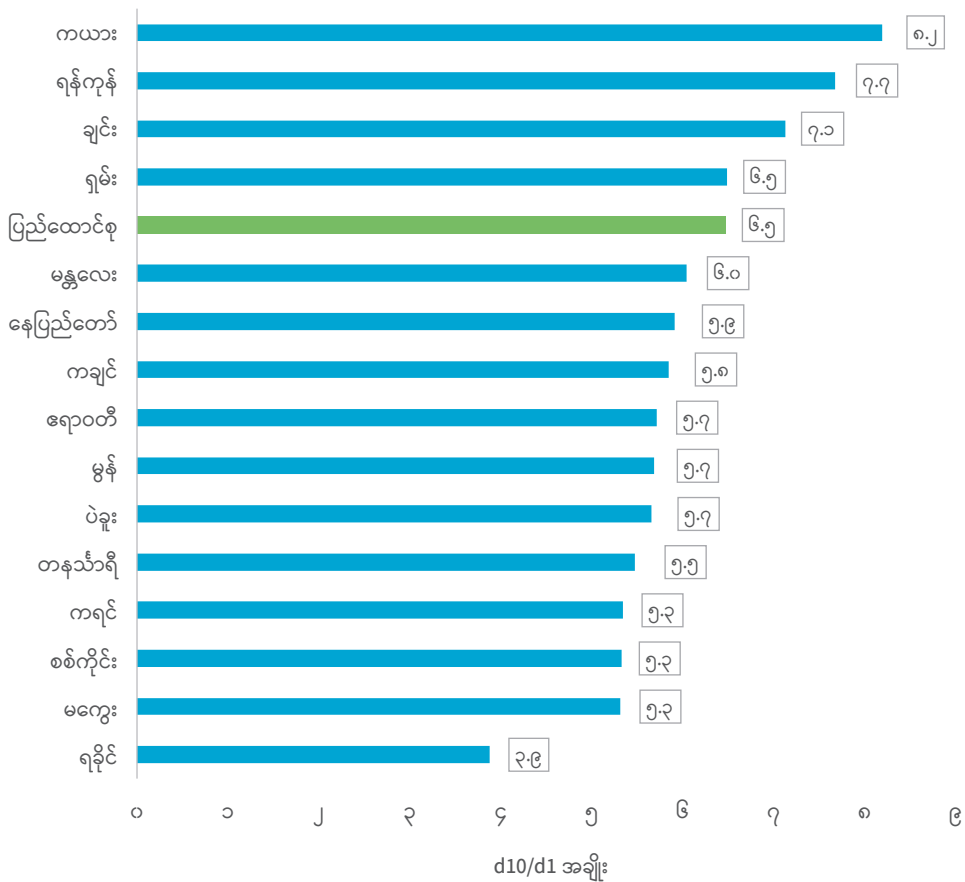
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ နေထိုင်ရာဒေသအလိုက် တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှု တိုင်းတာချက်များ

	ပြည်ထောင်စု	မြို့ပြ	ကျေးလက်
Gini Coefficient	၃၀.၀၃	၃၁.၈၂	၂၆.၃၄
Theil-0	၁၄.၈၄	၁၆.၅၉	၁၁.၅၂
Theil-1	၁၇.၄၈	၁၈.၉၄	၁၃.၄၃
အောက်ဆုံးအဆင့် ၂၀% ၏ ပါဝင်မှုအချိုး	၉.၀၉	၈.၅၅	၉.၉၃
အောက်ဆုံးအဆင့် ၄၀% ၏ ပါဝင်မှုအချိုး	၂၂.၁၉	၂၁.၁၅	၂၃.၉၀
d10/d1	၆.၄၇	၇.၂၅	၅.၂၄

မှတ်ချက် - အောက်ဆုံးအဆင့် ၂၀% ၏ ပါဝင်မှုအချိုးနှင့် အောက်ဆုံးအဆင့် ၄၀% ၏ ပါဝင်မှုအချိုးဆိုသည်မှာ အရွယ်ရောက်သူ စားသုံးမှုနှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုးစုစုပေါင်းထဲရှိ အောက်ဆုံးရှိ အိမ်ထောင်စု ၂၀ ရာခိုင်နှုန်းနှင့် ၄၀ ရာခိုင်နှုန်း အသီးသီး၏ပါဝင်မှုကို ရည်ညွှန်းပါသည်။ အချိုး d10/d1 သည် ထိပ်ဆုံးမှ အိမ်ထောင်စု ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း၏ ပျမ်းမျှစားသုံးမှုကို အောက်ဆုံးမှ အိမ်ထောင်စု ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း၏ ပျမ်းမျှစားသုံးမှုနှင့် စားထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ Theil Index ဆိုသည်မှာ တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှုကို တိုင်းတာရန်အသုံးပြုသော အခြားစာရင်းအင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ Theil Index သည် လူတိုင်းတူညီသည့်ဝင်ငွေရှိသော သာတူညီမျှအခြေအနေမှ မည်မျှကွာဝေးနေကြောင်း တိုင်းတာပါသည် (အသေးစိတ်ကို နောက်ဆက်တွဲ (၁) တွင် ကြည့်ပါရန်)။

ပုံ(၂-၁၆)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အလိုက် အရွယ်ရောက်သူ နေ့စဉ်အသုံးစရိတ်နှင့် ညီမျှသောတန်ဖိုး၊ ထိပ်ဆုံး ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း၏ ပျမ်းမျှတန်ဖိုးကို အောက်ဆုံး ၁၀ ရာခိုင်နှုန်း၏ ပျမ်းမျှတန်ဖိုးနှင့် စားခြင်း (d10/d1)

၂၀၁၇ ခုနှစ်အတွင်းရှိ
ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ
အချက်အလက်များ

ဤအခန်းတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၏ အဓိကကျသော လူမှု-စီးပွားဆိုင်ရာ လက္ခဏာများကို ဖော်ပြသည့် အသေးစိတ်အချက်အလက်များကို တင်ပြထားပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို ကိန်းရှင် တန်ဖိုးများကို ဆန်းစစ်ခြင်းဖြင့် ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ထောင်စုတစ်စု၏ နေထိုင်ရာဒေသ သို့မဟုတ် အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ ပညာအရည်အချင်းကဲ့သို့ အိမ်ထောင်စုများကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးစေနိုင်သော လက္ခဏာရပ် အမျိုးမျိုးကို ဖော်ပြသည့် သရုပ်ပြစာရင်းအင်းများ (Descriptive Statistics) ဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင်ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကို ကျား/မ နှင့် အသက်အရွယ်ကဲ့သို့သော အဓိကကျသည့် လူဦးရေဆိုင်ရာ လက္ခဏာရပ်အချို့ဖြင့်လည်း ဆန်းစစ် လေ့လာထားပါသည်။

၃-၁။ လူဦးရေဆိုင်ရာ လက္ခဏာရပ်များ

ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများသည် ကလေးမိခင်အချိုး ပိုမိုမြင့်မားသည့် အရွယ်အစား ပိုမိုကြီးမားသော အိမ်ထောင်စုများတွင် နေထိုင်သူများ ဖြစ်နိုင်ခြေပိုများပါသည်။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ပျမ်းမျှအားဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများသည် မဆင်းရဲသောအိမ်ထောင်စုများထက် အိမ်ထောင်စုစုစီ အရေအတွက် ၁.၂၅ ဦး နီးပါး ပိုမိုများပြားပါသည် (ဇယား ၃-၁)။ ဤသို့ အိမ်ထောင်စုစုစီအရေအတွက် ကွာခြားခြင်း၏ အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများတွင် ကလေးအရေအတွက် ပိုမိုများပြားခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စု များသည် မဆင်းရဲသော အိမ်ထောင်စုများထက် ကလေးအရေအတွက် နှစ်ဆနီးပါးပိုများပါသည်။ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများသည် မဆင်းရဲသော အိမ်ထောင်စုများထက် အလုပ်လုပ်နိုင်သော အသက်အရွယ် ရှိသည့် အိမ်ထောင်စုစုစီ အရေအတွက်လည်း ပိုများနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများနှင့် မဆင်းရဲသော အိမ်ထောင်စုများကြား ကလေးအရေအတွက် ကွာခြားချက်သည် အလုပ်လုပ်နိုင်သော အသက်အရွယ် ရှိသည့် အိမ်ထောင်စုစုစီ အရေအတွက် ကွာခြားချက်ထက် ပိုမိုများပြားသဖြင့် နောက်ဆုံးရလဒ်အနေဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများတွင် အလုပ်လုပ်နိုင်သော အသက်အရွယ်ရှိသည့် လူကြီးတစ်ဦးအပေါ် မှီခို နေသည့် ကလေးအရေအတွက်မှာ ပိုမိုများပြားနေပါသည်။

အသက်အရွယ်အမျိုးမျိုးရှိသော ကလေးများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများတွင် နေထိုင်သူများ ဖြစ်နိုင်ခြေပိုများပါသည်။ ကလေးပိုများသော အိမ်ထောင်စုများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးနိုင်ခြေ ပိုများသည့်အတွက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကို အသက် ၁၅ နှစ်အောက်ကလေးများ ကြုံတွေ့ခံစားရနိုင်ခြေ ပိုများပါသည် (ပုံ(၃-၁)(က))။ အသက် ၁၅ နှစ်အောက် ကလေးများ၏ ၃၅ ရာခိုင်နှုန်းကျော်သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများတွင် နေထိုင်နေခြင်းဖြစ်ပြီး အလုပ်လုပ်နိုင်သော အသက်အရွယ်ရှိသူများ၏ ၂၆ ရာခိုင်နှုန်းသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများတွင် နေထိုင်ပါသည်။ စုစုပေါင်းဆင်းရဲနွမ်းပါးသူဦးရေထဲတွင် အသက် ၂၀ နှစ်အောက်ကလေးများနှင့် လူငယ်များ၏ အချိုးအစားမှာ များပြားနေပါသည် (ပုံ (၃-၁) (ခ))။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများအားလုံး၏ ထက်ဝက်နီးပါး (၄၈ ရာခိုင်နှုန်း) သည် အသက် ၂၀ နှစ်အောက် ဖြစ်ကြပါသည်။

ဇယား(၃-၁)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ လူဦးရေဆိုင်ရာ စာရင်းအင်းများကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအခြေအနေ၊ လူမှုဘဝပြည့်စုံ ဖူလုံမှုအရ တူညီစွာစိတ်ပိုင်းထားသော ငါးစိတ်ပိုင်းများအလိုက်နှင့် နေထိုင်ရာဒေသအလိုက်ဖော်ပြခြင်း

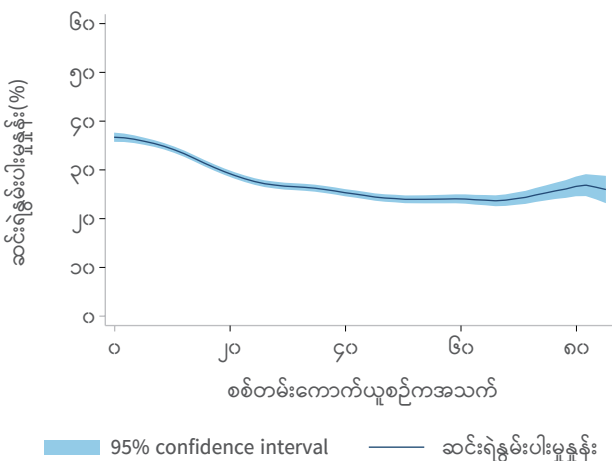
	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု အခြေအနေ		လူမှုဘဝပြည့်စုံဖူလုံမှု ငါးစိတ်ပိုင်း					နေထိုင်ရာဒေသ		ပြည်ထောင်စု
	ဆင်းရဲသော အိမ်ထောင်စု	မဆင်းရဲသော အိမ်ထောင်စု	Q1	Q2	Q3	Q4	Q5	မြို့ပြ	ကျေးလက်	
အိမ်ထောင်စု အရွယ်အစား	၅.၃	၄.၀	၅.၃	၄.၇	၄.၃	၄.၀	၃.၅	၄.၂	၄.၃	၄.၃
အသက် (၀-၁၄) နှစ် ကလေး အရေအတွက်	၁.၈	၁.၀	၁.၈	၁.၄	၁.၁	၀.၉	၀.၆	၁.၀	၁.၂	၁.၁
အလုပ်လုပ်နိုင်သော အသက်အရွယ်ရှိသူ အရေအတွက် (၁၅ မှ ၆၄) နှစ်	၃.၁	၂.၇	၃.၁	၃.၀	၂.၈	၂.၈	၂.၅	၂.၉	၂.၈	၂.၈
သက်ကြီးရွယ်အို အရေအတွက် (၆၅ နှစ်အထက်)	၀.၃	၀.၃	၀.၃	၀.၃	၀.၃	၀.၃	၀.၃	၀.၃	၀.၃	၀.၃
စုစုပေါင်းမှီခိုသူအချိုး	၆၇.၆	၄၆.၆	၆၉.၀	၅၇.၂	၅၁.၀	၄၅.၃	၃၇.၇	၄၄.၅	၅၄.၂	၅၁.၃
ကလေးမှီခိုသူအချိုး	၅၇.၀	၃၅.၃	၅၈.၆	၄၆.၅	၃၉.၇	၃၄.၁	၂၅.၆	၃၂.၇	၄၃.၃	၄၀.၁
သက်ကြီးမှီခိုသူအချိုး	၁၀.၆	၁၁.၃	၁၀.၄	၁၀.၆	၁၁.၃	၁၁.၃	၁၂.၁	၁၁.၈	၁၀.၉	၁၁.၂
အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ အသက်	၅၀.၉	၅၀.၉	၅၀.၆	၅၀.၈	၅၀.၆	၅၀.၉	၅၁.၄	၅၁.၅	၅၀.၆	၅၀.၉
အမျိုးသမီးဦးစီးသော အိမ်ထောင်စု (%)	၁၉.၄	၂၁.၅	၁၈.၇	၂၀.၅	၂၀.၅	၂၀.၂	၂၄.၂	၂၃.၄	၂၀.၁	၂၁.၁

မှတ်ချက် - စုစုပေါင်းမှီခိုသူအချိုးဆိုသည်မှာ မှီခိုသူများ (အသက် ၁၅ နှစ်အောက်နှင့် အသက် ၆၄ နှစ် အထက် ရှိသူများ) နှင့် အလုပ်လုပ်နိုင်သော အသက်အရွယ်ရှိသူများ (အသက် ၁၅ နှစ်မှ ၆၄ နှစ် ကြား) အချိုးဖြစ်ပါသည်။ အလုပ်လုပ်နိုင်သူ ၁၀၀ တွင်ရှိသည့် မှီခိုသူအချိုးအစားကို ပြသထားပါသည်။ မှီခိုမှုကိုနည်းလမ်းသုံးမျိုးဖြင့် တိုင်းတာတွက်ချက်နိုင်ပါသည်။ စုစုပေါင်းမှီခိုသူအချိုး၊ ကလေး မှီခိုသူအချိုး၊ သက်ကြီးမှီခိုသူအချိုးတို့ ဖြစ်ပါသည်။

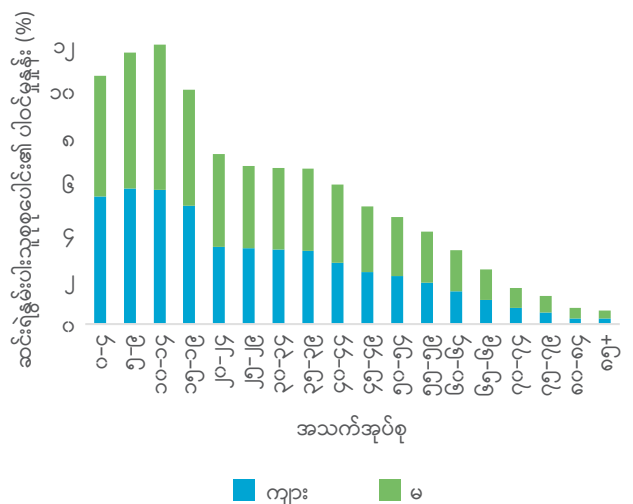
ပုံ(၃-၁)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ အသက်အလိုက်နှင့် ကျား/မ အလိုက်ဖော်ပြထားသော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူစုစုပေါင်းတွင် ပါဝင်မှု ရာခိုင်နှုန်း

(က) အသက်အရွယ်အလိုက်ဖော်ပြသော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း (%)

(ခ) ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူစုစုပေါင်းတွင် အသက်အုပ်စုအလိုက်ပါဝင်မှုနှုန်း(%)

စားသုံးမှုကို အခြေခံတွက်ချက်သော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသည် အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ အမျိုးသားဖြစ်မှု၊ အမျိုးသမီးဖြစ်မှု အပေါ်တွင် များစွာကွာခြားမှုမရှိပါ။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အိမ်ထောင်စုများ၏ ငါးပုံတစ်ပုံသည် အမျိုးသမီး ဦးစီးသော အိမ်ထောင်စုများဖြစ်ပါသည်။ပြည်ထောင်စုအဆင့်၌လည်းကောင်း၊တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့်၌လည်းကောင်း အမျိုးသမီးဦးစီးသော အိမ်ထောင်စုများနှင့် အမျိုးသားဦးစီးသော အိမ်ထောင်စုများကြား ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ကွာခြားမှုမှာ အနည်းငယ်သာရှိပါသည်။ အိမ်ထောင်ဦးစီးပေါ်တွင် မှီခိုနေသည့် ကလေးအရေအတွက်၊ အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ အိမ်ထောင်ရေးအခြေအနေနှင့် အသက်အရွယ်ကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားလျှင်လည်း ဤတွေ့ရှိချက်မှာ မပြောင်းလဲပါ။

မသန်စွမ်းသူတစ်ဦး ဦးစီးသော အိမ်ထောင်စုမှ အိမ်ထောင်စုဝင်များသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ ဖြစ်နိုင်ခြေ ပိုများပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ အိမ်ထောင်စုများထဲမှ ၆ ရာခိုင်နှုန်းခန့်၏ အိမ်ထောင်ဦးစီးများတွင် မသန်စွမ်းမှု တစ်ခု သို့မဟုတ် တစ်ခုထက်ပို၍ရှိပါသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင် အိမ်ထောင်စု ၁၀ စုတွင် တစ်စုသည် မသန်စွမ်းသူ အိမ်ထောင်စုဝင်တစ်ဦး သို့မဟုတ် ထို့ထက်ပို၍ ရှိနေပါသည်။ မသန်စွမ်းသူ အိမ်ထောင်ဦးစီး သို့မဟုတ် အိမ်ထောင်စုဝင်ရှိသော အိမ်ထောင်စုတစ်စုတွင် နေထိုင်သူများသည် မသန်စွမ်းသူ မရှိသည့် အိမ်ထောင်စုများထက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးနိုင်ခြေ ၂၃ ရာခိုင်နှုန်း ပိုများပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဤကွာခြားချက်ကို မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရခိုင်ပြည်နယ်နှင့် ကချင်ပြည်နယ်များတွင် သိသာထင်ရှားစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။ ထိုတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ် များတွင် ပျမ်းမျှအားဖြင့် မသန်စွမ်းသူတစ်ဦးဦးစီးသော အိမ်ထောင်စုများမှ အိမ်ထောင်စုဝင်များသည် မသန်စွမ်းမှု မရှိသော အိမ်ထောင်ဦးစီးများ၏ အိမ်ထောင်စုများတွင် နေထိုင်သူများထက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးနိုင်ခြေ ၈၈ ရာခိုင်နှုန်း ပိုများပါသည်။ ထိုမျှသာမက မန္တလေးတိုင်း ဒေသကြီးတွင် မသန်စွမ်းသူ အနည်းဆုံးတစ်ဦးရှိသည့် အိမ်ထောင်စုတွင် နေထိုင်သူများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများအဖြစ် သတ်မှတ်ခံရနိုင်ခြေနှစ်ဆကျော် ပိုမိုများပြားပါသည်။

၃-၂။ ပညာရေးနှင့် အလုပ်အကိုင်

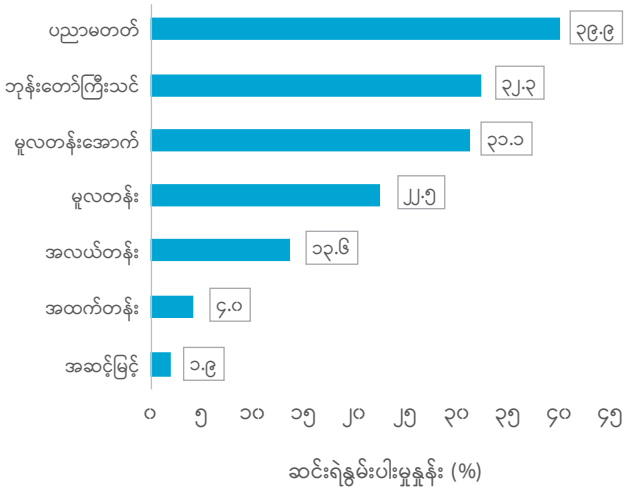
အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ ပညာတတ်မြောက်မှုအဆင့်သည် အိမ်ထောင်စု၏ လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှုနှင့် များစွာဆက်နွှယ်မှု ရှိပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများတွင် အိမ်ထောင်ဦးစီးသည် ပညာအနည်းငယ်သာ တတ်မြောက် သော သို့မဟုတ် ပညာလုံးဝမတတ်သောသူတစ်ဦး ဖြစ်နိုင်ခြေပိုများပါသည်။ လူဦးရေကိုညီတူညီမျှ ငါးပိုင်းစိတ်ပိုင်း လိုက်ပါက စားသုံးမှုကိုအခြေခံတွက်ချက်သော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း အမြင့်မားဆုံး ငါးစိတ်ပိုင်းမှ လူများထဲတွင် အထက်တန်းကျောင်းအောင်မြင်ထားသူ သို့မဟုတ် တက္ကသိုလ် ပညာသင်ယူတတ်မြောက်ထားသူတစ်ဦး ဦးစီးသည့် အိမ်ထောင်စုတွင် နေထိုင်သူမှာ တစ်ရာခိုင်နှုန်းအောက်သာရှိသော်လည်း အချမ်းသာဆုံးငါးစိတ်ပိုင်းမှ လူများထဲတွင်မူ ၂၁ ရာခိုင်နှုန်းရှိပါသည်။ အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ ပညာအရည်အချင်း ပိုမိုမြင့်မားလာလေ၊ အိမ်ထောင်စုဝင်၏ ဆင်းရဲ နွမ်းပါးသူတစ်ဦး ဖြစ်နိုင်ခြေမှာ လျော့နည်းလာလေ ဖြစ်ပါသည် (ပုံ ၃-၂)။ ပညာအရည်အချင်း နည်းပါးသော အိမ်ထောင်စုတွင် နေထိုင်သူ လူဦးရေအချိုးအစားမှာ မြင့်မားပါသည်။ လူ့ဆယ်ဦးတွင် ခြောက်ဦး (၆၂ ရာခိုင်နှုန်း) သည် ကျောင်းမနေဖူးသော သို့မဟုတ် မူလတန်းပညာရေးသာ ပြီးမြောက်သော သို့မဟုတ် ပညာအရည်အချင်း ထို့ထက်ပို၍ နည်းပါးသောသူတစ်ဦး ဦးစီးသည့်အိမ်ထောင်စုများတွင် နေထိုင်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မြေပိုင်ဆိုင်သော အိမ်ထောင်စုများ သို့မဟုတ် စိုက်ပျိုးထုတ်ကုန်အမျိုးမျိုးကို တိုးချဲ့စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်သော အိမ်ထောင်စုများသည် လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှု ပိုမိုမြင့်မားပါသည်။ စိုက်ပျိုးရေးနှင့် စပ်လျဉ်းသော အလုပ်အကိုင် များသည် ဝင်ငွေနည်းပါးမှု၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုတို့နှင့်ဒွန်တွဲနေပြီး ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် စိုက်ပျိုးထုတ်ကုန်အမျိုးမျိုး တိုးချဲ့စိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်နိုင်သော သို့မဟုတ် စိုက်ပျိုးရေးအလုပ်အကိုင်များမှ အခြားအလုပ်အကိုင်များသို့ ကူးပြောင်းလုပ်ကိုင်နိုင်သော အိမ်ထောင်စုများ၏ နေထိုင်မှုအခြေအနေများသည် ပိုမိုကောင်းမွန်ပါသည် (ပုံ ၃-၂ နှင့် ၃-၃)။ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍတွင် လုပ်ကိုင်နေသူများထဲ၌ မြေပိုင်ဆိုင်သူများသည် မြေပိုင်ဆိုင်မှုမရှိသူများထက် လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွံ့ဖြိုးမှု ပိုမိုမြင့်မားပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းသည် စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍတစ်ခုတည်းတွင်သာ လုပ်ကိုင်နေသည့် မြေယာမဲ့အိမ်ထောင်စုများကြားတွင် ၄၅.၈ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အမြင့်မားဆုံးဖြစ်ပြီး စိုက်ပျိုးရေး ကဏ္ဍတွင်သာမက အခြားကဏ္ဍများတွင်ပါ လုပ်ကိုင်နေသည့် မြေယာမဲ့အိမ်ထောင်စုများတွင် ၃၃.၄ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် ဒုတိယအများဆုံးဖြစ်ပါသည်။ အခြားတစ်ဖက်တွင် စိုက်ပျိုးရေးမဟုတ်သည့် အခြားကဏ္ဍများတွင်သာ လုပ်ကိုင် နေသည့် အိမ်ထောင်စုများကြားတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းသည် ၁၃.၂ ရာခိုင်နှုန်းဖြင့် အနိမ့်ဆုံးဖြစ်ပါသည်။

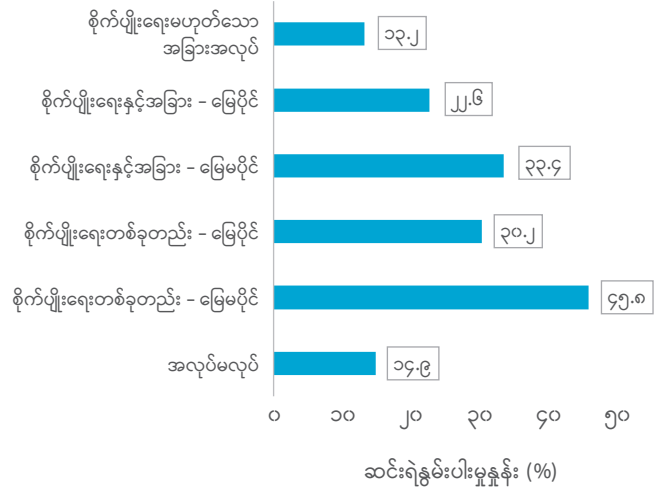
ပုံ(၃-၂)

၂၀၁၇ ခုနှစ် အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ ပညာအရည်အချင်းအလိုက်နှင့် အိမ်ထောင်စုဝင်များ၏ အလုပ်အကိုင်ကဏ္ဍအလိုက် ဖော်ပြထားသော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း

(က) အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ ပညာအရည်အချင်းအလိုက်

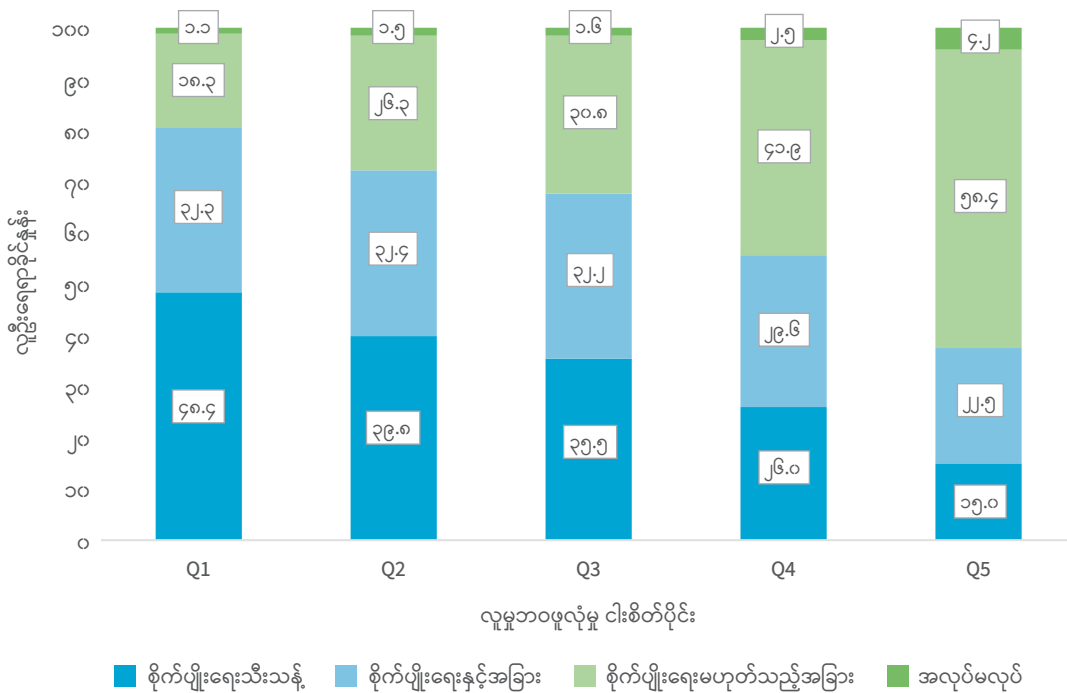
(ခ) အိမ်ထောင်စုဝင်များ၏ အလုပ်အကိုင်ကဏ္ဍအလိုက်

မှတ်ချက် - အိမ်ထောင်စု၏ကဏ္ဍအလိုက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုသည် အလုပ်လုပ်နိုင်သည့် အသက်အရွယ်ရှိသော အိမ်ထောင်စုဝင်များ လုပ်ကိုင်နေသော အလုပ်အကိုင်ကဏ္ဍပေါ်တွင် အခြေခံထားပါသည်။

ပုံ(၃-၃)

၂၀၁၇ ခုနှစ် အိမ်ထောင်စုဝင်များ၏ အလုပ်အကိုင်ကဏ္ဍအလိုက်နှင့် လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွဲ့စည်းမှု ငါးစိတ်ပိုင်းများအလိုက် လူဦးရေပျံ့နှံ့ တည်ရှိနေပုံ

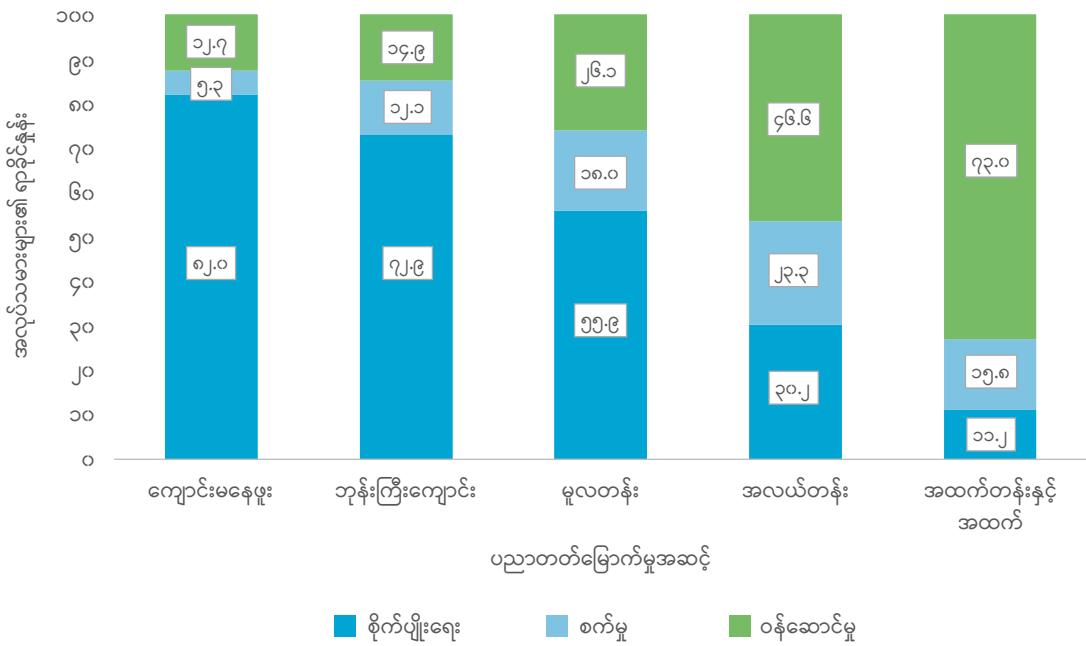
မှတ်ချက် - အိမ်ထောင်စု၏ကဏ္ဍအလိုက် ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုသည် အလုပ်လုပ်နိုင်သည့် အသက်အရွယ်ရှိသော အိမ်ထောင်စုဝင်များလုပ်ကိုင်နေသော အလုပ်အကိုင်ကဏ္ဍပေါ်တွင် အခြေခံထားပါသည်။

အိမ်ထောင်စုဝင်များ အလုပ်လုပ်နေသည့် အလုပ်အကိုင်ကဏ္ဍနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြို့ပြ၊ ကျေးလက်ကွာဟချက် ရှိနေပါသည်။ ကျေးလက်ဒေသများတွင် အိမ်ထောင်စုများသည် စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍတွင် အလုပ်လုပ်နိုင်ခြေပိုများ ပါသည်။ ကျေးလက်နေ အိမ်ထောင်စုများ၏ ၄၅ ရာခိုင်နှုန်းသည် စိုက်ပျိုးရေးအလုပ်များကိုသာ လုပ်ကိုင်နေကြ ခြင်းဖြစ်ပြီး နောက်ထပ် ၃၃ ရာခိုင်နှုန်းသည် စိုက်ပျိုးရေးအလုပ်များကိုသာမက စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မသက်ဆိုင်သော အခြားအလုပ်များကိုပါ လုပ်ကိုင်ကြပါသည်။ မြို့ပြဒေသတွင်မူ အိမ်ထောင်စုအများစု (၈၀ ရာခိုင်နှုန်း)သည် စိုက်ပျိုးရေးနှင့်မသက်ဆိုင်သော အလုပ်အကိုင်များကိုသာ လုပ်ကိုင်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အလုပ်လုပ်သူမရှိသော အိမ်ထောင်စုများ၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအခြေအနေတွင်လည်း မြို့ပြ၊ ကျေးလက်ကွာဟချက်ရှိပါသည်။ မြို့ပြဒေသ များတွင် အလုပ်လုပ်သူမရှိသော အိမ်ထောင်စုများ၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုရာခိုင်နှုန်းသည် အလုပ်လုပ်သော အိမ်ထောင်စု များနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ၆၃ ရာခိုင်နှုန်း ပိုနည်းပြီး ကျေးလက်ဒေသများတွင်မူ ၂၇ ရာခိုင်နှုန်းသာ ပိုနည်းပါသည်။ အလုပ်မလုပ်သော မြို့ပြအိမ်ထောင်စုအများအပြားသည် လွှဲပို့ငွေများ(အထူးသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့နှင့် ထိုင်းနိုင်ငံမှ)နှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ၊ ပိုင်ဆိုင်မှုများမှရရှိသည့် အကျိုးအမြတ်များပေါ်တွင် မှီခိုနေထိုင်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ပညာတတ်မြောက်မှုနှင့် အလုပ်လုပ်နေသည့် ကဏ္ဍတို့ကြားတွင်လည်း များစွာဆက်နွှယ်မှုရှိပါသည်။ ပညာပိုမို တတ်မြောက်သူများသည် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မသက်ဆိုင်သော အလုပ်အကိုင်များကို လုပ်ကိုင်နိုင်ခြေပိုများပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ဖြစ်နိုင်ခြေလည်း ပိုနည်းပါသည်။ ပညာတတ်မြောက်မှုသည် လုပ်ငန်းကျွမ်းကျင်မှု အရည်အသွေး ပိုမိုမြင့်မားခြင်း၊ ကုန်ထုတ်စွမ်းအားတိုးတက်ခြင်း၊ လုပ်ခလစာပိုများခြင်းတို့နှင့် ဆက်နွှယ်နေပါသည် (Glewwe, 2002; Duflo, 2001)။ ၂၀၁၇ ခုနှစ်တွင် ပညာပိုတတ်သူများသည် စိုက်ပျိုးရေးမဟုတ်သော အခြားကဏ္ဍတွင် အလုပ်လုပ်ကိုင်နိုင်ခြေ ပိုများပါသည်(ပုံ ၃-၄)။ အထူးသဖြင့် စာသင်ကြားခြင်း၊ ဧည့်ခံပြုစုရေးဝန်ဆောင်မှုနှင့် လက်လီရောင်းဝယ်ခြင်းနှင့် စားသောက်ကုန်များ ပြုပြင်စီမံထုပ်ပိုးခြင်းကဲ့သို့သော အလုပ်အကိုင်ကဏ္ဍများတွင် လုပ်ကိုင်ကြပါသည်။ ပညာအရည်အချင်းမြင့်မားခြင်းနှင့် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် မသက်ဆိုင်သော အလုပ်အကိုင်များ လုပ်ကိုင်ခြင်းသည် လူမှုဘဝပြည့်စုံ ဖူလုံမှုပိုမိုမြင့်မားသည်ကို တွေ့ရှိရသောကြောင့် လူများကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမှ လွတ်မြောက်အောင် ကူညီပေးနိုင်မည့် နည်းလမ်းများဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ပုံ(၃-၄)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ပညာအရည်အချင်းအလိုက်နှင့် အလုပ်အကိုင်ကဏ္ဍအလိုက် လုပ်သားများ ပျံ့နှံ့တည်ရှိနေပုံ

၃-၃။ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများပိုင်ဆိုင်မှု

ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများ၏ ခေတ်မီအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ပိုင်ဆိုင်မှုသည် အကန့်အသတ်ဖြင့် ရှိနေပါသည်။ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများပိုင်ဆိုင်မှုသည် အရေအတွက်အရသော်လည်းကောင်း၊ တန်ဖိုးအရသော်လည်းကောင်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများတွင် ပိုမိုနည်းပါးပါသည်။ မဆင်းရဲသော အိမ်ထောင်စုများ၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း ပျမ်းမျှတန်ဖိုးသည် ၂၉၅,၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်ပြီး ယင်းသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများပိုင်ဆိုင်သည့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတန်ဖိုးထက် ၄.၃ ဆ ပိုများပါသည်။ (ဇယား ၃-၂)။ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်မှုကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအဆင့်အလိုက် ဖော်ပြထားသော စာရင်းအင်းများကို ပုံ(၃-၅) မှ ရရှိနိုင်ပါသည်။ အိမ်ထောင်စု အများစု (၈၅.၈ ရာခိုင်နှုန်း) သည် အနည်းဆုံး မိုဘိုင်းဖုန်းတစ်လုံး ပိုင်ဆိုင်ပါသည်။ ရောင်စုံရုပ်မြင်သံကြား စက်များနှင့် မော်တော်ဆိုင်ကယ်များ ပိုင်ဆိုင်မှုလည်း မြင့်မားပြီး အိမ်ထောင်စုအားလုံး၏ ထက်ဝက်သည် အဆိုပါပစ္စည်းများကို ပိုင်ဆိုင်ကြပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများနှင့် မဆင်းရဲသော အိမ်ထောင်စု များကြား အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း ပိုင်ဆိုင်မှုတွင် သိသာထင်ရှားသော ကွာဟချက်များရှိပါသည်။ သာဓက အနေဖြင့် မဆင်းရဲသောအိမ်ထောင်စု ၁၀ စုတွင် ခြောက်စုသည် ရုပ်မြင်သံကြားစက်တစ်လုံး ပိုင်ဆိုင်သော်လည်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးသောအိမ်ထောင်စု ၁၀ စုတွင်မူ သုံးစုသာ ပိုင်ဆိုင်မှုရှိပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စု များနှင့် မဆင်းရဲသော အိမ်ထောင်စုများကြား ပိုင်ဆိုင်မှုကွာခြားချက်သည် ရေခဲသေတ္တာ၊ လျှပ်စစ်မီးပူနှင့် ထမင်းပေါင်းအိုးကဲ့သို့သော ပစ္စည်းများတွင် ပို၍ပင် သိသာထင်ရှားပါသည်။ သုတေသနများ၊ လေ့လာမှုများမှ တွေ့ရှိချက်များအရ အဆိုပါအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းအများစုသည် အိမ်ထောင်စုများ၏ လုပ်ကိုင်နိုင်မှုစွမ်းအားကို တိုးတက်မြှင့်တင်ပေးနိုင်ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် အိမ်မှုကိစ္စများလုပ်ကိုင်ရန် ပေးရသောအချိန်ကို လျှော့ချပေးနိုင်ပါသည် (Blackden and Wodon, 2006)။ ထို့ပြင်ပညာရေးနှင့် ကျန်းမာရေးကဲ့သို့ လူသားအရင်းအမြစ်ကိုလည်း တိုးပွားစေနိုင်ပါသည်(Kerr, 2019)။ သာဓကအားဖြင့် ရေခဲသေတ္တာတစ်လုံး ပိုင်ဆိုင်ထားခြင်းဖြင့် အစားအသောက် များကို စနစ်တကျ သိုလှောင်သိမ်းဆည်းနိုင်သည့်အတွက် အစားအသောက်မှတစ်ဆင့် ကူးစက်တတ်သော ရောဂါများဖြစ်ပွားမှုကို လျှော့ချပေးနိုင်ပါသည်။

ဇယား(၃-၂)

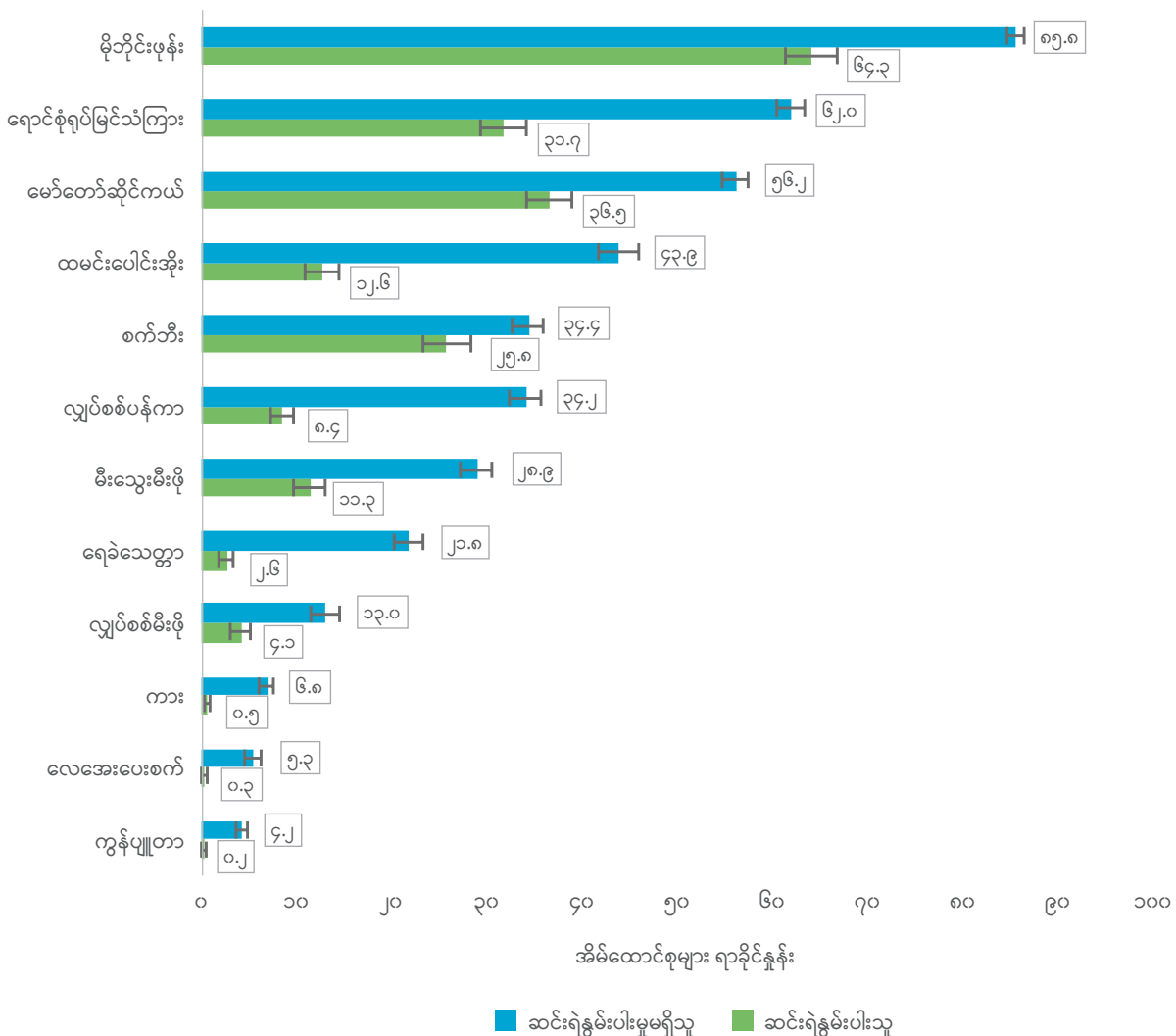
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ နေရာဒေသအလိုက်နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအဆင့်အလိုက် အိမ်ထောင်စုများ၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှု

	မည်သည့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းကို မဆို ပိုင်ဆိုင် (%)	ပျမ်းမျှပိုင်ဆိုင်သည့် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်း အရေအတွက်	အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၏ ပျမ်းမျှလက်ရှိတန်ဖိုး (ကျပ်)
ပြည်ထောင်စု	၉၃.၈	၆.၆	၂၃၅,၀၀၀
ကျေးလက်	၉၂.၀	၅.၀	၁၈၇,၀၀၀
မြို့ပြ	၉၈.၀	၁၀.၄	၃၇၃,၅၀၀
ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသူ	၉၅.၆	၇.၄	၂၉၅,၀၀၀
ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ	၈၆.၆	၃.၄	၆၈,၀၀၀

မှတ်ချက် - အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၏ လက်ရှိတန်ဖိုးသည် နေရာဒေသအလိုက် ဈေးနှုန်းများကို ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ပထမသုံးလပတ်ဈေးနှုန်း (ကျပ်)နှင့် ညှိနှိုင်းပြင်ဆင်ထားသော တန်ဖိုး ဖြစ်ပါသည်။

ပုံ(၃-၅)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအဆင့်အလိုက် အိမ်ထောင်စုများ၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှု

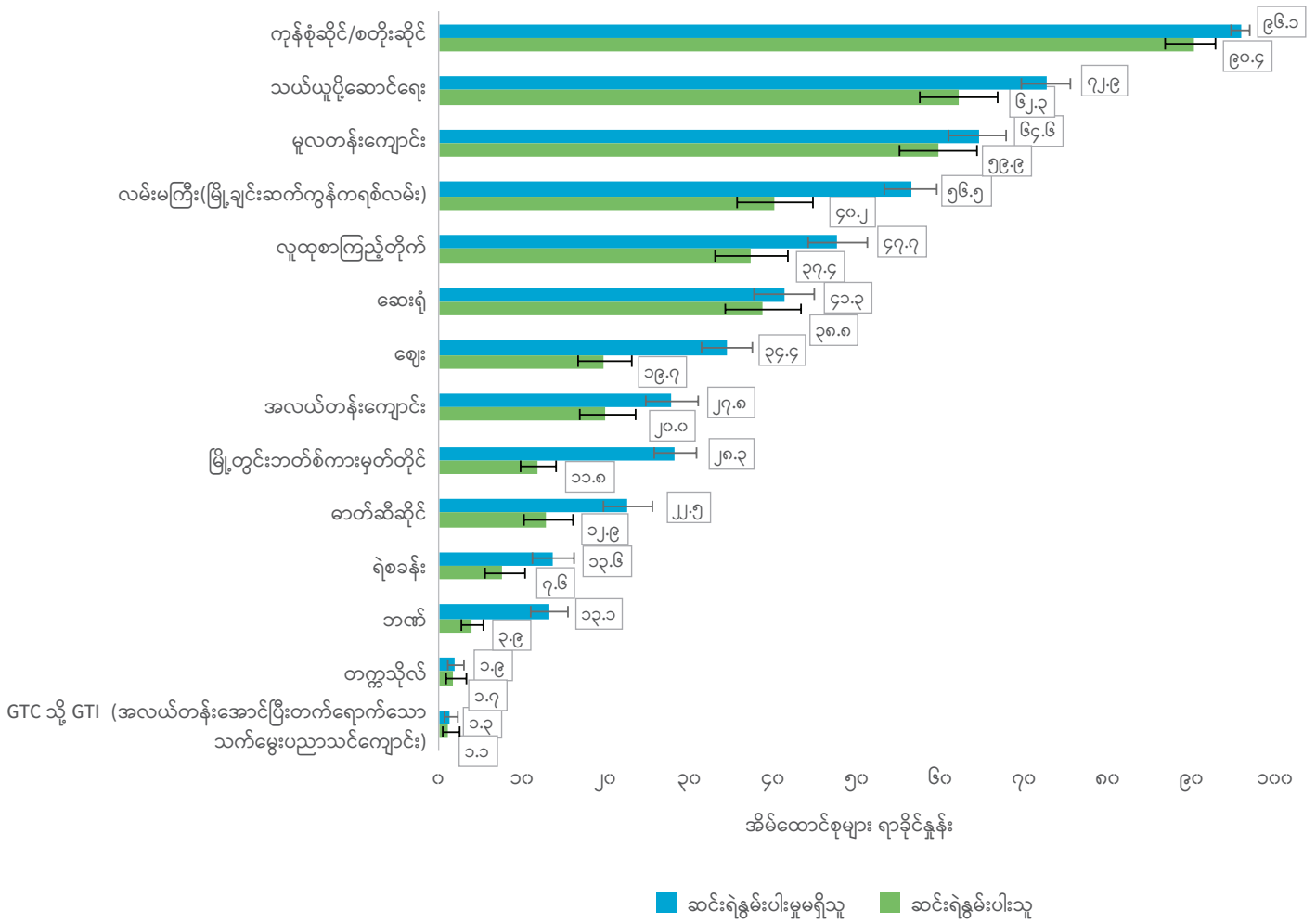

၃-၄။ ဝန်ဆောင်မှုများ လက်လှမ်းမီအသုံးပြုနိုင်မှု

ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူအများအပြားသည် အခြေခံဝန်ဆောင်မှုအမျိုးမျိုးကို လက်လှမ်းမီ အသုံးပြုနိုင်မှုတွင် အကန့်အသတ် ရှိနေပါသည်။ ပုံ(၃-၆) တွင် အိမ်ထောင်စုများ၏ အခြေခံဝန်ဆောင်မှုများကို လက်လှမ်းမီမှုဆိုင်ရာ စာရင်းအင်းအနှစ်ချုပ်များကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ရုပ်ရွာလူမှုအသိုင်းအဝိုင်းတစ်ခုတွင် နေထိုင်သည့် ၉၅ ရာခိုင်နှုန်းသော အိမ်ထောင်စု၏ အများဆုံးလက်လှမ်းမီမှုမှာ ကုန်စုံဆိုင်များဖြစ်ပြီး သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ဝန်ဆောင်မှုများနှင့် အစိုးရမူလတန်းကျောင်းများသည် ဒုတိယနှင့် တတိယဖြစ်ပါသည်။ လက်လှမ်းမီမှုအနည်းဆုံးမှာ ရဲစခန်းများ၊ ဘဏ်များ၊ တက္ကသိုလ်များနှင့် သက်မွေးမှုပညာသင်တန်းကျောင်းများဖြစ်ပါသည်။ မေးမြန်းခဲ့သော ဝန်ဆောင်မှုများအားလုံးထဲတွင် ဈေးများနှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး/လမ်းပိုင်းဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှုများကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမရှိသော အိမ်ထောင်စုများမှ လက်လှမ်းမီမှု ပိုမိုမြင့်မားပြီး ကြီးမားသော ကွာဟချက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ အဆိုပါဝန်ဆောင်မှုများသည် ကုန်ထုတ်စွမ်းအားကို မြင့်မားစေရန် အထောက်အကူပြုနိုင်ပြီး ဈေးကွက်နှင့် ချိတ်ဆက်မှုတိုးတက်စေ၍ ဈေးကွက်စီးပွားရေးအတွက် လိုအပ်သော ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေကို ဖန်တီးပေးနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည် (Winters, Davis and Carletto, 2009)။

ပုံ(၃-၆)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအဆင့်အလိုက် ဝန်ဆောင်မှုများလက်လှမ်းမီမှု

ကိုးကားချက်

စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့၊ UNDP နှင့် WB (၂၀၁၈-၁၇)၊ မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေစစ်တမ်း -၂၀၁၇၊ အဓိကညွှန်ကိန်းများအစီရင်ခံစာ၊ နေပြည်တော်နှင့်ရန်ကုန်

စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့၊ UNDP နှင့် WB (၂၀၁၈-၁၇)၊ မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေစစ်တမ်း -၂၀၁၇၊ နည်းပညာဆိုင်ရာအစီရင်ခံစာ၊ နေပြည်တော်နှင့်ရန်ကုန်

အလုပ်သမား၊ လူဝင်မှုကြီးကြပ်ရေးနှင့် ပြည်သူ့အင်အားဝန်ကြီးဌာန၊ ပြည်သူ့အင်အားဦးစီးဌာနနှင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ် (၂၀၁၈) မြန်မာနိုင်ငံလူဦးရေနှင့် အိမ်အကြောင်းအရာ သန်းခေါင်စာရင်း (၂၀၁၄)၊ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရှုထောင့်နယ်ပယ်စုံ လူမှုဘဝ ဖူလုံရေးအစီရင်ခံစာ၊ ရန်ကုန်

စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ် (၂၀၁၇-၁၆)၊ မြန်မာနိုင်ငံ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအခြေအနေ စိစစ်ချက် အစီရင်ခံစာအတွဲ(၂)၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအစီရင်ခံစာ၊ ရန်ကုန်

စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ် (၂၀၁၇-၁၆)၊ မြန်မာနိုင်ငံ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအခြေအနေ စိစစ်ချက် အစီရင်ခံစာအတွဲ(၁)၊ ၂၀၀၄-၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၅ ခုနှစ်အတွင်းဖော်ပြချက်၊ ရန်ကုန်

စီမံကိန်းနှင့် ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဌာနနှင့် ကမ္ဘာ့ဘဏ် (၂၀၁၇-၁၆)၊ မြန်မာနိုင်ငံ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် နေထိုင်မှုအခြေအနေ လေ့လာမှုစစ်တမ်း၊ နည်းပညာဆိုင်ရာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ခန့်မှန်းချက်အစီရင်ခံစာ၊ ရန်ကုန်

Balcazar, Carlos Felipe, Lidia Ceriani, Sergio Olivieri, and Marco Ranzani (2014). Rent imputation for welfare measurement: A review of methodologies and empirical findings. Policy Research Working Paper, No. 7103. Washington, D.C.: World Bank.

Blackden, C. Mark, and Quentin Wodon, eds. (2006). Gender, time use, and poverty in Sub-Saharan Africa. World Bank Working Paper, No. 73. Washington, D.C.: World Bank.

Coudouel, Aline, Jesko S. Hentschel, and Quentin T. Wodon (2002). Poverty measurement and analysis. In *A Sourcebook for Poverty Reduction Strategies, Volume 1: Core Techniques and Cross-Cutting Issues*, Jeni Klugman, ed. Washington, D.C.: World Bank.

Deaton, Angus, and Salman Zaidi (2002). Guidelines for constructing consumption aggregates for welfare analysis. Living Standards Measurement Study Working Paper, No. 135. Washington, D.C.: World Bank.

Duflo, Esther (2001). Schooling and Labor Market Consequences of School Construction in Indonesia: Evidence from an Unusual Policy Experiment. *American Economic Review*, vol. 91, No. 4 (September).

Foster, James, Joel Greer, and Erik Thorbecke (1984). A class of decomposable poverty measures. *Econometrica*, vol. 52, No. 3 (May).

Glewwe, Paul (2002). Schools and Skills in Developing Countries: Education Policies and Socioeconomic Outcomes. *Journal of Economic Literature*, vol. 40 (June).

Hill, Robert (2011). Hedonic Price Indexes for Housing. OECD Statistics Working Papers, vol.1.

Kerr, Amanda (2019). Household investment in durable appliances and outcomes for children: Evidence from China. *Labour Economics* (April).

Winters, Paul, Benjamin Davis, and Gero Carletto (2009). Assets, activities and rural income generation: Evidence from a multicountry analysis. *World Development*, vol. 37, No. 9.

World Bank (2019). World Development Indicators. Washington, D.C: World Bank. <http://data.worldbank.org/data-catalog/world-development-indicators>

နောက်ဆက်တွဲများ

နောက်ဆက်တွဲ(၁) လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွဲ့စည်းမှုကို တွက်ချက်ခြင်းနှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုများကို ခေတ်နှင့်အညီပြင်ဆင်ခြင်း

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကို ဆန်းစစ်ရာတွင် ပုံမှန်အားဖြင့် အဆင့်သုံးဆင့် ပါရှိပါသည် (ဥပမာအနေဖြင့် Coudouel, Hentschel and Wodon, 2002 ကို ကြည့်ပါရန်)။ ပထမဦးစွာသင့်လျော်သည့် ကျန်းမာပျော်ရွှင်မှုဆိုင်ရာ ညွှန်ကိန်းကိုရွေးချယ်ပြီး ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုများကို ရွေးချယ်ရပါသည်။ အဆိုပါမျဉ်းအောက်သို့ ရောက်ရှိနေသော အိမ်ထောင်စုတစ်စု သို့မဟုတ် လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည်ဟု သတ်မှတ်နိုင်သောမျဉ်းဖြစ်ပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် အစီရင်ခံစာထုတ်ပြန်ရန်အတွက် လေ့လာသည့် လူဦးရေတစ်ရပ်လုံးအတွက်ဖြစ်စေ အုပ်စုတစ်ခုအတွက်ဖြစ်စေ သင့်လျော်သည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် တန်းတူညီမျှမှုမရှိမှု တိုင်းတာချက်များကို ရွေးချယ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဤနောက်ဆက်တွဲတွင် အိမ်ထောင်စုအဆင့် လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွဲ့စည်းမှုကို ခန့်မှန်းရန်ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ရွေးချယ်မှုများ၊ အချက်အလက်၊ အရည်အသွေးနှင့်စပ်လျဉ်းသော ကိစ္စရပ်အချို့အပြင် လိုအပ်သည့် ညှိနှိုင်းပြင်ဆင်ချက်များ ပြုလုပ်ထားခြင်းတို့ကို ဖော်ပြထားပါသည်။

လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွဲ့စည်းမှုစုစုပေါင်း

အိမ်ထောင်စု၏ လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွဲ့စည်းမှုကို တိုင်းတာရာတွင် စားသုံးမှုစုစုပေါင်းကို အသုံးပြုခြင်းသည် သီအိုရီအရ သာမက လက်တွေ့ကျသည့် အကြောင်းများကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည် (Deaton and Zaidi, 2002 ကို ကြည့်ပါရန်)။ အိမ်ထောင်စုများသည် အချိန်ကာလအပြောင်းအလဲ၊ ဝင်ငွေအတက်အကျရှိလျှင်ပင် စားသုံးမှုကို များစွာ ပြောင်းလဲမှု မရှိအောင် ထိန်းထားလေ့ရှိသည်ဟု ယူဆမည်ဆိုပါက စားသုံးမှုသည် အခြားသော လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွဲ့စည်းမှု တိုင်းတာချက်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် ရေရှည်အတွက် ပျမ်းမျှလူမှု ဘဝပြည့်စုံဖွဲ့စည်းမှု အခြေအနေကိုတိုင်းတာရန် ပို၍ ကောင်းမွန်သင့်လျော်သော ကိုယ်စားပြုမှုတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများတွင် ပျံ့ကျအလုပ်အကိုင်များ (ဥပမာ-စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းများ သို့မဟုတ် ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းများ) လုပ်ကိုင်မှုများပြားခြင်းကြောင့် ဝင်ငွေထက် စားသုံးမှုကိုတိုင်းတာခြင်းသည် ပိုမိုလွယ်ကူလေ့ရှိပါသည်။ စုစုပေါင်းစားသုံးမှုတွင် ဈေးမှဝယ်ယူစားသုံးမှုနှင့် အိမ်တွင်စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်ခြင်း သို့မဟုတ် လက်ဆောင်ရရှိခြင်းများကဲ့သို့ ဈေးမှဝယ်ယူခြင်းမဟုတ်သည့် စားသုံးမှု တို့ပါဝင်ပါသည်။ စုစုပေါင်းစားသုံးမှု၏ အစိတ်အပိုင်းလေးခုဖြစ်သော အစားအစာစားသုံးမှု၊ အစားအစာမဟုတ်သော ပစ္စည်းများအတွက် သုံးစွဲမှု၊ အိမ်ရာနှင့် တာရှည်ခံပစ္စည်းများသုံးစွဲမှုတို့ထဲမှ တစ်ခုစီအတွက် အသုံးပြုခဲ့သော Aggregation Method ကို အောက်တွင် အသေးစိတ်ဖော်ပြထားပါသည်။

အစားအစာစားသုံးမှု

မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေစစ်တမ်းတွင် လွန်ခဲ့သော (၇) ရက်အတွင်းက အစားအစာစားသုံးမှုဆိုင်ရာ အချက် အလက်များကို ကောက်ယူခဲ့ပါသည်။ အစားအစာစားသုံးမှုကို တွက်ချက်ရာတွင် ဈေးမှဝယ်ယူစားသုံးမှုများ၊ အိမ်တွင်စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်သည့် အစားအစာများနှင့် လက်ဆောင်အဖြစ်ရရှိသော အစားအစာများ၏ စားသုံးမှု စုစုပေါင်းကို တွက်ချက်ခြင်းဖြစ်ပြီး အစားအစာအမျိုးအမည် တစ်ခုချင်းစီအတွက် စစ်တမ်းဖြေဆိုသူမှ သတ်မှတ် သောတန်ဖိုး သို့မဟုတ် ဈေးကွက်ရှိ ပေါက်ဈေးအတိုင်း တွက်ချက်ပါသည်။ မြန်မာနေထိုင်မှု အခြေအနေစစ်တမ်း မေးခွန်းလွှာ၏ အိမ်ထောင်စုစားသုံးမှုအပိုင်းတွင် အစားအစာများကို အမျိုးအမည် ၁၀ မျိုးခွဲခြား၍ အိမ်ထောင်စု၏ စားသုံးမှုများကို မေးမြန်းခဲ့ပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ (၁) ဆန်နှင့် နှံစားသီးနှံများ (၂) ပဲနှင့် အစေ့အဆန်များ (၃) သစ်မြစ် သစ်ဥများ (၄) အသား/နို့/ဥများ (၅) ငါးနှင့်အခြား ပင်လယ်စာများ (၆) ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ (၇) အသီးအနှံများ (၈) ဆီနှင့်အဆီများ (၉) အခြားစားသောက်ကုန်များနှင့် (၁၀) အိမ်ပြင်ပတွင် စားသုံးသော အစားအစာများ ဖြစ်ပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ်နှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်အတွက် အစားအစာစားသုံးမှုများ၏ တန်ဖိုးများအစားထိုးတွက်ချက်ခြင်း

စာရင်းကောက်ယူမှုများ၊ ကြီးကြပ်သူများနှင့် နောက်ဆက်တွဲတွေ့ဆုံမေးမြန်းမှုများ ပြုလုပ်ခြင်း အပါအဝင် အရေ အတွက်ဆိုင်ရာနှင့် အရည်အသွေးဆိုင်ရာ အထောက်အထားများအရ အောက်ပါနမူနာကြောင့် မဟုတ်သော အမှားများ(Non-sampling Errors)ကြောင့် ကရင်ပြည်နယ်နှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်မှ အစားအစာ စားသုံးမှုဆိုင်ရာ အချက်အလက်များ၏အရည်အသွေးကို ထိခိုက်နိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။ (၁) အစားအစာများ၏ Non-standard Unit များကို ကိုင်တွယ်တွက်ချက်မှုများ မှားယွင်းခြင်း (၂) အထူးသဖြင့် အသားနှင့်ငါးများကို စားသုံးသည့်ပမာဏကို အတိအကျတွက်ချက်ရန်ခက်ခဲခြင်းနှင့် (၃) အိမ်ပြင်ပစားသုံးမှုများကို နှစ်ခါထပ်၍ ထည့်သွင်းရေတွက်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ယခင်ကဆောင်ရွက်ခဲ့သော စစ်တမ်းများနှင့် နှိုင်းယှဉ်နိုင်မှုဆိုင်ရာ ပြဿနာများရှိခြင်းကြောင့်^{၁၄}

၁၄ ဥပမာ ၂၀၁၅ MPLCS စစ်တမ်းသည် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အဆင့်ကို ကိုယ်စားပြုနိုင်ခြင်းမရှိပါ။

ကရင်ပြည်နယ်နှင့် ရခိုင်ပြည်နယ်အတွက် စုစုပေါင်း အစားအစာစားသုံးမှုကို တွက်ချက်သောအခါတွင် Within-survey Imputation Method များကို အသုံးပြု၍ လိုနေသောအချက်အလက်များအတွက် တန်ဖိုးများကို အစားထိုးတွက်ချက်ခဲ့ပါသည်။^{၁၅} ပို၍တိကျစွာ ဆိုရလျှင် အဆိုပါပြည်နယ်နှစ်ခုအတွက် အရွယ်ရောက်သူနေ့စဉ် စားသုံးမှုနှင့်ညီမျှသောတန်ဖိုးကို ခန့်မှန်းတွက်ချက်ရန် Econometric Model တစ်ခုကို အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ သီးခြားကိန်းရှင်များ (Explanatory Variables)တွင် အိမ်ထောင်စုနှင့် အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့၏ လက္ခဏာရပ်များ၊ ပစ္စည်းပိုင်ဆိုင်မှုများနှင့် နေထိုင်သော အိမ်၏လက္ခဏာရပ်များ ပါဝင်ပါသည်။

အစားအစာမဟုတ်သော ပစ္စည်းများသုံးစွဲမှု (အိမ်ရာနှင့် တာရှည်ခံပစ္စည်းများမှအပ)

အစားအစာမဟုတ်သော ပစ္စည်းများသုံးစွဲမှုတွင် ဆေးလိပ်နှင့် အရက်၊ ပညာရေး၊ အဝတ်အထည် နှင့် ဖိနပ်၊ စွမ်းအင်၊ ရေနံနှင့်သန့်ရှင်းရေး၊ တစ်ကိုယ်ရေသုံးပစ္စည်းများ၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့် ဆက်သွယ်ရေး(ယာဉ်များ ဝယ်ယူခြင်းမပါဝင်ပါ)၊ အပန်းဖြေခြင်း၊ အနားယူခြင်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအသုံးစရိတ်များ၊ ဖျော်ဖြေရေးပစ္စည်းများနှင့် အိမ်သုံးပစ္စည်း/လူသုံးကုန်ပစ္စည်းများအတွက် အသုံးစရိတ်များ ပါဝင်ပါသည်။ အစားအစာအတွက်မဟုတ်သော ပစ္စည်းအမျိုးအမည်များအားလုံးကို အိမ်ထောင်စုမေးခွန်းလွှာ၏ အစားအစာ မဟုတ်သောအသုံးစရိတ်များ အပိုင်းတွင် မေးမြန်းထားသည့် လွန်ခဲ့သော ရက် ၃၀ အတွင်း၊ ၆ လအတွင်း သို့မဟုတ် ၁၂ လအတွင်းရှိ အသုံးစရိတ်များကို အသုံးပြု၍တွက်ချက်ထားပါသည်။ အစားအစာမဟုတ်သော ပစ္စည်းအမျိုးအမည်များထဲတွင် ပညာရေးအသုံးစရိတ်များကို ထည့်သွင်းမထားပါ။ ထိုအသုံးစရိတ်များကို မေးခွန်းလွှာ၏ ပညာရေးအပိုင်းတွင် မေးမြန်းမှတ်တမ်းတင်ထားပါသည်။ ထို့အတူ ရှေ့ဆေးလိပ်နှင့် အရက်တို့ကိုလည်း အစားအစာစားသုံးမှုအပိုင်းတွင် မေးမြန်းထားသောကြောင့် ယင်းတို့လည်းမပါဝင်ပါ။ အတွင်းလူနာအဖြစ် သို့မဟုတ် ပြင်ပလူနာအဖြစ် ဆေးကုသမှုခံယူခြင်းများကဲ့သို့ ကြီးမားသည့် ကျန်းမာရေးအသုံးစရိတ်များကိုလည်း လိုအပ်သည့်စွဲရသော်လည်း စားသုံးမှုကို စိတ်ကျေနပ်မှု ရရှိစေသည့်အရာများမဟုတ်သော “Regrettable Necessities” ဟုယူဆထားသဖြင့် စုစုပေါင်းစားသုံးမှုထဲတွင် ထည့်သွင်းလေ့မရှိပါ (Deaton and Zaidi, 2002)။ ယခုစစ်တမ်းတွင်လည်း စုစုပေါင်း စားသုံးမှုကို သတ်မှတ်ရာတွင် ဤနည်းလမ်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်ထားပါသည်။

အိမ်ရာ

လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွဲ့စည်းမှု တိုင်းတာချက်အဖြစ် ငှားရမ်းခတန်ဖိုးများကို အစားထိုးတွက်ချက်ရန်အတွက် Econometric Modelling ကိုအသုံးပြုရန် အရေးကြီးကြောင်း ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် အသိအမှတ်ပြုထားကြပါသည် (ဥပမာ Balcazar et al., 2014)။ စစ်တမ်းများတွင် များသောအားဖြင့် အိမ်ငှားနေသူများ၏ လစဉ်အိမ်ငှားခများဆိုင်ရာ အချက်အလက်များကို စုဆောင်းလေ့ရှိပါသည်။ အိမ်ပိုင်ရှင်များ သို့မဟုတ် အခမဲ့နေထိုင်ခွင့် ရရှိကြသူများကဲ့သို့ အိမ်ကိုငှားရမ်းနေထိုင်ရန် မလိုအပ်သူများအတွက် အိမ်ငှားခတန်ဖိုးကို အစားထိုး၍ တွက်ချက်သင့်ကြောင်း အကြံပြုချက်များကို ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာစာပေများတွင် တွေ့ရှိရပါသည် (Deaton and Zaidi, 2002)။ အိမ်ရာ အသုံးပြုမှုတန်ဖိုးများကို ပုံမှန်အားဖြင့် စံနည်းလမ်းတစ်ခုဖြစ်သော Ordinary Least Squares (OLS) နည်းလမ်းကို အသုံးပြု၍ ခန့်မှန်းလေ့ရှိပါသည်။ မှားယွင်းသည့် နည်းစနစ်ကို အသုံးပြုခြင်း သို့မဟုတ် နည်းစနစ်ကို လုံးဝအသုံးမပြုခြင်းများသည် ခန့်မှန်းတွက်ချက်မှုများတွင် သိသာသောယိမ်းယိုင်မှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ကြောင်း ဘာသာရပ်ဆိုင်ရာစာပေများတွင် တွေ့ရှိရသည့်အတွက် ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှင့် စားဝတ်နေရေး အခြေအနေစစ်တမ်းတွင် Generalized Linear Model (GLM) ကို အသုံးပြုခဲ့ပါသည် (Balcazar et al., 2014; Hill, 2011)။ တစ်ပြေးညီဖြစ်စေရန်အတွက် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မြန်မာနေထိုင်မှုအခြေအနေစစ်တမ်းတွင်လည်း ထို Generalized Linear Model (GLM) နည်းလမ်းကိုပင် အသုံးပြုထားပါသည်။

တာရှည်ခံပစ္စည်းများ

ပုံမှန်အားဖြင့် စုစုပေါင်းစားသုံးမှုတွင် တာရှည်ခံပစ္စည်း သုံးစွဲမှုတန်ဖိုးများ ပါဝင်ပါသည်။ ကား၊ ရေခဲသေတ္တာ စသည့်တာရှည်ခံပစ္စည်းများသည် တန်ဖိုးကြီးသောပစ္စည်းများဖြစ်လေ့ရှိပြီး နှစ်နှင့်ချီ၍အသုံးခံသဖြင့် မကြာခဏ ဝယ်ယူခြင်း မရှိတတ်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် အိမ်ထောင်စုတစ်ခုသည် ကားတစ်စီးကို ဝယ်ယူ ထားပါက ဝယ်ယူမှု၏ စုစုပေါင်းတန်ဖိုးကို လူမှုဘဝပြည့်စုံဖွဲ့စည်းမှု စုစုပေါင်းထဲသို့ ပေါင်းထည့်ရန်မသင့်ပါ။ တာရှည်ခံ ပစ္စည်းများ၏ တန်ဖိုးလျော့ကျမှုကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားသည့် သုံးစွဲမှုတန်ဖိုး(Usage Value) ကို အသုံးပြုသင့်ပါသည် (Deaton and Zaidi, 2002)။

၁၅ ယင်းကိုဆောင်ရွက်ရာတွင် Log per Adult Equivalent Food Expenditures ကို ခန့်မှန်းနိုင်ရန် Stata’s mi Command မှတစ်ဆင့် Multiple Imputation ကို အသုံးပြုပါသည်။ နည်းပညာဆိုင်ရာ အစီရင်ခံစာတွင် ပိုမိုအသေးစိတ် ဖော်ပြထားပါသည်။

ကုန်ပစ္စည်းတစ်ခုချင်းစီအတွက် တန်ဖိုးလျော့ကျမှုနှုန်းကို တာရှည်ခံပစ္စည်း၏ သက်တမ်း၊ လက်ရှိတန်ဖိုး၊ မျက်မှောက်ကာလတွင် အသစ်ဝယ်ယူပါက ခန့်မှန်းတန်ဖိုးတို့ကို အသုံးပြု၍ တွက်ချက်ပါသည်။ သုံးစွဲမှုတန်ဖိုးကို အောက်ပါပုံသေနည်းဖြင့် တွက်ပါသည်။

$$Usage\ value_{ih} = Quantity\ owned_{ih} \times \left(\frac{Current\ value_{ih}}{1 - d_i} \right) \times (r + 0.01 + d_i)$$

ထိုပုံသေနည်းတွင်

i = တာရှည်ခံပစ္စည်း၊ h = အိမ်ထောင်စု၊ d = တန်ဖိုးလျော့ကျမှုနှုန်း၊ r = အမှန်တကယ်အတိုးနှုန်း

နေရာနှင့် အချိန်ကာလအလိုက် ဈေးနှုန်းများကို ညှိနှိုင်းပြင်ဆင်ခြင်း

အထက်ဖော်ပြပါ အဆင့်များမှ တွက်ထုတ်ရရှိသော အမည်ခံ စုစုပေါင်းစားသုံးမှု (Nominal Consumption Aggregate) ကို နေရာဒေသအလိုက်နှင့် စစ်တမ်းအတွင်း အချိန်ကာလအလိုက် ဈေးနှုန်းကွာခြားချက်များကို ဈေးနှုန်းအညွှန်းကိန်းများ(Pricing Indices)အသုံးပြု၍ ညှိနှိုင်းပြင်ဆင်ပါသည်။ နေရာဒေသကိုလိုက်၍ ဈေးနှုန်းပြောင်းလဲမှုအတွက် အများဆုံးအသုံးပြုသော ဈေးနှုန်းအညွှန်းကိန်းနှစ်ခုမှာ Paasche နှင့် Laspeyres Price Indices များ ဖြစ်ပါသည်။ အမှန်တကယ်ရှိနေသည့် လူနေမှုစရိတ်နှင့် ပိုမိုနီးစပ်စေနိုင်သည့် ထိုအညွှန်းကိန်းနှစ်ခုဖြစ်သည့် Fisher Index, Törnqvist Index ၏ Geometric Average ကိုလည်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ အဆိုပါအညွှန်းကိန်းများကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများနှင့် ပိုမိုဆက်စပ်လျက်ရှိသည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ ရည်ညွှန်းအုပ်စုတစ်စုအတွက် ကန့်သတ်ပေးနိုင်ပါသည် (Deaton and Zaidi, 2002)။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နေရာဒေသအလိုက် ဈေးနှုန်းများတန်ဖိုးကို Laspeyres Welfare-ratio အညွှန်းကိန်းတစ်ခုကို အသုံးပြုထားပါသည်။ Laspeyres Index သည် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ် တစ်ခုချင်းစီရှိ အစားအစာဈေးခြင်းတောင်း (Food Basket) အတွက် နှိုင်းယှဉ်ဈေးနှုန်းကို တွက်ချက်ပါသည်။ အစားအစာ ဈေးခြင်းတောင်းကို ပုံသေသတ်မှတ်ထားသောကြောင့် အညွှန်းကိန်းသည် အိမ်ထောင်စုများကို တန်ဖိုးကြီးသော စားသောက်ကုန်များအား အစားထိုးခွင့်မပြုပါ။ ထို့ကြောင့်ဈေးနှုန်းကြီးမြင့်သည့် နေရာဒေသများရှိ လူနေမှုစရိတ်ကို အမှန်ရှိသည်ထက်ပို၍ ချဲ့ကားဖော်ပြနိုင်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်တစ်ခုစီနှင့် နိုင်ငံအဆင့်အကြား အစားအစာဈေးခြင်းတောင်း၏ ကုန်ကျစရိတ်ကို တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်အတွက် အချိုးအဖြစ် အသုံးပြုထားပါသည်။

စစ်တမ်းကို ၁၂ လတာ ကာလကြာအောင် ကောက်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည့်အတွက် စစ်တမ်းကာလအတွင်း မတူညီသော အချိန်များအကြား လူနေမှုစရိတ် ကွာခြားမှုများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန်လည်း အရေးကြီးပါသည်။ ပို၍တိကျစွာ ဆိုရလျှင် ပထမသုံးလပတ်ကာလကို ရည်ညွှန်းကာလအဖြစ် သတ်မှတ်ပါသည်။ နောက်ပိုင်းသုံးလပတ် ကာလတစ်ခုချင်းစီအတွက် အစားအစာဈေးခြင်းတောင်း၏တန်ဖိုးကို ပထမသုံးလပတ်အတွင်းရှိ နိုင်ငံအဆင့်ဈေးနှုန်းများ အသုံးပြု၍ တွက်ချက်ပါသည်။ သုံးလပတ်ကာလ တစ်ခုချင်းစီရှိ ပျမ်းမျှဈေးနှုန်းများနှင့် ပထမသုံးလပတ်ကာလ တစ်ခုချင်းစီရှိ ပျမ်းမျှဈေးနှုန်းများအချိုးကို စစ်တမ်းကာလအတွင်းရှိ အချိန်ကာလအလိုက် ဈေးနှုန်း Deflator အဖြစ် အသုံးပြုထားပါသည်။

အိမ်ထောင်စုဖွဲ့စည်းပုံ

အရွယ်ရောက်သူစားသုံးမှုတန်ဖိုးနှင့်ညီမျှသော အိမ်ထောင်စုစားသုံးမှုကိုရရှိရန် အိမ်ထောင်စု၏ စုစုပေါင်းစားသုံးမှုကို အရွယ်ရောက်ပြီးသူများ အရေအတွက်ဖြင့် ဖော်ပြသည့် အိမ်ထောင်စုအရွယ်အစားနှင့် စားပါသည်။ စီးပွားရေး တိုင်းတာချက်များနှင့် အချက်အလက်များအရ ကယ်လိုရီလိုအပ်ချက်များသည် အသက်အရွယ်အလိုက် ကွာခြားခြင်း တို့ကြောင့် များသောအားဖြင့် စုစုပေါင်းစားသုံးမှုကို အိမ်ထောင်စုဝင်တစ်ဦးကျထက် အရွယ်ရောက်ပြီးသူ တစ်ဦးကျဖြင့် တွက်ချက်ပါသည်။ အသုံးပြုထားသည့် အရွယ်ရောက်သူညီမျှသော ပမာဏ (Equivalence Scale) သည် ကျန်းမာရေး ဝန်ကြီးဌာနမှ သတ်မှတ်ထားသော အသက် ၂၀ နှစ်နှင့် အထက် အရွယ်ရောက်သူတစ်ဦးအတွက် ပျမ်းမျှကယ်လိုရီ ၂,၄၀၀ လိုအပ်သည်ဟူသော အာဟာရသတ်မှတ်ချက်ပေါ်တွင် အခြေခံ၍ တွက်ချက်ပါသည်။ (နောက်ဆက်တွဲ-၁၊ ဇယား-၁)

အရွယ်ရောက်သူ ညီမျှသောပမာဏများ

အသက်အုပ်စု	လိုအပ်သော ကယ်လိုရီ	အစားအစာ မဟုတ်သည်များ အတွက် ချိန်ညှိခြင်း	အရွယ်ရောက်သူ ညီမျှသော ပမာဏ
၁ နှစ်အောက်	၈၅၀	၂,၁၃၁၅	၀.၅၅
၁-၃ နှစ်	၁,၂၆၀	၁,၆၀၂	၀.၆၇
၄-၆ နှစ်	၁,၆၇၀	၁,၈၈၉	၀.၇၉
၇-၉ နှစ်	၁,၈၀၀	၁,၉၈၀	၀.၈၃
၁၀-၁၂ နှစ်	၂,၃၀၀	၂,၃၃၀	၀.၉၇
၁၃-၁၅ နှစ်	၂,၅၅၀	၂,၅၀၅	၁.၀၄
၁၆-၁၉ နှစ်	၂,၇၅၀	၂,၆၄၅	၁.၁၀
၂၀ နှစ်နှင့် အထက်	၂,၄၀၀	၂,၄၀၀	၁.၀၀

ဇယားမြစ် - ကျန်းမာရေးနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာနနှင့် CSO၊ UNDP၊ WB ဝန်ထမ်းများ၏ တွက်ချက်မှုများ၊ မှတ်ချက် - အစားအစာမဟုတ်သည့်အရာများအတွက် အလေးပေးမှုနှုန်း ၀.၃ ပေးထားပြီး အစားအစာအတွက် အလေးပေးမှုနှုန်း ၀.၇ ပေးထားပါသည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းများ

နိုင်ငံတကာအကောင်းဆုံးအလေ့အကျင့်များကို လိုက်နာကျင့်သုံးလျက် ၂၀၁၅ MPLCS အတွက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု မျဉ်းများကို ခန့်မှန်းတွက်ချက်ရန် အခြေခံလိုအပ်ချက်များအတွက် ကုန်ကျစရိတ်(Cost of Basic Needs - CBN) နည်းလမ်းကို အသုံးပြုခဲ့ပါသည် (MOPF and World Bank, 2017c). ထိုနည်းလမ်းတွင် အဓိက အဆင့်နှစ်ဆင့်ပါရှိပါသည်။ (၁) အစားအစာဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းကို တွက်ချက်ခြင်းနှင့် (၂) အစားအစာမဟုတ်သော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းကို တွက်ချက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အစားအစာဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းကို နိုင်ငံတွင်းတွင် အဓိက စားသုံးသော အစားအစာအမျိုးအမည်များ (အစားအစာဈေးခြင်းတောင်း) ပေါ်တွင် အခြေခံ၍ ရရှိပါသည်။ နေ့စဉ် စားသုံးသည့် ပမာဏများကို ကယ်လိုရီများအဖြစ်ပြောင်းလဲရန် ပြောင်းလဲမှုဇယားများ(Conversion Tables)ကို အသုံးပြုပါသည်။ အာဟာရပညာရှင်များ အကြံပြုထားသည့် အခြေခံလိုအပ်ချက်များ ပြည့်မီစေရန် အစားအစာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းအတွက် အသုံးပြုသည့် စံပြုအစားအစာ ဈေးခြင်းတောင်းကို တွက်ချက်ရာတွင် လေ့လာသော လူဦးရေ၏ အမှန်တကယ်စားသုံးသော အစားအစာ ဈေးခြင်းတောင်းထက်ပို၍ တိုးမြှင့်ချိန်ညှိတွက်ချက်ပါသည်။

အစားအစာဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းကို ခန့်မှန်းတွက်ချက်ပြီးပါက အစားအစာမဟုတ်သော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းကို နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးအသုံးပြု၍ ခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။ နည်းလမ်းတစ်ခုမှာ လူမှုဝင်ပြည့်စုံမှုလုံခြုံမှု စုစုပေါင်းသည် အစားအစာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းတွင် ရောက်ရှိနေသော အိမ်ထောင်စုများ၏ အစားအစာ မဟုတ်သော ပစ္စည်းများ အတွက် အသုံးစရိတ်များကို စဉ်းစားသည့်နည်း ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါအိမ်ထောင်စုများ၏ အစားအစာ မဟုတ်သော ပစ္စည်းများအတွက် အသုံးစရိတ်များကို အစားအစာမဟုတ်သော ပစ္စည်းများအတွက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်း အဖြစ် အသုံးပြုပါသည်။ အစားအစာနှင့် အစားအစာမဟုတ်သော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းနှစ်ခုကို ပေါင်းလိုက်လျှင် စုစုပေါင်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းကို ရရှိပါသည်။

အချိန်ကာလတစ်လျှောက် စနစ်တကျ နှိုင်းယှဉ်နိုင်စေရန်အတွက် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းကို တွက်ချက်ရာတွင် တူညီသောနည်းလမ်းကိုအသုံးပြုရန် အကြံပြုချက်များရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်နှင့် ၂၀၁၇ ခုနှစ်ကြား ငွေကြေးဖောင်းပွမှုနှုန်းအတွက် ချိန်ညှိ၍ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၏ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းကို အသုံးပြုထားပါသည်။ နောက်ဆက်တွဲ-၁၊ ဇယား(၂) တွင် ၂၀၁၇ ခုနှစ် ဈေးနှုန်းများအရ ရရှိသော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်း ကို ဖော်ပြထားပါသည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းများနှင့် ပျမ်းမျှအသုံးစရိတ်များ (၂၀၁၇ ခုနှစ်ပထမသုံးလပတ်ဈေးနှုန်းကျပ်ဖြင့်)

	အရွယ်ရောက်ပြီးသူတစ်ဦး၏ တစ်နေ့တာ သုံးစွဲမှုနှင့် ညီမျှသောအသုံးစရိတ်
ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်း	၁,၅၉၀
အစားအစာဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်း	၁,၀၃၇
အစားအစာမဟုတ်သော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်း	၅၅၃
ပျမ်းမျှအသုံးစရိတ်များ	၂,၁၈၂
အစားအစာအတွက် ပျမ်းမျှအသုံးစရိတ်များ	၁,၁၈၈

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုတိုင်းတာချက်များ

Coudouel, Hentschel and Wodon (2002) မှ အပိုင်းများကို အနည်းငယ်ပြင်ဆင်ပြောင်းလဲ၍ ဤအပိုင်းကို ပြန်လည်ရေးသားထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အသုံးများသော ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု တိုင်းတာချက်များဖြစ်သည့် FGT Class (Foster, Greer and Thorbecke, 1984) ၏ ပထမဆုံးဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု တိုင်းတာချက်သုံးခုကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက်နှစ်ထပ်ကိန်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း (Poverty Headcount) - ဤသည်မှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော လူဦးရေအချိုးအစား ဖြစ်ပါသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အရွယ်ရောက်ပြီးသူတစ်ဦး၏ စားသုံးမှု 'y' သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်း 'z' ထက်လျော့နည်းနေသော လူဦးရေတို့၏အချိုးအစား ဖြစ်ပါသည်။ အကယ်၍ လူဦးရေအရွယ်အစား 'n' တွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ လူဦးရေ 'q' ရှိသည်ဆိုပါက ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းသည် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

$$H = \frac{q}{n}$$

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် (Poverty Gap) - ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု မည်မျှနက်ရှိုင်းသည်ကို ဖော်ပြသည်ဟု ယူဆထားသည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းမှ လူဦးရေကို မည်မျှဝေးကွာရောက်ရှိနေကြောင်း ပိုင်းခြားထားသော ပျမ်းမျှအကွာအဝေးဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်း မရှိသူများသည် အကွာအဝေး 'သုည' တွင် ရှိသည်ဟုယူဆပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်သည် လူဦးရေတစ်ခုလုံး၏ Poverty Deficit ကို ပြသသော တိုင်းတာချက်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ဤနေရာတွင် "Poverty Deficit" ၏သင်္ကေတသည်ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများအားလုံးကို တိကျစွာရည်ရွယ်၍ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုများမှတစ်ဆင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမှ လွတ်မြောက်အောင် မြှင့်တင်ပေးရန် လိုအပ်မည့်အရင်းအမြစ်များကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကို အောက်ပါအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

$$PG = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^q \left[\frac{z - y_i}{z} \right]$$

ဤနေရာတွင် 'y_i' သည် အိမ်ထောင်စု 'i' ၏ စားသုံးမှုဖြစ်ပြီး စုစုပေါင်းတန်ဖိုးသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည့် ထိုအိမ်ထောင်စုများကိုသာ ပေါင်းထားခြင်း (သင့်လျော်သည့် အလေးပေးမှုနှုန်းများနှင့်) ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက်သည် စားသုံးမှု (သို့မဟုတ် Metric ကို အသုံးပြုပါက ဝင်ငွေ) ကွာဟမှုအချိုးနှင့် Headcount Index of Poverty တို့၏ မြောက်လဒ်နှင့် တူညီပါသည်။ ဤနေရာတွင် စားသုံးမှု (သို့မဟုတ် ဝင်ငွေ) ကွာဟမှုအချိုးကိုလည်း အောက်ပါအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုပါသည်။

$$PG=I*H, \text{ with}$$

$$I = \frac{z - y_q}{z} \quad y_q = \frac{1}{q} \sum_{i=1}^q y_i$$

ဤအဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်တွင် ‘ y_q ’ သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများ၏ ပျမ်းမျှစားသုံးမှုဖြစ်ပါသည်။

စားသုံးမှုကွာဟချက်အချိုး ‘ I ’ သည် သူချည်းသက်သက်ဆိုလျှင် ကောင်းမွန်သည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုတိုင်းတာချက် တစ်ခုမဟုတ်ဘဲ ဂရုပြုရပါမည်။ အိမ်ထောင်စုအချို့သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော်လည်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျိုးနှင့် နီးကပ်စွာရှိနေကြပြီး အချိန်ကာလတစ်ခုတွင် ၎င်းတို့၏လူနေမှုအဆင့်အတန်း တိုးတက်လာကာ မဆင်းရဲသော အိမ်ထောင်စုများ ဖြစ်သွားသည်ဆိုပါက စားသုံးမှုကွာဟချက်အချိုးသည် မြင့်တက်လာမည် ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျိုးမှ ပျမ်းမျှအကွာအဝေး မြင့်တက်သွား သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ (ဤသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု အခြေအနေ မဆိုးလှသူများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမှ လွတ်မြောက်သွားသောကြောင့် ပျမ်းမျှတွက်ချက်သောအခါ ဆင်းရဲနွမ်းပါးလျက်ရှိနေသူများကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု များမှ ပိုမိုဝေးကွာသွားစေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။) ထိုအခါ မည်သူမျှ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု တိုးတက်မသွားဘဲ အမှန်စင်စစ်အချို့မှာပို၍ ချမ်းသာသွားသည့်တိုင် လူမှုဘဝပြည့်စုံမှုလုံလောက်လျော့နည်းသွားသည်ဟု ပြသနေပါသည်။ စားသုံးမှုကွာဟချက်အချိုး ‘ I ’ တိုးလာမည်ဖြစ်သော်လည်း ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် ‘ PG ’ ကမူ လျော့နည်း သွားမည်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် Headcount Index of Poverty လျော့နည်းသွားမည်ဖြစ်ပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု လျော့ချခြင်းတွင် တိုးတက်မှုရှိကြောင်း ပြသနေပါသည်။ စားသုံးမှုကွာဟချက်အချိုး၏ ပြဿနာမှာ ယင်းကိုဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများအပေါ်တွင်သာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆို သက်မှတ်ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဆင်းရဲ နွမ်းပါးမှု ကွာဟချက်သည် လူဦးရေတစ်ရပ်လုံးအပေါ်တွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်နှစ်ထပ်ကိန်း (Squared Poverty Gap) - ယင်းသည် များသောအားဖြင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ ပြင်းထန်မှုကိုပြသသော တိုင်းတာချက်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက်သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျိုးမှ ပိုင်းခြားထားသော အကွာအဝေးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက် နှစ်ထပ်ကိန်းသည် ထိုအကွာအဝေး၏ နှစ်ထပ်ကိန်းကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် နှစ်ထပ်ကိန်းကို အသုံးပြုသောအခါ အလွန်ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများကို ပိုမိုအလေးပေးတွက်ချက်နိုင်ရန် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက်ကို အလေးပေးမှုနှုန်း တိုးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းဆိုသော် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက် နှစ်ထပ်ကိန်းသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများကြား တန်းတူညီမျှမရှိမှုကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားပါသည်။ ယင်းကို အောက်ပါ အတိုင်း တွက်ချက်ရရှိပါသည်။

$$P^2 = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^q \left[\frac{z - y_i}{z} \right]^2$$

ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် နှစ်ထပ်ကိန်းတို့သည် FGT Class ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု တိုင်းတာချက်များထဲတွင် ပထမဆုံးသော တိုင်းတာချက်သုံးခု ဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုတိုင်းတာချက် Class အတွက် ယေဘုယျပုံသေနည်းသည် Parameter α ပေါ်တွင် မူတည်ပြီး အောက်ပါဖော်ပြချက်တွင် ယင်းသည်ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းအတွက် ‘သုည’၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက်အတွက် ‘ v ’ နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် နှစ်ထပ်ကိန်းအတွက် ‘ ၂ ’ တန်ဖိုးများကို ယူပါသည်။

$$P^\alpha = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^q \left[\frac{z - y_i}{z} \right]^\alpha$$

သုံးသပ်အကဲဖြတ်မှုပြုလုပ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်များအတွက်ဆိုလျှင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းအပြင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက်နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် နှစ်ထပ်ကိန်းကိုပင် အသုံးပြုရန် အရေးကြီးပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုတိုင်းတာချက်များသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု၏ကွဲပြားသည့် အပိုင်းကဏ္ဍများကို ဖော်ပြနိုင်သောကြောင့်

ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း တစ်ခုတည်းပေါ်တွင်သာအခြေခံ၍ သုံးသပ်အကဲဖြတ်ခြင်းသည် ပိုမိုဆင်းရဲနွမ်းပါးသော အိမ်ထောင်စုများကို အနစ်နာခံစေပြီး ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုအနည်းဆုံး(ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိသူများ)ကိုသာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမှလွတ်မြောက်အောင် မြှင့်တင်ပေးသည့်မူဝါဒများအဖြစ် မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက် 'PG' နှင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုကွာဟချက်နှစ်ထပ်ကိန်း 'P2' တို့သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုမျဉ်းမှ ပိုမိုဝေးကွာစွာရှိနေသည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများထံမှ အနွမ်းပါးဆုံးသူများကိုကူညီရန် ပိုမိုအလေးထားသော တိုင်းတာချက်များဖြစ်ပါသည်။

တန်းတူညီမျှမရှိမှု တိုင်းတာချက်များ

ဤအပိုင်းတွင် အသုံးများသည့် တန်းတူညီမျှမရှိမှုသော တိုင်းတာချက်များကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု တိုင်းတာချက်များကဲ့သို့ပင် အချို့သောတန်းတူညီမျှမရှိမှု တိုင်းတာချက်များသည် Decomposed လုပ်နိုင်ပါသည်။ သို့သော်ထို Decomposition များကို ဤအစီရင်ခံစာတွင် အသုံးပြုထားခြင်းမရှိပါ။

The Standard Gini Index သို့မဟုတ် Coefficient သည် The Lorenz Curve ကြားရှိ မျက်နှာပြင်၏ နှစ်ဆကို တိုင်းတာပါသည်။ ယင်းသည်ဒေါင်လိုက်ဝင်ရိုးပေါ်ရှိ စုစုပေါင်းဝင်ငွေအချိုးအစားကို အလျားလိုက် ဝင်ရိုးပေါ်ရှိ လူဦးရေပျံ့နှံ့တည်ရှိနေမှုနှင့် ချိတ်ဆက်ပြသပြီး တန်းတူညီမျှပျံ့နှံ့မှုမျဉ်းကိုလည်း ပြသပါသည်။ Gini Index အတွက် အဆိုပြုထားသည့် သင်္ချာနှင့်သက်ဆိုင်သော ဖော်ပြချက်များရှိသော်လည်း အသုံးပြုရန်အလွယ်ကူဆုံးမှာ အိမ်ထောင်စုတစ်စု၏ စားသုံးမှု 'Y' နှင့် စားသုံးမှုပျံ့နှံ့ခြင်းတွင် အိမ်ထောင်စု၏အဆင့် 'F' တို့အကြား ကွဲပြားခြားနားမှု အပေါ်တွင် အခြေခံထားသော ဖော်ပြချက်ဖြစ်ပါသည်။ (ဤအဆင့်သည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးဆုံးသူများအတွက် 'သုည' တန်ဖိုးကိုယူပြီး အချမ်းသာဆုံးသူများအတွက် '၁' တန်ဖိုး ကိုယူပါသည်) \bar{y} ကို ပျမ်းမျှစားသုံးမှုဟု ရည်ညွှန်းထားသည့် Standard Gini Index သည် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

$$Gini = 2 cov(Y, F) / \bar{y}$$

Gini Index တွင် အခြားတန်းတူညီမျှမရှိမှု တိုင်းတာချက်များတွင်မရှိသည့် သီအိုရီဆိုင်ရာနှင့် စာရင်းအင်းဆိုင်ရာ ဂုဏ်သတ္တိများရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သုတေသနပညာရှင်အများအပြားက ယင်းကိုအသုံးပြုကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ Extended Gini တွင် ပျံ့နှံ့မှု၏ အစိတ်အပိုင်းအမျိုးမျိုးကို အလေးထားနိုင်ရန်အတွက် Parameter 'v' ကို အသုံးပြုပါသည်။ အလေးပေးမှုနှုန်းများလေး ပျံ့နှံ့မှု၏အောက်ဆုံးအပိုင်းကို ပိုမိုအလေးထားလေဖြစ်ပါသည်။ (The Standard Gini Index အတွက် v=2)

$$Gini(v) = \frac{-v cov(y, [1 - F]^{v-1})}{\bar{y}}$$

တန်းတူညီမျှမရှိမှုတိုင်းတာချက်အုပ်စုနောက်တစ်ခုမှာ General Entropy (GE) Measure ဖြစ်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ဖွင့်ဆိုပါသည် -

$$GE(\alpha) = \frac{1}{\alpha^2 - \alpha} \left[\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \left(\frac{y_i}{\bar{y}} \right)^\alpha - 1 \right]$$

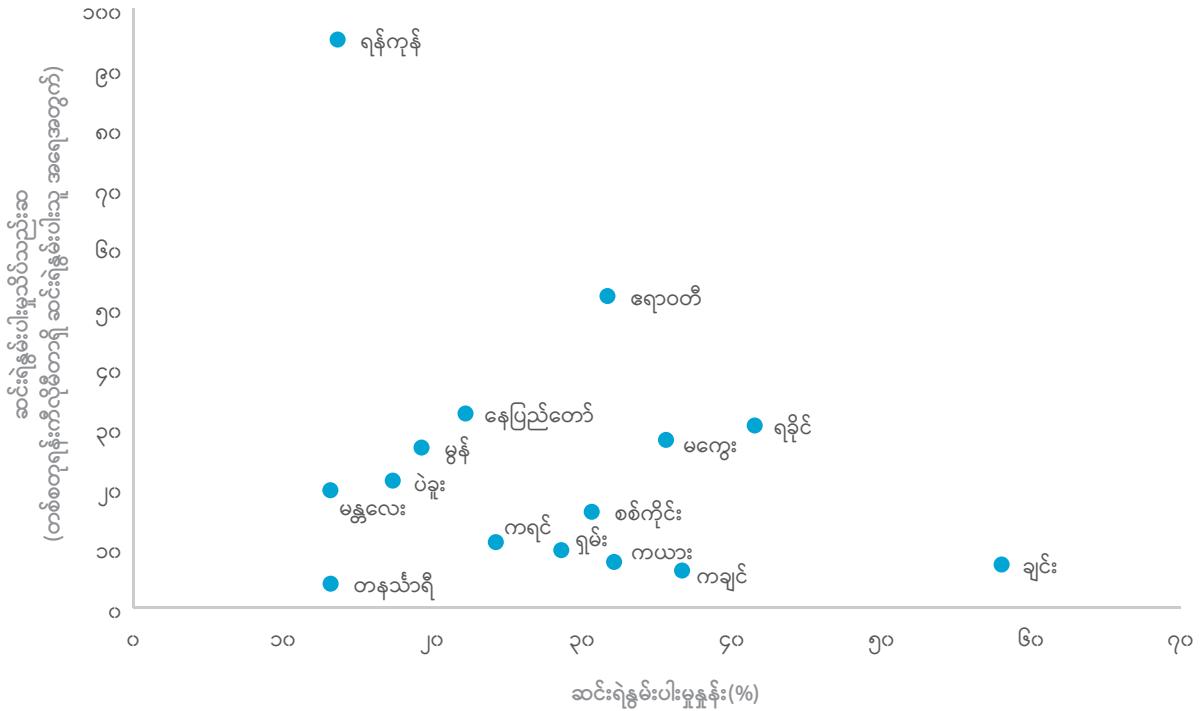
with $GE(0) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \log \frac{\bar{y}}{y_i}$, $GE(1) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \frac{y_i}{\bar{y}} \log \frac{y_i}{\bar{y}}$ and $GE(2) = \frac{1}{2n\bar{y}} \sum_{i=1}^n (y_i - \bar{y})^2$

GE Class မှ တိုင်းတာချက်များသည် သုညနှင့် နီးကပ်သည့် α အတွက် ပျံ့နှံ့မှု၏ အောက်ဘက်အစွန်းရှိ အပြောင်းအလဲများကို အသေးစိတ်တိုင်းတာနိုင်ပြီး ၁ နှင့် ညီမျှသော α (The Theil Index) အတွက်လည်း အပြောင်းအလဲများကို အလားတူတိုင်းတာနိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင်ပိုမိုမြင့်မားသော တန်ဖိုးများအတွက် ပျံ့နှံ့မှု၏ အပေါ်ဘက်အစွန်းမှ ပြောင်းလဲမှုများကိုလည်း တိုင်းတာနိုင်ပါသည်။

နောက်ဆက်တွဲ (၂) စာရင်းအင်းဆိုင်ရာ နောက်ဆက်တွဲ

နောက်ဆက်တွဲ-၂ ပုံ(၁)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်းပေါ်တွင် တည်မှီနေသော မှီကိန်းတစ်ခုအဖြစ်ဖော်ပြထားသည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုသိပ်သည်းဆ

နောက်ဆက်တွဲ- ၂ ဇယား(၁)

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုဆိုင်ရာအချက်အလက်များ

	လူဦးရေ ပျံ့နှံ့ပုံ (%)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုနှုန်း (%)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အရေအတွက် (000)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှုတွင် ပါဝင်မှု (%)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက် (%)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက် နှစ်ထပ်ကိန်း(%)
ပြည်ထောင်စု	၁၀၀.၀	၂၄.၈	၁၁,၇၅၆	၁၀၀.၀	၅.၂	၁.၆
နေထိုင်ရာဒေသ						
မြို့ပြ	၂၈.၅	၁၁.၃	၁,၅၃၁	၁၃.၀	၂.၃	၀.၇
ကျေးလက်	၇၁.၅	၃၀.၂	၁၀,၂၂၅	၈၇.၀	၆.၄	၂.၀
စိုက်ပျိုးရေးဇုန်						
ကမ်းရိုးတန်းဒေသ	၈.၅	၃၂.၂	၁,၂၈၈	၁၁.၀	၅.၅	၁.၅
မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ	၂၅.၉	၂၄.၄	၂,၉၉၀	၂၅.၄	၅.၁	၁.၆
တောင်ကုန်းတောင်တန်းဒေသ	၁၈.၈	၃၁.၀	၂,၇၆၇	၂၃.၅	၇.၆	၂.၇
အပူပိုင်းဒေသ	၃၁.၈	၂၄.၈	၃,၇၃၆	၃၁.၈	၅.၀	၁.၅
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး	၁၅.၀	၁၃.၇	၉၇၄	၈.၃	၂.၇	၀.၈
တိုင်းဒေသကြီး/ပြည်နယ်						
ကချင်ပြည်နယ်	၃.၃	၃၆.၆	၅၇၀	၄.၈	၁၀.၀	၃.၇
ကယားပြည်နယ်	၀.၆	၃၂.၀	၉၁	၀.၈	၈.၄	၃.၁
ကရင်ပြည်နယ်	၂.၈	၂၄.၂	၃၂၅	၂.၈	၄.၁	၁.၀
ချင်းပြည်နယ်	၁.၀	၅၈.၀	၂၇၅	၂.၃	၁၈.၇	၈.၁
စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး	၁၀.၃	၃၀.၇	၁,၄၉၉	၁၂.၈	၆.၄	၂.၁
တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး	၂.၈	၁၃.၂	၁၇၅	၁.၅	၂.၅	၀.၉
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး	၁၀.၁	၁၇.၄	၈၃၀	၇.၁	၃.၈	၁.၁
မကွေးတိုင်းဒေသကြီး	၇.၅	၃၅.၆	၁,၂၆၈	၁၀.၈	၇.၆	၂.၄
မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး	၁၁.၈	၁၃.၂	၇၄၁	၆.၃	၂.၃	၀.၆
မွန်ပြည်နယ်	၃.၆	၁၉.၂	၃၂၉	၂.၈	၄.၂	၁.၅
ရခိုင်ပြည်နယ်	၅.၇	၄၁.၆	၁,၁၁၄	၉.၅	၇.၀	၁.၇
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး	၁၅.၀	၁၃.၇	၉၇၄	၈.၃	၂.၇	၀.၈
ရှမ်းပြည်နယ်	၁၁.၁	၂၈.၆	၁,၅၀၇	၁၂.၈	၆.၈	၂.၃
ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး	၁၂.၂	၃၁.၇	၁,၈၃၁	၁၅.၆	၆.၃	၁.၉
နေပြည်တော်ကောင်စီ	၂.၂	၂၂.၁	၂၂၈	၁.၉	၄.၁	၁.၁
အိမ်ထောင်စဦးစီး၏မသန်စွမ်းမှုအခြေအနေ						
မသန်စွမ်း	၅.၉	၂၇.၄	၇၇၁	၆.၆	၅.၁	၁.၄
သန်စွမ်း	၉၄.၁	၂၄.၆	၁၀,၉၈၅	၉၃.၄	၅.၂	၁.၇
အိမ်ထောင်စဦးစီးစီး ကျား/မ						
အမျိုးသား	၈၂.၂	၂၄.၉	၉,၇၁၆	၈၂.၇	၅.၃	၁.၇
အမျိုးသမီး	၁၇.၈	၂၄.၁	၂,၀၃၉	၁၇.၃	၄.၉	၁.၅

	လူဦးရေ ပျံ့နှံ့ပုံ (%)	ဆင်းရဲ နွမ်းပါးမှုနှုန်း (%)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ အရေအတွက် (000)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု တွင် ပါဝင်မှု (%)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက် (%)	ဆင်းရဲနွမ်းပါးမှု ကွာဟချက် နှစ်ထပ်ကိန်း(%)
အိမ်ထောင်ဦးစီး၏အသက်						
၁၉ နှစ်အောက်	၀.၁	၃၁.၇	၁၉	၀.၂	၉.၅	၃.၆
၂၀-၂၉	၅.၂	၂၁.၃	၅၂၈	၄.၅	၄.၂	၁.၂
၃၀-၃၉	၁၇.၀	၂၇.၆	၂,၂၂၆	၁၈.၉	၆.၄	၂.၂
၄၀-၄၉	၂၄.၁	၂၄.၃	၂,၇၈၅	၂၃.၇	၅.၄	၁.၈
၅၀-၅၉	၂၄.၉	၂၄.၅	၂,၈၉၁	၂၄.၆	၄.၉	၁.၅
၆၀ နှစ်နှင့်အထက်	၂၈.၆	၂၄.၄	၃,၃၀၆	၂၈.၁	၄.၈	၁.၄
အိမ်ထောင်ဦးစီး၏ပညာရေး						
ကျောင်းမနေဖူး	၁၀.၇	၃၉.၅	၂,၀၀၆	၁၇.၁	၉.၃	၃.၂
ဘုန်းကြီးကျောင်း	၁၃.၈	၃၂.၃	၂,၁၁၄	၁၈.၀	၆.၉	၂.၁
မူလတန်း	၅၇.၂	၂၅.၅	၆,၉၀၉	၅၈.၈	၅.၂	၁.၆
အလယ်တန်း	၁၁.၁	၁၂.၁	၆၃၅	၅.၄	၂.၃	၀.၇
အထက်တန်းနှင့်အထက်	၇.၂	၂.၇	၉၁	၀.၈	၀.၄	၀.၁
အိမ်ထောင်ဦးစီး၏အလုပ်အကိုင်						
စိုက်ပျိုးရေးသီးသန့်	၃၂.၉	၃၅.၃	၅,၅၁၃	၄၆.၉	၇.၉	၂.၅
စိုက်ပျိုးရေးနှင့်စိုက်ပျိုးရေး မဟုတ်သောအလုပ်	၂၉.၈	၂၇.၆	၃,၈၉၃	၃၃.၁	၅.၆	၁.၇
စိုက်ပျိုးရေးမဟုတ်သော အလုပ်သီးသန့်	၃၅.၁	၁၃.၂	၂,၁၉၇	၁၈.၇	၂.၆	၀.၈
အလုပ်မလုပ်	၂.၂	၁၄.၉	၁၅၃	၁.၃	၂.၆	၀.၇
အိမ်ထောင်စုအရွယ်အစား						
တစ်ဦးတည်း	၁.၁	၄.၃	၂၃	၀.၂	၀.၅	၀.၁
၂-၃ ဦး	၂၀.၀	၁၀.၂	၉၇၂	၈.၃	၁.၉	၀.၅
၄-၅ ဦး	၄၁.၄	၂၂.၂	၄,၃၅၄	၃၇.၀	၄.၄	၁.၃
၆-၇ ဦး	၂၄.၅	၃၅.၄	၄,၁၁၃	၃၅.၀	၇.၆	၂.၄
၈ ဦးနှင့်အထက်	၁၂.၉	၃၇.၆	၂,၂၉၃	၁၉.၅	၉.၀	၃.၁
ပြည်ထောင်စု	၁၀၀.၀	၂၄.၈	၁၁,၇၅၆	၁၀၀.၀	၅.၂	၁.၆

စုံစမ်းရန်

ဤအစီရင်ခံစာနှင့် ဆက်စပ်စာရင်းအင်းများအကြောင်း သတင်းအချက်အလက်များအတွက် ဆက်သွယ်ရန်-

ဗဟိုစာရင်းအင်းအဖွဲ့

ရုံးအမှတ် (၃၂)

နေပြည်တော်

မြန်မာနိုင်ငံ

www.csostat.gov.mm

www.mmsis.gov.mm